

MAGYAR KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA

T/ 16291. számú

törvényjavaslat

**a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló
2003/48/EK tanácsi irányelvben előírt kötelezettségek végrehajtása céljából
a Magyar Köztársaság, valamint a Csatorna-szigetek, a Man-sziget és a
függő vagy társult karibi területek között aláírt Megállapodások
megerősítéséről és kihirdetéséről**

**Előadó: Dr. Veres János
pénzügyminiszter**

Budapest, 2005. május

2005. évitörvény

A megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló 2003/48/EK tanácsi irányelvben előírt kötelezettségek végrehajtása céljából a Magyar Köztársaság, valamint a Csatorna-szigetek, a Man-sziget és a függő vagy társult karibi területek között aláírt Megállapodások megerősítéséről és kihirdetéséről

1. § Az Országgyűlés a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló 2003/48/EK tanácsi irányelvben előírt kötelezettségek végrehajtása céljából a Magyar Köztársaság, valamint a Csatorna-szigetek (Guernsey és Jersey), a Man-sziget, a Holland Antillák, Aruba, továbbá az Egyesült Királyság karibi tengeren túli területei (Anguilla, a Brit Virgin-szigetek, a Kajmán-szigetek, Montserrat és a Turks és Caicos Szigetek) képviselői által levélváltás útján aláírt Megállapodásokat e törvénnyel megerősíti és kihirdeti.
2. § Az 1. § szerinti Megállapodások magyar nyelvű szövegét az e törvény I-X. számú melléklete tartalmazza.
3. § (1) E törvény 2005. július 1. napján lép hatályba.

(2) Amennyiben a jelen törvény IV-X. számú melléklete szerinti Megállapodások bármelyikének a hatályba lépésről rendelkező cikkében megállapított harmincadik nap az e törvény hatályba lépésének napját követő időpontra esik, a Megállapodásban foglaltakat 2005. július hó 1. napjától ideiglenesen alkalmazni kell.
4. § E törvény végrehajtásáról a pénzügyminiszter gondoskodik.

INDOKOLÁS

A megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló 2003/48/EK tanácsi irányelv (a továbbiakban: irányelv) célja a tőke szabad áramlásának biztosítása, amit azzal segít elő, hogy a tagállamokat automatikus információcserére kötelezi az irányelv hatálya alá eső kamatjövedelmek tekintetében. Ezzel nagymértékben csökken az a lehetőség, hogy a kamat eltitkolásával annak adóztatását elkerüljék. Így megelőzhető, hogy egyes országokba csak adóelkerülés miatt történjen tőkekihelyezés.

Az irányelv – eltekintve egy átmeneti időszaktól egyes államok esetében – a kamat adóztatását csak annak az államnak teszi lehetővé, amelyben e jövedelem haszonhúzója illetőséggel bír.

Az átmeneti időszak alatt a kamatról a tagállamok közül Belgium, Luxemburg és Ausztria nem ad információt a többi tagállamnak, ugyanakkor a többi tagállam részükre információt szolgáltat. E három államnak – annak érdekében, hogy ne részesüljenek előnyben – a kamatból forrásadót kell levonniuk. Az adó mértéke az első három évben 15 %, az azt követő három évben 20 %, azután pedig az átmeneti időszak végéig 35 %.

Az irányelv akként rendelkezik a levont forrásadó elszámolásáról, hogy annak 75 %-át a magánszemély illetősége szerinti állam részére át kell utalni.

Tekintettel arra, hogy az irányelv nem korlátozza az illetőség szerinti állam adóztatási jogát, kettős adóztatás állhat elő. Ennek elkerülése érdekében az irányelv – főszabályként – a levont adónak az illetőség szerinti államban fizetendő adóba történő beszámítását írja elő.

Az irányelvben foglaltakat a tagállamoknak – a 2004/587/EK tanácsi határozat értelmében – 2005. július 1-jétől kell alkalmazni, feltéve, hogy minden olyan egyezmény hatályba lépett, amely biztosítja, hogy valamennyi csatolt terület (Csatorna-szigetek, a Man-sziget és a karibi térségben található csatolt és függő területek), valamint Svájc, Andorra, Liechtenstein, Monaco és San Marino ugyanettől az időponttól kezdve átállnak az automatikus információadásra vagy forrásadót vetnek ki.

E törvény az irányelvben megállapított kötelezettség végrehajtása érdekében a Csatorna-szigetekkel, a Man-szigettel és a karibi térségben található csatolt és függő területekkel aláírt kétoldalú megállapodások megerősítéséről és kihirdetéséről rendelkezik.

I. számú melléklet a 2005. évi számú törvényhez

**MEGÁLLAPODÁS
LEVÉLVÁLTÁS FORMÁJÁBAN A MEGTAKARÍTÁSOKBÓL SZÁRMAZÓ JÖVEDELEM
ADÓZTATÁSÁRÓL ÉS ANNAK IDEIGLENES ALKALMAZÁSÁRÓL
A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS GUERNSEY KÖZÖTT**

A. Levél a Magyar Köztársaság Kormányától

Tisztelt Uram!

Engedje meg, hogy a „Megállapodásminta-javaslat Guernsey, a Man-sziget és Jersey, valamint az automatikus információcserét alkalmazni köteles valamennyi EU-tagállam között” és a „Megállapodásminta-javaslat Guernsey, a Man-sziget és Jersey, valamint az átmeneti időszakban forrásadót (withholding tax) alkalmazni köteles valamennyi EU-tagállam között” című szövegekre hivatkozzam, amelyek a sziget hatóságaival a megtakarítások adóztatására vonatkozó megállapodásról folytatott tárgyalások eredményeként jöttek létre, és amelyeket I. és II. mellékletként az Európai Unió Minisztereinek Tanácsa magas szintű munkacsoportjának március 12-i, az eljárás eredményéről szóló dokumentumához (Doc. 7408/04 FISC 58) csatoltak.

Tekintetbe véve a fent említett szövegeket, engedje meg, hogy az e levél 1. függelékében található, a megtakarításokból származó jövedelem adóztatásáról szóló megállapodásra, illetve azon kölcsönös kötelezettségvállalásunkra tegyek javaslatot, hogy az e megállapodás hatályba lépése érdekében mielőbb megfeleljünk belső alkotmányos követelményeinknek, és ezek teljesüléséről haladéktalanul értesítsük egymást.

Engedje meg, hogy javaslatot tegyek Önnek arra vonatkozóan, hogy e belső eljárások teljesítéséig és a megtakarításokból származó jövedelem adóztatásáról szóló megállapodás hatályba lépéséig a Magyar Köztársaság és Guernsey 2005. január 1-jétől vagy — amennyiben ez utóbbi későbbi dátumra esik — a kamat formájában megjelenő megtakarítások adóztatásáról szóló, 2003. június 3-i 2003/48/EK tanácsi irányelv hatályba lépésétől kezdődően átmenetileg, a belföldi jogszabályi feltételeknek megfelelően, e megállapodást alkalmazza.

Engedje meg, hogy javaslatot tegyek Önnek arra vonatkozóan, hogy — amennyiben Kormány a fentieket elfogadhatónak tartja — e levél, illetve annak az Ön részéről történő megerősítése együttesen alkossa a Magyar Köztársaság és Guernsey közötti megállapodás szövegét.

Tisztelt Uram, kérem, fogadja őszinte nagyrabecsülésemet.

A Magyar Köztársaság részéről

Kelt Budapesten, 2004. április 30-án.

B. Levél Guernsey-től

Tisztelt Uram!

Megtiszteltetés számomra, hogy igazolhatom levelének mai dátummal történő kézhezvételét, amely a következőképpen szól:

„Tisztelt Uram!

Engedje meg, hogy a „Megállapodásminta-javaslat Guernsey, a Man-sziget és Jersey, valamint az automatikus információcserét alkalmazni köteles valamennyi EU-tagállam között” és a „Megállapodásminta-javaslat Guernsey, a Man-sziget és Jersey, valamint az átmeneti időszakban forrásadó (withholding tax) alkalmazni köteles valamennyi EU-tagállam között” című szövegekre hivatkozzam, amelyek a sziget hatóságaival a megtakarítások adóztatására vonatkozó megállapodásról folytatott tárgyalások eredményeként jöttek létre, és amelyeket I. és II. mellékletként az Európai Unió Minisztereinek Tanácsa magas szintű munkacsoportjának március 12-i, az eljárás eredményéről szóló dokumentumához (Doc. 7408/04 FISC 58) csatoltak.

Tekintetbe véve a fent említett szövegeket, engedje meg, hogy az e levél 1. függelékében található, a megtakarításokból származó jövedelem adóztatásáról szóló megállapodásra, illetve azon kölcsönös kötelezettségvállalásunkra tegyek javaslatot, hogy az e megállapodás hatályba lépése érdekében mielőbb megfeleljünk belső alkotmányos követelményeinknek, és ezek teljesüléséről haladéktalanul értesítsük egymást.

Engedje meg, hogy javaslatot tegyek Önnek arra vonatkozóan, hogy e belső eljárások teljesítéséig és a megtakarításokból származó jövedelem adóztatásáról szóló megállapodás hatályba lépéséig a Magyar Köztársaság és Guernsey 2005. január 1-jétől vagy — amennyiben ez utóbbi későbbi dátumra esik — a kamat formájában megjelenő megtakarítások adóztatásáról szóló, 2003. június 3-i 2003/48/EK tanácsi irányelv hatályba lépésétől kezdődően, a belföldi jogszabályi feltételeknek megfelelően, átmenetileg e megállapodást alkalmazza.

Engedje meg, hogy javaslatot tegyek Önnek arra vonatkozóan, hogy — amennyiben Kormánya a fentieket elfogadhatónak tartja — e levél, illetve annak az Ön részéről való megerősítése együttesen alkossa a Magyar Köztársaság és Guernsey közötti megállapodás szövegét.

Tisztelt Uram, kérem, fogadja őszinte nagyrabecsülésemet."

Megerősíthetem, hogy Guernsey egyetért levele tartalmával.

Tisztelt Uram, kérem, fogadja őszinte nagyrabecsülésemet.

Guernsey részéről

Kelt St. Peter Port-ban, 2004. november 19-én

A MEGTAKARÍTÁSOK ADÓZTATÁSÁRA VONATKOZÓ MEGÁLLAPODÁS
A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS GUERNSEY KÖZÖTT

MIVEL:

- (1) Az Európai Unió Tanácsának („a Tanács”) a kamat formájában megjelenő megtakarítások adóztatásáról szóló, 2003/48/EGK irányelve („az irányelv”) 17. cikke előírja, hogy 2004. január 1-je előtt a tagállamoknak el kell fogadni és közzé kell tenni az ezen irányelvnek való megfeleléshez szükséges, 2005. január 1-jétől alkalmazandó törvényeket, rendeleteket és közigazgatási rendelkezéseket, feltéve, hogy
 - „i. a Tanács egyhangú határozatát követően a Svájci Államközösség, a Liechtensteini Hercegség, a San Marini Köztársaság, a Monacói Hercegség és az Andorrai Hercegség ugyanezen időponttól kezdve, az Európai Közösséggel létrejött megállapodásoknak megfelelően az ezen irányelvben szereplő intézkedésekkel egyenértékű intézkedéseket alkalmaz;
 - ii. minden megállapodás vagy más olyan rendelkezés hatályban van, amely biztosítja, hogy minden érintett függő vagy társult terület ugyanezen időponttól kezdve az ezen irányelv II. fejezetében előírtakkal megegyező módon automatikus információcserét alkalmaz (vagy a 10. cikkben meghatározott átmeneti időszak alatt a 11. és 12. cikkben foglaltakkal megegyező módon forrásadót (withholding tax) alkalmaz)”.
- (2) Guernsey EU-hoz fűződő viszonyát az Egyesült Királyság Európai Közösséghez történő csatlakozásáról szóló szerződés 3. jegyzőkönyve határozza meg. E jegyzőkönyv értelmében Guernsey nem része az EU adóztatási területének.
- (3) Guernsey tudomásul veszi, hogy — bár az EU-tagállamok végső célja az egymás közötti, kamatfizetésekre vonatkozó információcsere révén a kifizetett kamatok azon tagállamban való effektív megadóztatása, amelyben a haszonhúzó adóügyi illetőséggel rendelkezik— három tagállam, nevezetesen Ausztria, Belgium és Luxemburg egy átmeneti időszakban nem köteles részt venni az információcserében, hanem e tagállamok az irányelv hatálya alá tartozó, megtakarításokból származó jövedelemre forrásadót (withholding tax) alkalmaznak.
- (4) Az irányelvben említett forrásadó (withholding tax) a Guernsey nemzeti jogszabályaiban „retention tax”-ként (jelentése szintén forrásadó) szerepel. Ezért e megállapodás alkalmazásában e két fogalmat szinonimaként, ugyanolyan értelemben kell használni (forrásadó – withholding tax/retention tax).
- (5) Guernsey elfogadta, hogy 2005. január 1-jei hatállyal forrásadót (retention tax) alkalmaz, feltéve, hogy a tagállamok elfogadták az irányelvnek való megfeleléshez szükséges törvényeket, rendeleteket és közigazgatási rendelkezéseket, és az irányelv 17. cikkének, illetve ezen megállapodás 17. cikke (2) bekezdésének feltételei általában véve teljesültek.

- (6) Guernsey elfogadta hogy az irányelv 10. cikkének (2) bekezdésében meghatározottak szerint, az átmeneti időszakot követően az irányelv II. fejezetében előírtakkal azonos módon automatikus információcserét alkalmaz.
- (7) Guernsey rendelkezik a kollektív befektetési vállalkozásokra vonatkozó olyan jogszabályokkal, amelyek hatályukat tekintve egyenértékűnek tekintendők az irányelv 2. és 6. cikkében említett EK-jogszabályokkal.

Guernsey és a Magyar Köztársaság (a továbbiakban: „a szerződő fél” vagy „a szerződő felek”, kivéve ha a szövegkörnyezet mást indokol),

megállapodtak abban, hogy megkötik a következő — kizárólag a szerződő felek kötelezettségeit tartalmazó — megállapodást, amely a következőket írja elő:

- a) automatikus információcserét a Magyar Köztársaság illetékes hatósága részéről a Guernsey illetékes hatósága számára, egy tagállam illetékes hatósága számára biztosított információcserével megegyező módon;
- b) forrásadó (retention tax) alkalmazását Guernsey-n az irányelv 10. cikkében meghatározott átmeneti időszakban az irányelv 11. és 12. cikkében előírtakkal megegyező időponttól és feltételekkel;
- c) automatikus információcserét a Guernsey illetékes hatósága részéről a Magyar Köztársaság illetékes hatósága számára, az irányelv 13. cikkével összhangban;
- d) a forrásadóból (retention tax) származó bevétel 75%-ának átutalását Guernsey illetékes hatósága részéről a Magyar Köztársaság illetékes hatósága számára;

az egyik szerződő fél területén alapított kifizető által a másik szerződő fél területén illetőséggel bíró személy számára történő kamatkifizetések tekintetében.

E megállapodás alkalmazásában az „illetékes hatóság” — amennyiben azt a szerződő felekre alkalmazzák — Magyar Köztársaság esetében az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatalt, Guernsey esetében pedig „the Administrator of Income Tax”-t jelenti.

1. cikk A forrásadó kifizető által történő levonása

Guernsey-n honos kifizető által végzett, az e megállapodás 8. cikkében meghatározott kamatkifizetések, amelyet az e megállapodás 5. cikke szerinti — Magyar Köztársaságban illetőséggel bíró — haszonhúzó számára kell kifizetni, e megállapodás 3. cikkére is figyelemmel, az e megállapodás 14. cikkében említett átmeneti időszak alatt, és az e megállapodás 15. cikkében meghatározott időponttól kezdődően a kamatfizetés összegéből levonandó forrásadó hatálya alá tartoznak. A forrásadó (retention tax) mértéke az átmeneti időszak első három évében 15%, a következő három évben 20%, ezt követően pedig 35%.

2. cikk A kifizető adatszolgáltatása

- (1) A Magyar Köztársaságban honos kifizető által az e megállapodás 5. cikke szerinti, Guernsey-n illetőséggel bíró haszonhúzó számára történő — az e megállapodás 8. cikkében meghatározott — kamatkifizetések esetén, vagy abban az esetben, ha e

megállapodás 3. cikk (1) bekezdésének a) pontja alkalmazandó, a kifizető adatot szolgáltató az illetékes hatóság számára, a következőkről:

- a) a haszonhúzó az e megállapodás 6. cikkének megfelelően megállapított személyazonossága és illetősége;
- b) a kifizető neve és címe;
- c) a haszonhúzó folyószámlaszáma vagy ennek hiányában a kamatot eredményező követelés meghatározása;
- d) az ezen megállapodás 4. cikk (1) bekezdésében meghatározott, kamatkifizetésre vonatkozó információ. A kifizető által kötelezően szolgáltatott, kamatkifizetésre vonatkozó információ minimális adattartalmát azonban bármely szerződő fél a kamat vagy a jövedelem teljes összegére, valamint az értékesítésből, visszaváltásból vagy visszatérítésből eredő jövedelem teljes összegére korlátozhatja;

és a Magyar Köztársaság teljesíti e cikk (2) bekezdésében foglaltakat.

- (2) Az adóév végét követő hat hónapon belül a Magyar Köztársaság illetékes hatósága automatikusan megküldi Guernsey illetékes hatóságának az e cikk (1) bekezdésének a)–d) pontjában említett, az adott év során teljesített összes kamatkifizetésre vonatkozó információt.

3. cikk A forrásadó-eljárás alóli kivételek

- (1) Az ezen megállapodás 1. cikkének megfelelően forrásadót (retention tax) kivető Guernsey előírja a következő eljárások egyikének vagy mindegyikének alkalmazását annak érdekében, hogy a haszonhúzók a forrásadó alóli mentességet kérelmezhessenek:
 - a) az e megállapodás 5. cikke szerinti haszonhúzó számára a megállapodás 1. cikkében meghatározott forrásadó (retention tax) elkerülését lehetővé tévő eljárást, amely alapján a haszonhúzó a kifizető számára kifejezetten engedélyezi, hogy a kamatkifizetésekről beszámoljon azon szerződő fél illetékes hatóságának, ahol a kifizetőt alapították. Ez az engedély minden, a kifizető által a haszonhúzó felé teljesített kamatkifizetésre vonatkozik;
 - b) olyan eljárást, amely biztosítja a forrásadó (retention tax) alóli mentességet abban az esetben, ha a haszonhúzó a kifizetőjének bemutat egy, a szerződő fél területén adóügyi illetőséggel bíró illetékes hatóság által a nevére kiállított igazolást e cikk (2) bekezdésének megfelelően.
- (2) A haszonhúzó kérelmére a szerződő fél területén adóügyi illetőséggel bíró illetékes hatóság igazolást állít ki, amely a következőket tartalmazza:
 - i. a haszonhúzó nevét, lakcímét és adó- vagy egyéb azonosító számát, ennek hiányában születési idejét és helyét;

- ii. a kifizető nevét és címét;
- iii. a haszonhúzó folyószámlaszámát vagy ennek hiányában az értékpapír azonosító jelét.

Az ilyen igazolás három évet meg nem haladó időszakra érvényes. Az igazolást bármely azt kérelmező haszonhúzó részére a kérelmet követő két hónapon belül ki kell állítani.

- (3) Amennyiben e cikk (1) bekezdésének a) pontja alkalmazandó, Guernsey-nek a kifizető honossága szerint illetékes hatósága a 2. cikk (1) bekezdésében említett információt közli a Magyar Köztársaságnak a haszonhúzó illetősége szerint illetékes hatóságával. Az adott évben teljesített összes kamatkifizetésre vonatkozó információt évente legalább egyszer, a szerződő fél jogszabályai szerint megállapított adóév végét követő hat hónapon belül automatikusan közölni kell.

4. cikk A forrásadó (retention tax) megállapításának alapja

- (1) A Guernsey-n honos kifizető e megállapodás 1. cikkével összhangban a következőképpen vet ki forrásadót (retention tax):
 - a) e megállapodás 8. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti kamatkifizetés esetén: a kifizetett vagy jóváírt kamat bruttó összegére;
 - b) e megállapodás 8. cikk (1) bekezdésének b) vagy d) pontja szerinti kamatkifizetés esetén: e bekezdés b) és d) pontjában említett kamat vagy jövedelem összegére, vagy a kedvezményezett által viselt azonos összegű fizetési kötelezettség kivetésével az értékesítésből, visszaváltásból vagy visszatérítésből eredő jövedelem teljes összegére;
 - c) e megállapodás 8. cikk (1) bekezdésének c) pontja szerinti kamatkifizetés esetén: az e bekezdésben említett kamat összegére;
 - d) e megállapodás 8. cikk (4) bekezdése szerinti kamatkifizetés esetén: a 7. cikk (2) bekezdésében említett jogalany minden egyes olyan tagja részére elszámolható kamat összegére, amelyek az 5. cikk (1) bekezdésének feltételeit teljesítik;
 - e) amennyiben Guernsey él az e megállapodás 8. cikk (5) bekezdésében foglalt választási lehetőséggel: az éves szinten megállapított kamat összegére.
- (2) E cikk (1) bekezdés a) és b) pontja alkalmazásában a forrásadót (retention tax) a haszonhúzó követelésének fennállása időtartamával arányosan kell levonni. Ha a kifizető a rendelkezésére bocsátott információ alapján nem tudja meghatározni a fennállás időtartamát, akkor úgy kezeli a haszonhúzót, mintha annak követelése a fennállása teljes időtartama alatt létezett volna, kivéve, ha ez utóbbi bizonyítékot szolgáltat a szerzés időpontjára vonatkozóan.
- (3) A forrásadónak (retention tax) Guernsey által történő kivetése nem zárja ki, hogy a haszonhúzó adóügyi illetősége szerinti másik szerződő fél a jövedelmet nemzeti joga szerint megadóztassa.

- (4) Az átmeneti időszak alatt Guernsey előírhatja, hogy e megállapodás 7. cikk (2) bekezdésében említett, a másik szerződő fél területén alapított jogalanynak kamatot kifizető vagy kamatot jóváíró gazdasági szereplőt — az említett jogalany helyett — kifizetőnek kell tekinteni, és e kamatra a gazdasági szereplőnek forrásadót (retention tax) kell kivetnie, kivéve ha a jogalany hivatalosan hozzájárul ahhoz, hogy nevét, címét és a neki kifizetett vagy a részére jóváírt kamat teljes összegét e megállapodás 7. cikk (2) bekezdés utolsó albekezdésének megfelelően közöljék.

5. cikk A haszonhúzó fogalmának meghatározása

- (1) Ezen irányelv alkalmazásában „haszonhúzó”: bármely természetes személy, aki kamatkifizetésben részesül, vagy bármely természetes személy, akinek részére kamatkifizetést írnak jóvá, kivéve, ha bizonyítani tudja, hogy a kamatot nem az ő javára fizették ki vagy írták jóvá. A természetes személy nem tekinthető haszonhúzónak, amennyiben:
- a) e megállapodás 7. cikk (1) bekezdése értelmében kifizetőként jár el;
 - b) egy jogi személy, egy a nyeresége után a vállalkozások adózásának általános szabályai alapján adózó jogalany, egy a 85/611/EGK irányelvnek megfelelően engedélyezett ÁÉKBV, vagy egy egyenértékű, Guernsey-n alapított kollektív befektetési vállalkozás, vagy egy az e megállapodás 7. cikkének (2) bekezdésében említett jogalany nevében jár el, és az utóbbi esetében a kamatkifizetést végrehajtó gazdasági szereplővel közli az említett jogalany nevét és címét, és, amely ezen információt közli a honossága szerinti szerződő fél illetékes hatóságával;
 - c) más haszonhúzó természetes személy nevében jár el, és közli a kifizetővel e haszonhúzó azonosítási adatait.
- (2) Amennyiben a kifizetőnek olyan információ van a birtokában, amely arra utal, hogy a kamatkifizetésben részesülő természetes személy vagy akinek részére a kamatot jóváírják esetleg nem a haszonhúzó, valamint amennyiben sem e cikk (1) bekezdésének a) pontja, sem (1) bekezdésének b) pontja nem alkalmazható, a kifizető köteles ésszerű lépéseket tenni a haszonhúzó azonosítási adatainak megállapítására. Amennyiben a kifizető nem tudja azonosítani a haszonhúzót, a kérdéses természetes személyt tekinti haszonhúzónak.

6. cikk A haszonhúzó személyazonossága és illetősége

- (1) Saját területén minden fél elfogadja és biztosítja azon eljárások alkalmazását, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a kifizető számára lehetővé tegyék a haszonhúzóknak és azok illetőségének e megállapodás értelmében történő azonosítását. Az ilyen eljárásoknak meg kell felelniük a (2) és (3) bekezdésben megállapított minimumszabályoknak.
- (2) A kifizető a minimumszabályok alapján megállapítja a haszonhúzó személyazonosságát; a minimumszabályok aszerint, hogy mikor jött létre az ügyleti kapcsolat a kifizető és a kamat kedvezményezettje között, a következőképpen alakulnak:

- a) a 2004. január 1-je előtt létrejött szerződéses jogviszonyokra vonatkozóan a kifizető a haszonhúzó személyazonosságát, amely annak nevéből és lakcíméből áll, — a Magyar Köztársaság esetén különösen a kifizető honossága szerinti országban hatályban lévő rendelkezések, valamint a pénzügyi rendszerek pénzmossás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló, 1991. június 10-i 91/308/EGK tanácsi irányelv, Guernsey esetén pedig az azzal egyenértékű jogszabályok alapján — a rendelkezésére álló információ felhasználásával állapítja meg;
- b) a 2004. január 1-jén vagy azután létrejött szerződéses jogviszonyok alapján — vagy ezen időpontot követően szerződéses jogviszonyok hiányában — végrehajtott ügyletekre vonatkozóan a kifizető megállapítja a haszonhúzó személyazonosságát, amely annak nevéből és lakcíméből, valamint — amennyiben ilyen van — az adóügyi illetősége szerinti tagállam által kiadott adóazonosító számából áll. Ezen adatokat a haszonhúzó által bemutatott útlevél vagy hivatalos személyazonosító igazolvány alapján kell megállapítani. Amennyiben a lakcím ezen útlevélben vagy ezen hivatalos személyazonosító igazolványban nincs feltüntetve, azt a haszonhúzó által bemutatott bármilyen más, a személyazonosságot igazoló okmány alapján kell megállapítani. Amennyiben az adóazonosító szám nem szerepel a haszonhúzó által bemutatott útlevélben, hivatalos személyazonosító igazolványban vagy személyazonosságot igazoló bármilyen más okmányban — beleértve lehetőség szerint az adóügyi illetőségre vonatkozó igazolást —, a személyazonossági adatokat a haszonhúzó útlevele vagy hivatalos személyazonosító igazolványa alapján ki kell egészíteni annak születési idejével és helyével.
- (3) A kifizető a haszonhúzó illetőségét a minimumszabályok alapján állapítja meg, amelyek aszerint változnak, hogy mikor jön létre a szerződéses jogviszony a kifizető és a kamat kedvezményezettje között. A következőkben megállapított feltételekre is figyelemmel a haszonhúzót abban a tagállamban kell illetőséggel rendelkezőnek tekinteni, ahol állandó lakóhelye található:
- a) a 2004. január 1-je előtt létrejött szerződéses jogviszonyokra vonatkozóan a kifizető a haszonhúzó illetőségét, a Magyar Köztársaság esetén különösen az illetősége szerinti államban hatályban lévő rendelkezések, valamint a 91/308/EGK irányelv, Guernsey esetén pedig egyenértékű jogszabályok alapján rendelkezésére álló információ felhasználásával állapítja meg;
- b) a 2004. január 1-jén vagy azután létrejött szerződéses jogviszonyok – vagy ezen időpontot követően szerződéses jogviszonyok hiányában – végrehajtott ügyletekre vonatkozóan a kifizető a haszonhúzó illetőségét az útlevélben, a hivatalos személyazonosító igazolványban vagy szükség esetén a haszonhúzó személyazonosságát igazoló, általa bemutatott bármely más okmányban szereplő lakcím alapján, a következő eljárás szerint állapítja meg: valamely tagállam által kibocsátott útlevelet vagy személyazonosító igazolványt bemutató olyan természetes személyekre vonatkozóan, akik kijelentik, hogy egy harmadik országban bírnak illetőséggel, az illetőséget azon harmadik ország illetékes hatósága által kibocsátott illetőségigazolás alapján kell megállapítani, amelyben a természetes személy állítása szerint illetőséggel bír. Ilyen igazolás bemutatásának hiányában azon tagállamot kell az illetőség szerinti országnak

tekinteni, amely az útlevelet vagy az egyéb hivatalos személyazonosító okmányt kiállította.

7. cikk A kifizető fogalmának meghatározása

- (1) E megállapodás alkalmazásában „kifizető”: azon gazdasági szereplő, amely közvetlenül a haszonhúzó javára kamatot fizet vagy ír jóvá függetlenül attól, hogy a gazdasági szereplő a kamatot eredményező követelés kötelezettje, vagy a gazdasági szereplő a kötelezett, illetve a haszonhúzó által kamat fizetésével vagy kamat jóváírásával megbízott.
- (2) Minden olyan a szerződő fél területén honos jogalanyt, amelynek kamatot fizetnek ki, vagy kamatot írnak jóvá a haszonhúzó javára, az ilyen kifizetéskor, illetve jóváíráskor szintén kifizetőnek kell tekinteni. E rendelkezést nem kell alkalmazni, ha a gazdasági szereplő az e jogalany által bemutatott hivatalos okirat alapján alappal feltételezi, hogy:
 - a) e jogalany egy jogi személy, az e cikk (5) bekezdésben említett jogi személyek kivételével; vagy
 - b) annak nyereségei a vállalkozások adózásának általános szabályai alapján adóznak; vagy
 - c) az egy, a 85/611/EGK tanácsi irányelvnek megfelelően elismert ÁÉKBV, vagy egy azzal egyenértékű, Guernsey-n honos kollektív befektetési vállalkozás.

Az ilyen, másik szerződő fél területén honos és e bekezdés alapján kifizetőnek minősülő jogalanyt kamatot fizető vagy annak kamatot jóváíró gazdasági szereplő, közli a jogalany nevét és címét, valamint a jogalanyt kifizető vagy részére jóváírt kamat teljes összegét a honossága szerinti szerződő fél illetékes hatóságával, amely ezen információt továbbítja azon szerződő fél illetékes hatóságához, amelynek területén a jogalany honos.

- (3) Az e cikk (2) bekezdésében említett jogalany azonban választhatja, hogy e megállapodás alkalmazásában ÁÉKBV-ként vagy a (2) bekezdés c) pontjában említett egyenértékű vállalkozásként kezeljék. E választási lehetőség gyakorlásához olyan igazolás szükséges, amelyet a jogalany honossága szerinti szerződő fél állít ki, és amelyet e jogalany mutat be a gazdasági szereplőnek. A szerződő fél a területén honos jogalanyokra vonatkozóan megállapítja e választási lehetőség szabályait.
- (4) Amennyiben a gazdasági szereplő és e cikk (2) bekezdésében említett jogalany ugyanazon szerződő fél területén honos, e szerződő fél megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a jogalany megfeleljen az e megállapodás rendelkezéseinek, amikor kifizetőként jár el.
- (5) Az e cikk (2) bekezdés a) pontja alól mentesülő jogi személyek a következők:
 - a) Finnországban: avoin yhtiö (Ay) és kommandiittiyhtiö (Ky) / öppet bolag és kommanditbolag;
 - b) Svédországban: handelsbolag (HB) és kommanditbolag (KB).

8. cikk A kamatkifizetés fogalmának meghatározása

(1) E megállapodás alkalmazásában „kamatkifizetés”:

- a) valamennyi, követeléshez kapcsolódó, kifizetett vagy számlára jóváírt kamat, függetlenül attól, hogy jelzáloggal biztosított-e, vagy jogot ad-e a kötelezett nyereségében való részesedésre, különösen az állampapírokból, kötvényekből vagy adósságlevelekből — beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumokat és jutalmakat — származó jövedelmek; a késedelmes teljesítéshez kapcsolódó büntető kamatok nem tekintendők kamatkifizetésnek;
- b) az a) pontban említett követelések értékesítésekor, visszatérítésekor vagy visszaváltásakor felhalmozódott vagy tőkésített kamat;
- c) a kamatkifizetésekből közvetlenül vagy egy, az e megállapodás 7. cikk (2) bekezdésében említett jogalanyon keresztül közvetetten kapott jövedelmek, amelyeket a következők osztnak ki:
 - i. egy, a 85/611/EGK tanácsi irányelvnek megfelelően engedélyezett ÁÉKBV;
 - ii. az i. pontban meghatározottal egyenértékű, Guernsey-n honos kollektív befektetési vállalkozás;
 - iii. e megállapodás 7. cikk (3) bekezdése alapján választásra jogosult jogalanyok;
 - iv. az Európai Közösséget létrehozó szerződés 299. cikke alapján, annak hatálya alá tartozó területen és Guernsey területén kívül illetékességgel bíró kollektív befektetési vállalkozások;
- d) a következő vállalkozások és jogalanyok részvényeinek vagy üzletrészeinek értékesítésekor, visszatérítésekor vagy visszaváltásakor szerzett jövedelmek, amennyiben ezek közvetlenül vagy közvetve más kollektív befektetési vállalkozásokon vagy a következőkben említett jogalanyokon keresztül az a) pontban említett követelések formájában meglévő eszközeik több mint 40%-át befektetik:
 - i. egy, a 85/611/EGK irányelvnek megfelelően engedélyezett ÁÉKBV;
 - ii. az i. pontban meghatározottal egyenértékű, Guernsey-n honos kollektív befektetési vállalkozás;
 - iii. e megállapodás 7. cikk (3) bekezdése alapján választásra jogosult jogalanyok;
 - iv. az Európai Közösséget létrehozó szerződés 299. cikke alapján, annak hatálya alá tartozó területen és Guernsey területén kívül illetékességgel bíró kollektív befektetési vállalkozások.

A szerződő felek azonban választhatják azt, hogy e cikk (1) bekezdés d) pontjában szereplő jövedelmet csak olyan mértékig tekintik kamatnak, amíg az ilyen jövedelem megfelel az e cikk (1) bekezdés a) és b) pontja szerinti kamatkifizetésekből közvetlenül vagy közvetetten eredő nyereségeknek.

- (2) Amennyiben a kifizető az e cikk (1) bekezdés c) és d) pontja tekintetében nem rendelkezik a kamatkifizetésekből eredő jövedelem arányára vonatkozó információval, a jövedelem teljes összegét kamatkifizetésnek kell tekinteni.
- (3) Amennyiben a kifizető az e cikk (1) bekezdés d) pontja tekintetében nem rendelkezik információval a követelésbe, illetve az említett bekezdés meghatározása szerinti részvényekbe vagy üzletrészekbe fektetett eszközök százalékos arányáról, e százalékos arányt 40% felettinek kell tekinteni. Amennyiben a kifizető nem tudja meghatározni a haszonhúzó által szerzett jövedelem összegét, a jövedelmet úgy kell tekinteni, hogy az megfelel a részvények vagy üzletrészek értékesítéséből, visszatérítéséből vagy visszaváltásából eredő jövedelemnek.
- (4) Amennyiben az e cikk (1) bekezdésben meghatározott kamatot egy, az e megállapodás 7. cikkének (2) bekezdésében említett jogalany számlájára fizetik ki vagy írják jóvá, és ez a jogalany az e megállapodás 7. cikkének (3) bekezdése alapján nem jogosult választásra, akkor az ilyen kamatot az ilyen jogalany általi kamatkifizetésnek kell tekinteni.
- (5) E cikk (1) bekezdésének b) és d) pontja tekintetében a szerződő felek választhatják azt, hogy a területükön lévő kifizetőktől megkövetelik, hogy a kamatot egy legfeljebb egy éves időszakon keresztül éves szinten állapítsák meg, és ezt az éves szinten megállapított kamatot kamatkifizetésként kezeljék akkor is, ha ezen időszakban nem történik értékesítés, visszaváltás vagy visszatérítés.
- (6) E cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjától eltérve a szerződő felek választhatják azt, hogy a kamatkifizetés fogalmából kizárnak bármely, e rendelkezésekben említett, saját területükön alapított vállalkozásoktól vagy jogalanyoktól eredő jövedelmet, amennyiben az ilyen jogalanyok e cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett követelésekbe való befektetése nem haladja meg eszközeik 15%-át. Hasonlóképpen, e cikk (4) bekezdésétől eltérve, a szerződő felek választhatják azt, hogy az e cikk (1) bekezdésében említett kamatkifizetés fogalmából kizárják az e megállapodás 7. cikke (2) bekezdésében említett, területükön alapított olyan jogalanyok számlájára kifizetett vagy arra jóváírt kamatot, amelyek nem jogosultak a 7. cikk (3) bekezdése alapján való választásra, amennyiben az ilyen jogalanyok e cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett követelésekbe való befektetése nem haladja meg eszközeik 15%-át.

Az egyik szerződő fél által gyakorolt ilyen választás a másik szerződő félre is kötelező érvényű.

- (7) Az e cikk (1) bekezdés d) pontjában, valamint a (3) bekezdésben említett százalékos arány 2011. január 1-jétől 25%.
- (8) Az e cikk (1) bekezdésének d) pontjában, valamint (6) bekezdésében említett százalékos arányt az érintett vállalkozások vagy jogalanyok alapszabályában vagy létesítő okiratában meghatározott befektetési politikájára, vagy ezek hiányában az

érintett vállalkozások vagy jogalanyok eszközeinek tényleges összetételére való hivatkozással kell meghatározni.

9. cikk A forrásadóból (retention tax) származó bevétel megosztása

- (1) Guernsey visszatartja az e megállapodás alapján levont forrásadó (retention tax) 25%-át, a bevétel fennmaradó 75%-át pedig átutalja a másik szerződő félnek.
- (2) E megállapodás 4. cikke (4) bekezdésének megfelelően forrásadót (retention tax) kivető Guernsey a bevétel 25%-át visszatartja, 75%-át pedig az e cikk (1) bekezdése szerint végrehajtott átutalásokkal arányosan átutalja a Magyar Köztársaság részére.
- (3) Az ilyen átutalásokra minden évben egy összegben kerül sor, legkésőbb Guernsey jogszabályai által megállapított adóév végétől számított hat hónapon belül.
- (4) A forrásadót (retention tax) kivető Guernsey megteszi a bevétel-megosztási rendszer megfelelő működéséhez szükséges intézkedéseket.

10. cikk A kettős adóztatás kiküszöbölése

- (1) A haszonhúzó számára adóügyi illetőséggel bíró szerződő fél a következő rendelkezésekkel összhangban biztosítja minden — Guernsey által az e megállapodásban említett forrásadó (retention tax) kivetése okán esetlegesen felmerülő — kettős adóztatás kiküszöbölését:
 - i. amennyiben a haszonhúzó javára jóváírt kamat Guernsey forrásadó (retention tax) tárgyát képezte, a másik szerződő fél — nemzeti jogával összhangban — a forrásadó összegével megegyező adójóváírást biztosít. Amennyiben ez az összeg meghaladja a másik szerződő fél nemzeti joga szerint fizetendő adó összegét, e szerződő fél a forrásadó (retention tax) többletösszegét visszafizeti a haszonhúzóknak;
 - ii. amennyiben az e megállapodás 4. cikkében említett forrásadón (retention tax) felül a haszonhúzó javára jóváírt kamatot bármely egyéb típusú forrásadó (withholding tax/retention tax) terheli, és az adóügyi illetőséggel bíró szerződő fél — nemzeti jogával vagy a kettős adózási egyezményekkel összhangban — adójóváírást biztosít az ilyen jellegű forrásadókra (withholding tax/retention tax), az ilyen jellegű forrásadót (withholding tax/retention tax) az e cikk i. albekezdésében meghatározott eljárás alkalmazása előtt jóvá kell írni.
- (2) A haszonhúzó számára adóügyi illetőséggel bíró szerződő fél az e cikk (1) bekezdésében említett adójóváírási rendszert az e megállapodás 1. cikkében említett forrásadó (retention tax)-visszatérítéssel helyettesítheti.

11. cikk A hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokra vonatkozó átmeneti rendelkezések

(1) Az e megállapodás 14. cikkében említett átmeneti időszak alatt, de legkésőbb 2010. december 31-ig nem tekinthetők a 8. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti követelésnek az olyan belföldi és nemzetközi kötvények és egyéb hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírok, amelyek először 2001. március 1. előtt kerültek kibocsátásra, vagy amelyek eredeti kibocsátási tájékoztatóját a 80/390/EGK tanácsi irányelv szerint az illetékes hatóságok vagy harmadik országok felelős hatóságai ezen időpont előtt jóváhagyták, feltéve, hogy 2002. március 1-jén vagy azt követően nem bocsátanak ki további ilyen hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokat. Amennyiben azonban az átmeneti időszak 2010. december 31. után is folytatódik, e cikk rendelkezéseit csak az olyan hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírok tekintetében kell tovább alkalmazni:

- amelyek bruttósítási és lejárat előtti visszaváltási záradékot tartalmaznak, és
- amelyeknél a kifizető a forrásadót (retention tax) alkalmazó tagállamban honos, és e kifizető egy másik tagállamban illetőséggel bíró haszonhúzó részére fizet kamatot vagy közvetlenül annak javára kamatkifizetést ír jóvá.

Amennyiben egy kormány vagy egy, az e megállapodás mellékletében meghatározottak szerint hatóságként eljáró vagy egy nemzetközi szerződés által elismert kapcsolódó jogalany által kibocsátott, a korábbiakban említett hitelviszonyt megtestesítő értékpapírból 2002. március 1-jén vagy azt követően további kibocsátást hajtanak végre, az ilyen értékpapír kibocsátásának teljes egészét — amely az eredeti kibocsátásból és bármely további kibocsátásból áll — az e megállapodás 8. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti követelésnek kell tekinteni.

Amennyiben a második albekezdés által nem szabályozott bármely más kibocsátó által kibocsátott, fent említett hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokból 2002. március 1-jén vagy azt követően további kibocsátást hajtanak végre, az ilyen további kibocsátást a 8. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerint követelésnek kell tekinteni.

(2) E cikk nem akadályozza a szerződő feleket abban, hogy az (1) bekezdésben említett hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokból származó bevételeket nemzeti joguknak megfelelően adóztassák.

12. cikk Kölcsönös egyeztetési eljárás

Amennyiben a felek között nehézségek vagy kétségek merülnek fel e megállapodás végrehajtását vagy értelmezését illetően, a szerződő felek törekednek arra, hogy az ügyet kölcsönös egyeztetéssel oldják meg.

13. cikk Titoktartás

(1) Bármely szerződő fél illetékes hatósága által megküldött vagy részére szolgáltatott minden információt titokban kell tartani.

- (2) Valamely szerződő fél illetékes hatósága részére szolgáltatott információ — a másik szerződő fél előzetes, írásbeli hozzájárulása nélkül — kizárólag a közvetlen adózás céljából használható fel.
- (3) A szolgáltatott információ kizárólag a közvetlen adózás szempontjából érintett személyek vagy hatóságok számára tehető hozzáférhetővé, valamint kizárólag e személyek vagy hatóságok által és kizárólag ilyen célokra, illetve felügyeleti célokra — ideértve bármely fellebbezés kérdésében való döntést — használható fel. E célok érdekében az információ hozzáférhetővé tehető nyilvános bírósági eljárás vagy egyéb igazságszolgáltatási eljárás során.
- (4) Amennyiben valamely szerződő fél illetékes hatósága úgy ítéli meg, hogy egy másik szerződő fél illetékes hatóságától kapott információ hasznos lehet egy másik tagállam illetékes hatósága számára, úgy az illető szerződő fél illetékes hatósága az információt szolgáltató szerződő fél illetékes hatóságának beleegyezésével továbbíthatja az információt e másik tagállam illetékes hatóságának.

14. cikk Átmeneti időszak

Az irányelv 10. cikk (2) bekezdésében meghatározott átmeneti időszak végén Guernsey köteles megszüntetni a forrásadónak (retention tax) és a bevétel megosztásának az ebben a megállapodásban előírt alkalmazását, és a másik szerződő fél tekintetében az irányelv II. fejezetében foglaltakkal megegyező módon köteles az automatikus információcserére vonatkozó rendelkezéseket alkalmazni. Amennyiben az átmeneti időszak során Guernsey úgy dönt, hogy az irányelv II. fejezetében foglaltakkal megegyező módon alkalmazza az automatikus információcserére vonatkozó rendelkezéseket, úgy ettől kezdve nem alkalmazhatja az e megállapodás 9. cikkében meghatározott forrásadót (withholding tax/retention tax) és a bevétel megosztását.

15. cikk Hatálybalépés

Az e megállapodás 17. cikkében foglalt rendelkezésekre is figyelemmel ez a megállapodás 2005. január 1-jén lép hatályba.

16. cikk Megszűnés

- (1) E megállapodás mindaddig hatályban marad, amíg valamely szerződő fél a megállapodást fel nem mondja.
- (2) E megállapodást bármely szerződő fél felmondhatja a másik félhez címzett, írásbeli felmondó nyilatkozat útján; a felmondó nyilatkozatnak meg kell határoznia a felmondáshoz vezető körülményeket. Ilyen esetben e megállapodás hatálya a felmondó nyilatkozat kézbesítésétől számított 12 hónap múlva szűnik meg.

17. cikk Az alkalmazás és az alkalmazás felfüggesztése

- (1) E megállapodás alkalmazásának feltétele, hogy az Európai Unió minden egyes tagállama, az Amerikai Egyesült Államok, Svájc, Andorra, Liechtenstein, Monaco és San

Marino, valamint az Európai Közösség tagállamainak vonatkozó függő és társult területei külön-külön olyan intézkedések fogadjanak el és hajtsanak végre, amelyek összhangban vannak az irányelvben vagy az e megállapodásban foglaltakkal, illetve megegyeznek azokkal, valamint a végrehajtásra azonos időpontot írnak elő.

- (2) A szerződő felek az e megállapodás 15. cikkében említett időpontot legalább hat hónappal megelőzően közös megegyezéssel megállapítják, hogy az (1) bekezdésben lefektetett feltételek a vonatkozó intézkedések — az egyes tagállamokban, a fent nevezett harmadik országokban és az érintett függő vagy társult területeken történő — hatályba lépésének időpontjaira tekintettel megvalósulnak-e.
- (3) Bármely szerződő fél a másik szerződő félhez címzett, a felfüggesztéshez vezető körülményeket meghatározó értesítés útján, az e megállapodás 12. cikkében előírt kölcsönös egyeztetési eljárásra is figyelemmel, azonnali hatállyal felfüggesztheti e megállapodás vagy annak bármely részének alkalmazását, amennyiben az irányelvet az európai közösségi joggal összhangban átmenetileg vagy állandó jelleggel a továbbiakban nem kell alkalmazni, illetve ha valamely tagállam felfüggeszti végrehajtási jogszabályainak alkalmazását. A megállapodás újra alkalmazandó, amint a felfüggesztéshez vezető körülmények megszűnnek.
- (4) Bármely szerződő fél a másik szerződő félhez címzett, a felfüggesztéshez vezető körülményeket meghatározó értesítés útján, az e megállapodás 12. cikkében kölcsönös egyeztetési eljárásra is figyelemmel, felfüggesztheti e megállapodás alkalmazását, amennyiben az (1) bekezdésben meghatározott valamely harmadik ország vagy terület az ebben a bekezdésben foglalt intézkedések alkalmazását időközben megszünteti. Az alkalmazás felfüggesztésére csak az értesítést követő két hónapot követően kerülhet sor. A megállapodás újra alkalmazandó, amint a kérdéses harmadik ország vagy terület az intézkedések alkalmazását újra megkezdi.

Készült magyar és angol nyelven, az e nyelveken készült szövegek mindegyike egyaránt hiteles.

MELLÉKLET

Az 11. cikkben említett kapcsolódó szervezetek jegyzéke

E megállapodás 11. cikkének alkalmazásában a következő szervezetek tekintendők „*hatóságként eljáró, vagy nemzetközi szerződés által elismert szerepű kapcsolódó szervezetnek*”.

AZ EURÓPAI UNIÓN BELÜLI SZERVEZETEK:

Belgium

Vlaams Gewest (Flamand Régió)

Région wallonne (Vallon Régió)

Région bruxelloise/Brussels Gewest (Brüsszel Régió)

Communauté française (Francia Közösség)

Vlaamse Gemeenschap (Flamand Közösség)

Deutschsprachige Gemeinschaft (Német Ajkú Közösség)

Spanyolország

Xunta de Galicia (Galícia regionális kormánya)

Junta de Andalucía (Andalúzia regionális kormánya)

Junta de Extremadura (Extremadura regionális kormánya)

Junta de Castilla- La Mancha (Castilla- La Mancha regionális kormánya)

Junta de Castilla- León (Castilla- León regionális kormánya)

Gobierno Foral de Navarra (Navarra regionális kormánya)

Govern de les Illes Balears (a Baleár-szigetek kormánya)

Generalitat de Catalunya (Katalónia autonóm kormánya)

Generalitat de Valencia (Valencia autonóm kormánya)

Diputación General de Aragón (Aragónia regionális tanácsa)

Gobierno de las Islas Canarias (a Kanári-szigetek kormánya)

Gobierno de Murcia (Murcia kormánya)

Gobierno de Madrid (Madrid kormánya)

Gobierno de la Comunidad Autónoma del País Vasco/Euzkadi (az autonóm baszkföldi közösség kormánya)

Diputación General de Guipúzcoa (Guipúzcoa regionális tanácsa)

Diputación Foral de Vizcaya/Bizkaia (Vizcaya/Bizkaia regionális tanácsa)

Diputación General de Alava (Alava regionális tanácsa)

Ayuntamiento de Madrid (Madrid városi tanácsa)

Ayuntamiento de Barcelona (Barcelona városi tanácsa)

Cabildo Insular de Gran Canaria (a Kanári-szigetek sziget tanácsa)

Cabildo Insular de Tenerife (Tenerife szigetének tanácsa)

Instituto de Crédito Oficial (Állami Hitelintézet)

Instituto Catalán de Finanzas (Katalónia Pénzügyi Intézete)

Instituto Valenciano de Finanzas (Valencia Pénzügyi Intézete)

Görögország

Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος (Nemzeti Távközlési Szervezet)

Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος (Nemzeti Vasútszervezet)

Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (Állami Villamosenergia-vállalat)

Franciaország

La Caisse d'amortissement de la dette sociale (CADES) (Társadalmi Adósságtörlesztési Pénztár)

L'Agence française de développement (AFD) (Francia Fejlesztési Ügynökség)

Réseau Ferré de France (RFF) (Francia Vasúthálózat)

Caisse Nationale des Autoroutes (CNA) (Nemzeti Autópálya Pénztár)

Assistance publique Hôpitaux de Paris (APHP) (Párizsi Kórházak Köztámogatása)

Charbonnages de France (CDF) (Franciaországi Széntanács)

Entreprise minière et chimique (EMC) (Bányászati és Vegyészeti Vállalat)

Olaszország

Régiók

Megyék

Járások

Cassa Depositi e Prestiti (Betéti- és Kölcsönpénztár)

Lettország

Pašvaldības (helyi önkormányzatok)

Lengyelország

gminy (falvak)

powiaty (kerületek)

województwa (megyék)

związki gmin (falvak társulásai)

powiatów (kerületek társulásai)

województw (megyék társulásai)

miasto stołeczne Warszawa (Varsó főváros)

Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Mezőgazdasági Szerkezetátalakítási és Modernizációs Ügynökség)

Agencja Nieruchomości Rolnych (Mezőgazdasági Tulajdon Ügynökség)

Portugália

Região Autónoma da Madeira (Madeira autonóm régiója)

Região Autónoma dos Açores (Açores autonóm régiója)

Törvényhatóságok

Szlovákia

mestá a obce (törvényhatóságok)

Železnice Slovenskej republiky (Szlovák Vasúttársaság)

Štátny fond cestného hospodárstva (Állami Útkezelő Alap)

Slovenské elektrárne (Szlovák Erőművek)

Vodohospodárska výstavba (Vízgazdasági Építő Társaság)

NEMZETKÖZI SZERVEZETEK:

Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank (EBRD)

AZ EURÓPAI BERUHÁZÁSI BANK

Ázsiai Fejlesztési Bank

Afrikai Fejlesztési Bank

Világbank / IBRD / IMF

Nemzetközi Pénzügyi Társaság

Amerika-közi Fejlesztési Bank

Európa Tanácsi Szociális Fejlesztési Alap

EURATOM

Európai Közösség

Corporación Andina de Fomento (CAF) (Andoki Fejlesztési Társaság)

Eurofirma

Európai Szén- és Acélközösség

Északi Beruházási Bank

Karibi Fejlesztési Bank

A 11. cikk rendelkezései nem sértik a Szerződő Feleknek a fent említett nemzetközi szervezetek tekintetében esetlegesen fennálló nemzetközi kötelezettségvállalásait.

HARMADIK ORSZÁGOK SZERVEZETEI:

Szervezetek, amelyek megfelelnek a következő kritériumoknak:

- 1) A nemzeti kritériumok szerint a szervezet egyértelműen közjogi szervnek minősül.
- 2) Az ilyen közjogi szerv olyan nem piaci szereplő, amely elsősorban nem piaci javak és szolgáltatások biztosítása mellett a közjó érdekében kezeli és finanszírozza a tevékenységek egy olyan csoportját, amelyet ténylegesen az államháztartás ellenőriz.
- 3) Az ilyen közjogi szervezet nagy és rendszeres állampapír-kibocsátó.
- 4) Az érintett állam garantálni tudja, hogy az ilyen közjogi szervezet bruttósítási záradék esetén nem fog lejárat előtti visszaváltást eszközölni.

A JELEN MELLÉKLET MÓDOSÍTÁSÁNAK FELTÉTELEI:

Az ebben a mellékletben felsorolt kapcsolódó szervezetek listája kölcsönös megegyezéssel módosítható.

II. számú melléklet a 2005. évi számú törvényhez

**MEGÁLLAPODÁS
LEVÉLVÁLTÁS FORMÁJÁBAN A MEGTAKARÍTÁSOKBÓL SZÁRMAZÓ JÖVEDELEM
ADÓZTATÁSÁRÓL ÉS ANNAK IDEIGLENES ALKALMAZÁSÁRÓL
A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS JERSEY KÖZÖTT**

A. Levél a Magyar Köztársaság Kormányától

Tisztelt Uram!

Engedje meg, hogy a „Megállapodásminta-javaslat Guernsey, a Man-sziget és Jersey, valamint az automatikus információcserét alkalmazni köteles valamennyi EU-tagállam között” és a „Megállapodásminta-javaslat Guernsey, a Man-sziget és Jersey, valamint az átmeneti időszakban forrásadót (withholding tax) alkalmazni köteles valamennyi EU-tagállam között” című szövegekre hivatkozzam, amelyek a sziget hatóságaival a megtakarítások adóztatására vonatkozó megállapodásról folytatott tárgyalások eredményeként jöttek létre, és amelyeket I. és II. mellékletként az Európai Unió Minisztereinek Tanácsa magas szintű munkacsoportjának március 12-i, az eljárás eredményéről szóló dokumentumához (Doc. 7408/04 FISC 58) csatoltak.

Tekintetbe véve a fent említett szövegeket, engedje meg, hogy az e levél 1. függelékében található, a megtakarításokból származó jövedelem adóztatásáról szóló megállapodásra, illetve azon kölcsönös kötelezettségvállalásunkra tegyek javaslatot, hogy az e megállapodás hatályba lépése érdekében mielőbb megfeleljünk belső alkotmányos követelményeinknek, és ezek teljesüléséről haladéktalanul értesítsük egymást.

Engedje meg, hogy javaslatot tegyek Önnek arra vonatkozóan, hogy e belső eljárások teljesítéséig és a megtakarításokból származó jövedelem adóztatásáról szóló megállapodás hatályba lépéséig a Magyar Köztársaság és Jersey 2005. január 1-jétől vagy — amennyiben ez utóbbi későbbi dátumra esik — a kamat formájában megjelenő megtakarítások adóztatásáról szóló, 2003. június 3-i 2003/48/EK tanácsi irányelv hatályba lépésétől kezdődően átmenetileg, a belföldi jogszabályi feltételeknek megfelelően, e megállapodást alkalmazza.

Engedje meg, hogy javaslatot tegyek Önnek arra vonatkozóan, hogy — amennyiben Kormány a fentieket elfogadhatónak tartja — e levél, illetve annak az Ön részéről történő megerősítése együttesen alkossa a Magyar Köztársaság és Jersey közötti megállapodás szövegét.

Tisztelt Uram, kérem, fogadja őszinte nagyrabecsülésemet.

A Magyar Köztársaság részéről

Kelt Budapesten, 2004. április hó 30-án

B. Levél Jersey-től

Tisztelt Uram!

Megtiszteltetés számomra, hogy igazolhatom levelének mai dátummal történő kézhezvételét, amely a következőképpen szól:

„Tisztelt Uram!

Engedje meg, hogy a „Megállapodásminta-javaslat Guernsey, a Man-sziget és Jersey, valamint az automatikus információcserét alkalmazni köteles valamennyi EU-tagállam között” és a „Megállapodásminta-javaslat Guernsey, a Man-sziget és Jersey, valamint az átmeneti időszakban forrásadót (withholding tax) alkalmazni köteles valamennyi EU-tagállam között” című szövegekre hivatkozzam, amelyek a sziget hatóságaival a megtakarítások adóztatására vonatkozó megállapodásról folytatott tárgyalások eredményeként jöttek létre, és amelyeket I. és II. mellékletként az Európai Unió Minisztereinek Tanácsa magas szintű munkacsoportjának március 12-i, az eljárás eredményéről szóló dokumentumához (Doc. 7408/04 FISC 58) csatoltak.

Tekintetbe véve a fent említett szövegeket, engedje meg, hogy az e levél 1. függelékében található, a megtakarításokból származó jövedelem adóztatásáról szóló megállapodásra, illetve azon kölcsönös kötelezettségvállalásunkra tegyek javaslatot, hogy az e megállapodás hatályba lépése érdekében mielőbb megfeleljünk belső alkotmányos követelményeinknek, és ezek teljesüléséről haladéktalanul értesítsük egymást.

Engedje meg, hogy javaslatot tegyek Önnek arra vonatkozóan, hogy e belső eljárások teljesítéséig és a megtakarításokból származó jövedelem adóztatásáról szóló megállapodás hatályba lépéséig a Magyar Köztársaság és Jersey 2005. január 1-jétől vagy — amennyiben ez utóbbi későbbi dátumra esik — a kamat formájában megjelenő megtakarítások adóztatásáról szóló, 2003. június 3-i 2003/48/EK tanácsi irányelv hatályba lépésétől kezdődően, a belföldi jogszabályi feltételeknek megfelelően, átmenetileg e megállapodást alkalmazza.

Engedje meg, hogy javaslatot tegyek Önnek arra vonatkozóan, hogy — amennyiben Kormánya a fentieket elfogadhatónak tartja — e levél, illetve annak az Ön részéről való megerősítése együttesen alkossa a Magyar Köztársaság és Jersey közötti megállapodás szövegét.

Tisztelt Uram, kérem, fogadja őszinte nagyrabecsülésemet."

Megerősíthetem, hogy Jersey egyetért levele tartalmával.

Tisztelt Uram, kérem, fogadja őszinte nagyrabecsülésemet.

Jersey részéről

Kelt St. Helier-ben 2004. 11. 19.

A MEGTAKARÍTÁSOK ADÓZTATÁSÁRA VONATKOZÓ MEGÁLLAPODÁS JERSEY ÉS A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG KÖZÖTT

MIVEL:

- (1) Az Európai Unió Tanácsának („a Tanács”) a kamat formájában megjelenő megtakarítások adóztatásáról szóló, 2003/48/EGK irányelve („az irányelv”) 17. cikke előírja, hogy 2004. január 1-je előtt a tagállamoknak el kell fogadni és közzé kell tenni az ezen irányelvnek való megfeleléshez szükséges, 2005. január 1-jétől alkalmazandó törvényeket, rendeleteket és közigazgatási rendelkezéseket, feltéve, hogy
 - „i. a Tanács egyhangú határozatát követően a Svájci Államközösség, a Liechtensteini Hercegség, a San Marini Köztársaság, a Monacói Hercegség és az Andorrai Hercegség ugyanezen időponttól kezdve, az Európai Közösséggel létrejött megállapodásoknak megfelelően az ezen irányelvben szereplő intézkedésekkel egyenértékű intézkedéseket alkalmaz;
 - ii. minden megállapodás vagy más olyan rendelkezés hatályban van, amely biztosítja, hogy minden érintett függő vagy társult terület ugyanezen időponttól kezdve az ezen irányelv II. fejezetében előírtakkal megegyező módon automatikus információcserét alkalmaz (vagy a 10. cikkben meghatározott átmeneti időszak alatt a 11. és 12. cikkben foglaltakkal megegyező módon forrásadó (withholding tax) alkalmaz)”.
- (2) Jersey EU-hoz fűződő viszonyát az Egyesült Királyság Európai Közösséghez történő csatlakozásáról szóló szerződés 3. jegyzőkönyve határozza meg. E jegyzőkönyv értelmében Jersey nem része az EU adóztatási területének.
- (3) Jersey tudomásul veszi, hogy — bár az EU-tagállamok végső célja az egymás közötti, kamatfizetésekre vonatkozó információcsere révén a kifizetett kamatok azon tagállamban való effektív megadóztatása, amelyben a haszonhúzó adóügyi illetőséggel rendelkezik— három tagállam, nevezetesen Ausztria, Belgium és Luxemburg egy átmeneti időszakban nem köteles részt venni az információcserében, hanem e tagállamok az irányelv hatálya alá tartozó, megtakarításokból származó jövedelemre forrásadó (withholding tax) alkalmaznak.
- (4) Az irányelvben említett forrásadó (withholding tax) a Jersey nemzeti jogszabályaiban „retention tax”-ként (jelentése szintén forrásadó) szerepel. Ezért e megállapodás alkalmazásában e két fogalmat szinonimaként, ugyanolyan értelemben kell használni (forrásadó – withholding tax/retention tax).
- (5) Jersey elfogadta, hogy 2005. január 1-jei hatállyal forrásadót (retention tax) alkalmaz, feltéve, hogy a tagállamok elfogadták az irányelvnek való megfeleléshez szükséges törvényeket, rendeleteket és közigazgatási rendelkezéseket, és az irányelv 17. cikkének, illetve ezen megállapodás 17. cikke (2) bekezdésének feltételei általában véve teljesültek.
- (6) Jersey elfogadta, hogy az irányelv 10. cikkének (2) bekezdésében meghatározottak szerint, az átmeneti időszakot követően az irányelv II. fejezetében előírtakkal azonos módon automatikus információcserét alkalmaz.

- (7) Jersey rendelkezik a kollektív befektetési vállalkozásokra vonatkozó olyan jogszabályokkal, amelyek hatályukat tekintve egyenértékűnek tekintendők az irányelv 2. és 6. cikkében említett EK-jogszabályokkal.

Jersey és a Magyar Köztársaság (a továbbiakban: „a szerződő fél” vagy „a szerződő felek”, kivéve ha a szövegkörnyezet mást indokol),

megállapodtak abban, hogy megkötik a következő — kizárólag a szerződő felek kötelezettségeit tartalmazó — megállapodást, amely a következőket írja elő:

- a) automatikus információcserét a Magyar Köztársaság illetékes hatósága részéről a Jersey illetékes hatósága számára, egy tagállam illetékes hatósága számára biztosított információcserével megegyező módon;
- b) forrásadó (retention tax) alkalmazását Jersey-n az irányelv 10. cikkében meghatározott átmeneti időszakban az irányelv 11. és 12. cikkében előírtakkal megegyező időponttól és feltételekkel;
- c) automatikus információcserét a Jersey illetékes hatósága részéről a Magyar Köztársaság illetékes hatósága számára, az irányelv 13. cikkével összhangban;
- d) a forrásadóból (retention tax) származó bevétel 75%-ának átutalását Jersey illetékes hatósága részéről a Magyar Köztársaság illetékes hatósága számára;

az egyik szerződő fél területén alapított kifizető által a másik szerződő fél területén illetőséggel bíró személy számára történő kamatkifizetések tekintetében.

E megállapodás alkalmazásában az „illetékes hatóság” — amennyiben azt a szerződő felekre alkalmazzák — Magyar Köztársaság esetében az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatalt, Jersey esetében pedig „the Comptroller of Income Tax”-t jelenti.

1. cikk A forrásadó kifizető által történő levonása

Jersey-n honos kifizető által végzett, az e megállapodás 8. cikkében meghatározott kamatkifizetések, amelyet az e megállapodás 5. cikke szerinti — Magyar Köztársaságban illetőséggel bíró — haszonhúzó számára kell kifizetni, e megállapodás 3. cikkére is figyelemmel, az e megállapodás 14. cikkében említett átmeneti időszak alatt, és az e megállapodás 15. cikkében meghatározott időponttól kezdődően a kamatfizetés összegéből levonandó forrásadó hatálya alá tartoznak. A forrásadó (retention tax) mértéke az átmeneti időszak első három évében 15%, a következő három évben 20%, ezt követően pedig 35%.

2. cikk A kifizető adatszolgáltatása

- (1) A Magyar Köztársaságban honos kifizető által az e megállapodás 5. cikke szerinti, Jersey-n illetőséggel bíró haszonhúzó számára történő — az e megállapodás 8. cikkében meghatározott — kamatkifizetések esetén, vagy abban az esetben, ha e megállapodás 3. cikk (1) bekezdésének a) pontja alkalmazandó, a kifizető adatot szolgáltat az illetékes hatóság számára, a következőkről:

- a) a haszonhúzónak az e megállapodás 6. cikkének megfelelően megállapított személyazonossága és illetősége;

- b) a kifizető neve és címe;
- c) a hasznhúzó folyószámlaszáma vagy ennek hiányában a kamatot eredményező követelés meghatározása;
- d) az ezen megállapodás 4. cikk (1) bekezdésében meghatározott, kamatkifizetésre vonatkozó információ. A kifizető által kötelezően szolgáltatott, kamatkifizetésre vonatkozó információ minimális adattartalmát azonban bármely szerződő fél a kamat vagy a jövedelem teljes összegére, valamint az értékesítésből, visszaváltásból vagy visszatérítésből eredő jövedelem teljes összegére korlátozhatja;

és a Magyar Köztársaság teljesíti e cikk (2) bekezdésében foglaltakat.

- (2) Az adóév végét követő hat hónapon belül a Magyar Köztársaság illetékes hatósága automatikusan megküldi Jersey illetékes hatóságának az e cikk (1) bekezdésének a)–d) pontjában említett, az adott év során teljesített összes kamatkifizetésre vonatkozó információt.

3. cikk A forrásadó-eljárás alóli kivételek

- (1) Az ezen megállapodás 1. cikkének megfelelően forrásadót (retention tax) kivető Jersey előírja a következő eljárások egyikének vagy mindegyikének alkalmazását annak érdekében, hogy a hasznhúzók a forrásadó alóli mentességet kérelmezhessenek:
 - a) az e megállapodás 5. cikke szerinti hasznhúzó számára a megállapodás 1. cikkében meghatározott forrásadó (retention tax) elkerülését lehetővé tévő eljárást, amely alapján a hasznhúzó a kifizető számára kifejezetten engedélyezi, hogy a kamatkifizetésekről beszámoljon azon szerződő fél illetékes hatóságának, ahol a kifizetőt alapították. Ez az engedély minden, a kifizető által a hasznhúzó felé teljesített kamatkifizetésre vonatkozik;
 - b) olyan eljárást, amely biztosítja a forrásadó (retention tax) alóli mentességet abban az esetben, ha a hasznhúzó a kifizetőjének bemutat egy, a szerződő fél területén adóügyi illetőséggel bíró illetékes hatóság által a nevére kiállított igazolást e cikk (2) bekezdésének megfelelően.
- (2) A hasznhúzó kérelmére a szerződő fél területén adóügyi illetőséggel bíró illetékes hatóság igazolást állít ki, amely a következőket tartalmazza:
 - i. a hasznhúzó nevét, lakcímét és adó- vagy egyéb azonosító számát, ennek hiányában születési idejét és helyét;
 - ii. a kifizető nevét és címét;
 - iii. a hasznhúzó folyószámlaszámát vagy ennek hiányában az értékpapír azonosító jelét.

Az ilyen igazolás három évet meg nem haladó időszakra érvényes. Az igazolást bármely azt kérelmező hasznhúzó részére a kérelmet követő két hónapon belül ki kell állítani.

- (3) Amennyiben e cikk (1) bekezdésének a) pontja alkalmazandó, Jersey-nek a kifizető honossága szerint illetékes hatósága a 2. cikk (1) bekezdésében említett információt közli a Magyar Köztársaságnak a haszonhúzó illetősége szerint illetékes hatóságával. Az adott évben teljesített összes kamatkifizetésre vonatkozó információt évente legalább egyszer, a szerződő fél jogszabályai szerint megállapított adóév végét követő hat hónapon belül automatikusan közölni kell.

4. cikk A forrásadó (retention tax) megállapításának alapja

- (1) A Jersey-n honos kifizető e megállapodás 1. cikkével összhangban a következőképpen vet ki forrásadót (retention tax):
- a) e megállapodás 8. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti kamatkifizetés esetén: a kifizetett vagy jóváírt kamat bruttó összegére;
 - b) e megállapodás 8. cikk (1) bekezdésének b) vagy d) pontja szerinti kamatkifizetés esetén: e bekezdés b) és d) pontjában említett kamat vagy jövedelem összegére, vagy a kedvezményezett által viselt azonos összegű fizetési kötelezettség kivetésével az értékesítésből, visszaváltásból vagy visszatérítésből eredő jövedelem teljes összegére;
 - c) e megállapodás 8. cikk (1) bekezdésének c) pontja szerinti kamatkifizetés esetén: az e bekezdésben említett kamat összegére;
 - d) e megállapodás 8. cikk (4) bekezdése szerinti kamatkifizetés esetén: a 7. cikk (2) bekezdésében említett jogalany minden egyes olyan tagja részére elszámolható kamat összegére, amelyek az 5. cikk (1) bekezdésének feltételeit teljesítik;
 - e) amennyiben Jersey él az e megállapodás 8. cikk (5) bekezdésében foglalt választási lehetőséggel: az éves szinten megállapított kamat összegére.
- (2) E cikk (1) bekezdés a) és b) pontja alkalmazásában a forrásadót (retention tax) a haszonhúzó követelésének fennállása időtartamával arányosan kell levonni. Ha a kifizető a rendelkezésére bocsátott információ alapján nem tudja meghatározni a fennállás időtartamát, akkor úgy kezeli a haszonhúzót, mintha annak követelése a fennállása teljes időtartama alatt létezett volna, kivéve, ha ez utóbbi bizonyítékot szolgáltat a szerzés időpontjára vonatkozóan.
- (3) A forrásadónak (retention tax) Jersey által történő kivetése nem zárja ki, hogy a haszonhúzó adóügyi illetősége szerinti másik szerződő fél a jövedelmet nemzeti joga szerint megadóztassa.
- (4) Az átmeneti időszak alatt Jersey előírhatja, hogy e megállapodás 7. cikk (2) bekezdésében említett, a másik szerződő fél területén alapított jogalany kamatot kifizető vagy kamatot jóváíró gazdasági szereplőt — az említett jogalany helyett — kifizetőnek kell tekinteni, és e kamatra a gazdasági szereplőnek forrásadót (retention tax) kell kivetnie, kivéve ha a jogalany hivatalosan hozzájárul ahhoz, hogy nevét, címét és a neki kifizetett vagy a részére jóváírt kamat teljes összegét e megállapodás 7. cikk (2) bekezdés utolsó albekezdésének megfelelően közöljék.

5. cikk A haszonhúzó fogalmának meghatározása

- (1) Ezen irányelv alkalmazásában „haszonhúzó”: bármely természetes személy, aki kamatkifizetésben részesül, vagy bármely természetes személy, akinek részére kamatkifizetést írnak jóvá, kivéve, ha bizonyítani tudja, hogy a kamatot nem az ő javára fizették ki vagy írták jóvá. A természetes személy nem tekinthető haszonhúzónak, amennyiben:
- a) e megállapodás 7. cikk (1) bekezdése értelmében kifizetőként jár el;
 - b) egy jogi személy, egy a nyeresége után a vállalkozások adózásának általános szabályai alapján adózó jogalany, egy a 85/611/EGK irányelvnek megfelelően engedélyezett ÁÉKBV, vagy egy egyenértékű, Jersey-n alapított kollektív befektetési vállalkozás, vagy egy az e megállapodás 7. cikkének (2) bekezdésében említett jogalany nevében jár el, és az utóbbi esetében a kamatkifizetést végrehajtó gazdasági szereplővel közli az említett jogalany nevét és címét, és, amely ezen információt közli a honossága szerinti szerződő fél illetékes hatóságával;
 - c) más haszonhúzó természetes személy nevében jár el, és közli a kifizetővel e haszonhúzó azonosítási adatait.
- (2) Amennyiben a kifizetőnek olyan információ van a birtokában, amely arra utal, hogy a kamatkifizetésben részesülő természetes személy vagy akinek részére a kamatot jóváírják esetleg nem a haszonhúzó, valamint amennyiben sem e cikk (1) bekezdésének a) pontja, sem (1) bekezdésének b) pontja nem alkalmazható, a kifizető köteles ésszerű lépéseket tenni a haszonhúzó azonosítási adatainak megállapítására. Amennyiben a kifizető nem tudja azonosítani a haszonhúzót, a kérdéses természetes személyt tekinti haszonhúzónak.

6. cikk A haszonhúzó személyazonossága és illetősége

- (1) Saját területén minden fél elfogadja és biztosítja azon eljárások alkalmazását, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a kifizető számára lehetővé tegyék a haszonhúzóknak és azok illetőségének e megállapodás értelmében történő azonosítását. Az ilyen eljárásoknak meg kell felelniük a (2) és (3) bekezdésben megállapított minimumszabályoknak.
- (2) A kifizető a minimumszabályok alapján megállapítja a haszonhúzó személyazonosságát; a minimumszabályok aszerint, hogy mikor jött létre az ügyleti kapcsolat a kifizető és a kamat kedvezményezettje között, a következőképpen alakulnak:
- a) a 2004. január 1-je előtt létrejött szerződéses jogviszonyokra vonatkozóan a kifizető a haszonhúzó személyazonosságát, amely annak nevéből és lakcíméből áll, — a Magyar Köztársaság esetén különösen a kifizető honossága szerinti országban hatályban lévő rendelkezések, valamint a pénzügyi rendszerek pénzmosás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló, 1991. június 10-i 91/308/EGK tanácsi irányelv, Jersey esetén pedig az azzal egyenértékű jogszabályok alapján — a rendelkezésére álló információ felhasználásával állapítja meg;
 - b) a 2004. január 1-jén vagy azután létrejött szerződéses jogviszonyok alapján — vagy ezen időpontot követően szerződéses jogviszonyok hiányában — végrehajtott ügyletekre vonatkozóan a kifizető megállapítja a haszonhúzó személyazonosságát,

amely annak nevéből és lakcíméből, valamint — amennyiben ilyen van — az adóügyi illetősége szerinti tagállam által kiadott adóazonosító számából áll. Ezen adatokat a hasznhúzó által bemutatott útlevél vagy hivatalos személyazonosító igazolvány alapján kell megállapítani. Amennyiben a lakcím ezen útlevélben vagy ezen hivatalos személyazonosító igazolványban nincs feltüntetve, azt a hasznhúzó által bemutatott bármilyen más, a személyazonosságot igazoló okmány alapján kell megállapítani. Amennyiben az adóazonosító szám nem szerepel a hasznhúzó által bemutatott útlevélben, hivatalos személyazonosító igazolványban vagy személyazonosságot igazoló bármilyen más okmányban — beleértve lehetőség szerint az adóügyi illetőségre vonatkozó igazolást —, a személyazonossági adatokat a hasznhúzó útlevele vagy hivatalos személyazonosító igazolványa alapján ki kell egészíteni annak születési idejével és helyével.

- (3) A kifizető a hasznhúzó illetőségét a minimumszabályok alapján állapítja meg, amelyek aszerint változnak, hogy mikor jön létre a szerződéses jogviszony a kifizető és a kamat kedvezményezettje között. A következőkben megállapított feltételekre is figyelemmel a hasznhúzót abban a tagállamban kell illetőséggel rendelkezőnek tekinteni, ahol állandó lakóhelye található:
- a) a 2004. január 1-je előtt létrejött szerződéses jogviszonyokra vonatkozóan a kifizető a hasznhúzó illetőségét, a Magyar Köztársaság esetén különösen az illetősége szerinti államban hatályban lévő rendelkezések, valamint a 91/308/EGK irányelv, Jersey esetén pedig egyenértékű jogszabályok alapján rendelkezésére álló információ felhasználásával állapítja meg;
 - b) a 2004. január 1-jén vagy azután létrejött szerződéses jogviszonyok – vagy ezen időpontot követően szerződéses jogviszonyok hiányában – végrehajtott ügyletekre vonatkozóan a kifizető a hasznhúzó illetőségét az útlevélben, a hivatalos személyazonosító igazolványban vagy szükség esetén a hasznhúzó személyazonosságát igazoló, általa bemutatott bármely más okmányban szereplő lakcím alapján, a következő eljárás szerint állapítja meg: valamely tagállam által kibocsátott útlevelet vagy személyazonosító igazolványt bemutató olyan természetes személyekre vonatkozóan, akik kijelentik, hogy egy harmadik országban bírnak illetőséggel, az illetőséget azon harmadik ország illetékes hatósága által kibocsátott illetőségigazolás alapján kell megállapítani, amelyben a természetes személy állítása szerint illetőséggel bír. Ilyen igazolás bemutatásának hiányában azon tagállamot kell az illetőség szerinti országnak tekinteni, amely az útlevelet vagy az egyéb hivatalos személyazonosító okmányt kiállította.

7. cikk A kifizető fogalmának meghatározása

- (1) E megállapodás alkalmazásában „kifizető”: azon gazdasági szereplő, amely közvetlenül a hasznhúzó javára kamatot fizet vagy ír jóvá függetlenül attól, hogy a gazdasági szereplő a kamatot eredményező követelés kötelezettje, vagy a gazdasági szereplő a kötelezett, illetve a hasznhúzó által kamat fizetésével vagy kamat jóváírásával megbízott.
- (2) Minden olyan a szerződő fél területén honos jogalanyt, amelynek kamatot fizetnek ki, vagy kamatot írnak jóvá a hasznhúzó javára, az ilyen kifizetéskor, illetve jóváírásakor szintén kifizetőnek kell tekinteni. E rendelkezést nem kell alkalmazni, ha a gazdasági szereplő az e jogalany által bemutatott hivatalos okirat alapján alappal feltételezi, hogy:

- a) e jogalany egy jogi személy, az e cikk (5) bekezdésben említett jogi személyek kivételével; vagy
- b) annak nyereségei a vállalkozások adózásának általános szabályai alapján adóznak; vagy
- c) az egy, a 85/611/EGK tanácsi irányelvnek megfelelően elismert ÁÉKBV, vagy egy azzal egyenértékű, Jersey-n honos kollektív befektetési vállalkozás.

Az ilyen, másik szerződő fél területén honos és e bekezdés alapján kifizetőnek minősülő jogalanynak kamatot fizető vagy annak kamatot jóváíró gazdasági szereplő, közli a jogalany nevét és címét, valamint a jogalanynak kifizetett vagy részére jóváírt kamat teljes összegét a honossága szerinti szerződő fél illetékes hatóságával, amely ezen információt továbbítja azon szerződő fél illetékes hatóságához, amelynek területén a jogalany honos.

- (3) Az e cikk (2) bekezdésében említett jogalany azonban választhatja, hogy e megállapodás alkalmazásában ÁÉKBV-ként vagy a (2) bekezdés c) pontjában említett egyenértékű vállalkozásként kezeljék. E választási lehetőség gyakorlásához olyan igazolás szükséges, amelyet a jogalany honossága szerinti szerződő fél állít ki, és amelyet e jogalany mutat be a gazdasági szereplőnek. A szerződő fél a területén honos jogalanyokra vonatkozóan megállapítja e választási lehetőség szabályait.
- (4) Amennyiben a gazdasági szereplő és e cikk (2) bekezdésében említett jogalany ugyanazon szerződő fél területén honos, e szerződő fél megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a jogalany megfeleljen az e megállapodás rendelkezéseinek, amikor kifizetőként jár el.
- (5) Az e cikk (2) bekezdés a) pontja alól mentesülő jogi személyek a következők:
 - a) Finnországban: avoin yhtiö (Ay) és kommandiittiyhtiö (Ky) / öppet bolag és kommanditbolag;
 - b) Svédországban: handelsbolag (HB) és kommanditbolag (KB).

8. cikk A kamatkifizetés fogalmának meghatározása

- (1) E megállapodás alkalmazásában „kamatkifizetés”:
 - a) valamennyi, követeléshez kapcsolódó, kifizetett vagy számlára jóváírt kamat, függetlenül attól, hogy jelzáloggal biztosított-e, vagy jogot ad-e a kötelezett nyereségében való részesedésre, különösen az állampapírokból, kötvényekből vagy adósságlevelekből — beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumokat és jutalmakat — származó jövedelmek; a késedelmes teljesítéshez kapcsolódó büntető kamatok nem tekintendők kamatkifizetésnek;
 - b) az a) pontban említett követelések értékesítésekor, visszatérítésekor vagy visszaváltásakor felhalmozódott vagy tőkésített kamat;

- c) a kamatkifizetésekből közvetlenül vagy egy, az e megállapodás 7. cikk (2) bekezdésében említett jogalanyon keresztül közvetetten kapott jövedelmek, amelyeket a következők osztnak ki:
- i. egy, a 85/611/EGK tanácsi irányelvnek megfelelően engedélyezett ÁÉKBV;
 - ii. az i. pontban meghatározottal egyenértékű, Jersey-n honos kollektív befektetési vállalkozás;
 - iii. e megállapodás 7. cikk (3) bekezdése alapján választásra jogosult jogalanyok;
 - iv. az Európai Közösséget létrehozó szerződés 299. cikke alapján, annak hatálya alá tartozó területen és Jersey területén kívül illetékességgel bíró kollektív befektetési vállalkozások;
- d) a következő vállalkozások és jogalanyok részvényeinek vagy üzletrészeinek értékesítésekor, visszatérítésekor vagy visszaváltásakor szerzett jövedelmek, amennyiben ezek közvetlenül vagy közvetve más kollektív befektetési vállalkozásokon vagy a következőkben említett jogalanyokon keresztül az a) pontban említett követelések formájában meglévő eszközeik több mint 40%-át befektetik:
- i. egy, a 85/611/EGK irányelvnek megfelelően engedélyezett ÁÉKBV;
 - ii. az i. pontban meghatározottal egyenértékű, Jersey-ben honos kollektív befektetési vállalkozás;
 - iii. e megállapodás 7. cikk (3) bekezdése alapján választásra jogosult jogalanyok;
 - iv. az Európai Közösséget létrehozó szerződés 299. cikke alapján, annak hatálya alá tartozó területen és Jersey területén kívül illetékességgel bíró kollektív befektetési vállalkozások.

A szerződő felek azonban választhatják azt, hogy e cikk (1) bekezdés d) pontjában szereplő jövedelmet csak olyan mértékig tekintik kamatnak, amíg az ilyen jövedelem megfelel az e cikk (1) bekezdés a) és b) pontja szerinti kamatkifizetésekből közvetlenül vagy közvetetten eredő nyereségeknek.

- (2) Amennyiben a kifizető az e cikk (1) bekezdés c) és d) pontja tekintetében nem rendelkezik a kamatkifizetésekből eredő jövedelem arányára vonatkozó információval, a jövedelem teljes összegét kamatkifizetésnek kell tekinteni.
- (3) Amennyiben a kifizető az e cikk (1) bekezdés d) pontja tekintetében nem rendelkezik információval a követelésbe, illetve az említett bekezdés meghatározása szerinti részvényekbe vagy üzletrészekbe fektetett eszközök százalékos arányáról, e százalékos arányt 40% felettinek kell tekinteni. Amennyiben a kifizető nem tudja meghatározni a haszonhúzó által szerzett jövedelem összegét, a jövedelmet úgy kell tekinteni, hogy az

megfelel a részvények vagy üzletrészek értékesítéséből, visszatérítéséből vagy visszaváltásából eredő jövedelemnek.

- (4) Amennyiben az e cikk (1) bekezdésben meghatározott kamatot egy, az e megállapodás 7. cikkének (2) bekezdésében említett jogalany számlájára fizetik ki vagy írják jóvá, és ez a jogalany az e megállapodás 7. cikkének (3) bekezdése alapján nem jogosult választásra, akkor az ilyen kamatot az ilyen jogalany általi kamatkifizetésnek kell tekinteni.
- (5) E cikk (1) bekezdésének b) és d) pontja tekintetében a szerződő felek választhatják azt, hogy a területükön lévő kifizetőktől megkövetelik, hogy a kamatot egy legfeljebb egy éves időszakon keresztül éves szinten állapítsák meg, és ezt az éves szinten megállapított kamatot kamatkifizetésként kezeljék akkor is, ha ezen időszakban nem történik értékesítés, visszaváltás vagy visszatérítés.
- (6) E cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjától eltérve a szerződő felek választhatják azt, hogy a kamatkifizetés fogalmából kizárnak bármely, e rendelkezésekben említett, saját területükön alapított vállalkozásoktól vagy jogalanyoktól eredő jövedelmet, amennyiben az ilyen jogalanyok e cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett követelésekbe való befektetései nem haladják meg eszközeik 15%-át. Hasonlóképpen, e cikk (4) bekezdésétől eltérve, a szerződő felek választhatják azt, hogy az e cikk (1) bekezdésében említett kamatkifizetés fogalmából kizárják az e megállapodás 7. cikke (2) bekezdésében említett, területükön alapított olyan jogalanyok számlájára kifizetett vagy arra jóváírt kamatot, amelyek nem jogosultak a 7. cikk (3) bekezdése alapján való választásra, amennyiben az ilyen jogalanyok e cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett követelésekbe való befektetései nem haladják meg eszközeik 15%-át.

Az egyik szerződő fél által gyakorolt ilyen választás a másik szerződő félre is kötelező érvényű.

- (7) Az e cikk (1) bekezdés d) pontjában, valamint a (3) bekezdésben említett százalékos arány 2011. január 1-jétől 25%.
- (8) Az e cikk (1) bekezdésének d) pontjában, valamint (6) bekezdésében említett százalékos arányt az érintett vállalkozások vagy jogalanyok alapszabályában vagy létesítő okiratában meghatározott befektetési politikájára, vagy ezek hiányában az érintett vállalkozások vagy jogalanyok eszközeinek tényleges összetételére való hivatkozással kell meghatározni.

9. cikk A forrásadóból (retention tax) származó bevétel megosztása

- (1) Jersey visszatartja az e megállapodás alapján levont forrásadó (retention tax) 25%-át, a bevétel fennmaradó 75%-át pedig átutalja a másik szerződő félnek.
- (2) E megállapodás 4. cikke (4) bekezdésének megfelelően forrásadót (retention tax) kivető Jersey a bevétel 25%-át visszatartja, 75%-át pedig az e cikk (1) bekezdése szerint végrehajtott átutalásokkal arányosan átutalja a Magyar Köztársaság részére.
- (3) Az ilyen átutalásokra minden évben egy összegben kerül sor, legkésőbb Jersey jogszabályai által megállapított adóév végétől számított hat hónapon belül.

- (4) A forrásadót (retention tax) kivető Jersey megteszi a bevétel-megosztási rendszer megfelelő működéséhez szükséges intézkedéseket.

10. cikk A kettős adóztatás kiküszöbölése

- (1) A haszonhúzó számára adóügyi illetőséggel bíró szerződő fél a következő rendelkezésekkel összhangban biztosítja minden — Jersey által az e megállapodásban említett forrásadó (retention tax) kivétele okán esetlegesen felmerülő — kettős adóztatás kiküszöbölését:

- i. amennyiben a haszonhúzó javára jóváírt kamat Jersey forrásadó (retention tax) tárgyát képezte, a másik szerződő fél — nemzeti jogával összhangban — a forrásadó összegével megegyező adójóváírást biztosít. Amennyiben ez az összeg meghaladja a másik szerződő fél nemzeti joga szerint fizetendő adó összegét, e szerződő fél a forrásadó (retention tax) többletösszegét visszafizeti a haszonhúzóknak;
- ii. amennyiben az e megállapodás 4. cikkében említett forrásadón (retention tax) felül a haszonhúzó javára jóváírt kamatot bármely egyéb típusú forrásadó (withholding tax/retention tax) terheli, és az adóügyi illetőséggel bíró szerződő fél — nemzeti jogával vagy a kettős adózási egyezményekkel összhangban — adójóváírást biztosít az ilyen jellegű forrásadókra (withholding tax/retention tax), az ilyen jellegű forrásadót (withholding tax/retention tax) az e cikk i. albekezdésében meghatározott eljárás alkalmazása előtt jóvá kell írni.

- (2) A haszonhúzó számára adóügyi illetőséggel bíró szerződő fél az e cikk (1) bekezdésében említett adójóváírási rendszert az e megállapodás 1. cikkében említett forrásadó (retention tax) -visszatérítéssel helyettesítheti.

11. cikk A hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokra vonatkozó átmeneti rendelkezések

- (1) Az e megállapodás 14. cikkében említett átmeneti időszak alatt, de legkésőbb 2010. december 31-ig nem tekinthetők a 8. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti követelésnek az olyan belföldi és nemzetközi kötvények és egyéb hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírok, amelyek először 2001. március 1. előtt kerültek kibocsátásra, vagy amelyek eredeti kibocsátási tájékoztatóját a 80/390/EGK tanácsi irányelv szerint az illetékes hatóságok vagy harmadik országok felelős hatóságai ezen időpont előtt jóváhagyták, feltéve, hogy 2002. március 1-jén vagy azt követően nem bocsátanak ki további ilyen hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokat. Amennyiben azonban az átmeneti időszak 2010. december 31. után is folytatódik, e cikk rendelkezéseit csak az olyan hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírok tekintetében kell tovább alkalmazni:

- amelyek bruttósítási és lejárat előtti visszaváltási záradékot tartalmaznak, és
- amelyeknél a kifizető a forrásadót (retention tax) alkalmazó tagállamban honos, és e kifizető egy másik tagállamban illetőséggel bíró haszonhúzó részére fizet kamatot vagy közvetlenül annak javára kamatkifizetést ír jóvá.

Amennyiben egy kormány vagy egy, az e megállapodás mellékletében meghatározottak szerint hatóságként eljáró vagy egy nemzetközi szerződés által elismert kapcsolódó jogalany által kibocsátott, a korábbiakban említett hitelviszonyt megtestesítő értékpapírból 2002. március 1-jén vagy azt követően további kibocsátást hajtanak végre, az ilyen értékpapír kibocsátásának teljes egészét — amely az eredeti kibocsátásból és bármely további kibocsátásból áll — az e megállapodás 8. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti követelésnek kell tekinteni.

Amennyiben a második albekezdés által nem szabályozott bármely más kibocsátó által kibocsátott, fent említett hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokból 2002. március 1-jén vagy azt követően további kibocsátást hajtanak végre, az ilyen további kibocsátást a 8. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerint követelésnek kell tekinteni.

- (2) E cikk nem akadályozza a szerződő feleket abban, hogy az (1) bekezdésben említett hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokból származó bevételeket nemzeti joguknak megfelelően adóztassák.

12. cikk Kölcsönös egyeztetési eljárás

Amennyiben a felek között nehézségek vagy kétségek merülnek fel e megállapodás végrehajtását vagy értelmezését illetően, a szerződő felek törekednek arra, hogy az ügyet kölcsönös egyeztetéssel oldják meg.

13. cikk Titoktartás

- (1) Bármely szerződő fél illetékes hatósága által megküldött vagy részére szolgáltatott minden információt titokban kell tartani.
- (2) Valamely szerződő fél illetékes hatósága részére szolgáltatott információ — a másik szerződő fél előzetes, írásbeli hozzájárulása nélkül — kizárólag a közvetlen adózás céljából használható fel.
- (3) A szolgáltatott információ kizárólag a közvetlen adózás szempontjából érintett személyek vagy hatóságok számára tehető hozzáférhetővé, valamint kizárólag e személyek vagy hatóságok által és kizárólag ilyen célokra, illetve felügyeleti célokra — ideértve bármely fellebbezés kérdésében való döntést — használható fel. E célok érdekében az információ hozzáférhetővé tehető nyilvános bírósági eljárás vagy egyéb igazságszolgáltatási eljárás során.
- (4) Amennyiben valamely szerződő fél illetékes hatósága úgy ítéli meg, hogy egy másik szerződő fél illetékes hatóságától kapott információ hasznos lehet egy másik tagállam illetékes hatósága számára, úgy az illető szerződő fél illetékes hatósága az információt szolgáltató szerződő fél illetékes hatóságának beleegyezésével továbbíthatja az információt e másik tagállam illetékes hatóságának.

14. cikk Átmeneti időszak

Az irányelv 10. cikk (2) bekezdésében meghatározott átmeneti időszak végén Jersey köteles megszüntetni a forrásadónak (retention tax) és a bevétel megosztásának az ebben a megállapodásban előírt alkalmazását, és a másik szerződő fél tekintetében az irányelv II. fejezetében foglaltakkal megegyező módon köteles az automatikus információcserére vonatkozó rendelkezéseket alkalmazni. Amennyiben az átmeneti időszak során Jersey úgy

dönt, hogy az irányelv II. fejezetében foglaltakkal megegyező módon alkalmazza az automatikus információcserére vonatkozó rendelkezéseket, úgy ettől kezdve nem alkalmazhatja az e megállapodás 9. cikkében meghatározott forrásadót (withholding tax/retention tax) és a bevétel megosztását.

15. cikk Hatálybalépés

Az e megállapodás 17. cikkében foglalt rendelkezésekre is figyelemmel ez a megállapodás 2005. január 1-jén lép hatályba.

16. cikk Megszűnés

- (1) E megállapodás mindaddig hatályban marad, amíg valamely szerződő fél a megállapodást fel nem mondja.
- (2) E megállapodást bármely szerződő fél felmondhatja a másik félhez címzett, írásbeli felmondó nyilatkozat útján; a felmondó nyilatkozatnak meg kell határoznia a felmondáshoz vezető körülményeket. Ilyen esetben e megállapodás hatálya a felmondó nyilatkozat kézbesítésétől számított 12 hónap múlva szűnik meg.

17. cikk Az alkalmazás és az alkalmazás felfüggesztése

- (1) E megállapodás alkalmazásának feltétele, hogy az Európai Unió minden egyes tagállama, az Amerikai Egyesült Államok, Svájc, Andorra, Liechtenstein, Monaco és San Marino, valamint az Európai Közösség tagállamainak vonatkozó függő és társult területei külön-külön olyan intézkedések fogadjanak el és hajtsanak végre, amelyek összhangban vannak az irányelvben vagy az e megállapodásban foglaltakkal, illetve megegyeznek azokkal, valamint a végrehajtásra azonos időpontot írnak elő.
- (2) A szerződő felek az e megállapodás 15. cikkében említett időpontot legalább hat hónappal megelőzően közös megegyezéssel megállapítják, hogy az (1) bekezdésben lefektetett feltételek a vonatkozó intézkedések — az egyes tagállamokban, a fent nevezett harmadik országokban és az érintett függő vagy társult területeken történő — hatályba lépésének időpontjaira tekintettel megvalósulnak-e.
- (3) Bármely szerződő fél a másik szerződő félhez címzett, a felfüggesztéshez vezető körülményeket meghatározó értesítés útján, az e megállapodás 12. cikkében előírt kölcsönös egyeztetési eljárásra is figyelemmel, azonnali hatállyal felfüggesztheti e megállapodás vagy annak bármely részének alkalmazását, amennyiben az irányelvet az európai közösségi joggal összhangban átmenetileg vagy állandó jelleggel a továbbiakban nem kell alkalmazni, illetve ha valamely tagállam felfüggeszti végrehajtási jogszabályainak alkalmazását. A megállapodás újra alkalmazandó, amint a felfüggesztéshez vezető körülmények megszűnnek.
- (4) Bármely szerződő fél a másik szerződő félhez címzett, a felfüggesztéshez vezető körülményeket meghatározó értesítés útján, az e megállapodás 12. cikkében kölcsönös egyeztetési eljárásra is figyelemmel, felfüggesztheti e megállapodás alkalmazását, amennyiben az (1) bekezdésben meghatározott valamely harmadik ország vagy terület az

ebben a bekezdésben foglalt intézkedések alkalmazását időközben megszünteti. Az alkalmazás felfüggesztésére csak az értesítést követő két hónapot követően kerülhet sor. A megállapodás újra alkalmazandó, amint a kérdéses harmadik ország vagy terület az intézkedések alkalmazását újra megkezdi.

Készült magyar és angol nyelven, az e nyelveken készült szövegek mindegyike egyaránt hiteles.

MELLÉKLET

Az 11. cikkben említett kapcsolódó szervezetek jegyzéke

E megállapodás 11. cikkének alkalmazásában a következő szervezetek tekintendők „*hatóságként eljáró, vagy nemzetközi szerződés által elismert szerepű kapcsolódó szervezetnek*”.

AZ EURÓPAI UNIÓN BELÜLI SZERVEZETEK:

Belgium

Vlaams Gewest (Flamand Régió)

Région wallonne (Vallon Régió)

Région bruxelloise/Brussels Gewest (Brüsszel Régió)

Communauté française (Francia Közösség)

Vlaamse Gemeenschap (Flamand Közösség)

Deutschsprachige Gemeinschaft (Német Ajkú Közösség)

Spanyolország

Xunta de Galicia (Galícia regionális kormánya)

Junta de Andalucía (Andalúzia regionális kormánya)

Junta de Extremadura (Extremadura regionális kormánya)

Junta de Castilla- La Mancha (Castilla- La Mancha regionális kormánya)

Junta de Castilla- León (Castilla- León regionális kormánya)

Gobierno Foral de Navarra (Navarra regionális kormánya)

Govern de les Illes Balears (a Baleár-szigetek kormánya)

Generalitat de Catalunya (Katalónia autonóm kormánya)

Generalitat de Valencia (Valencia autonóm kormánya)

Diputación General de Aragón (Aragónia regionális tanácsa)

Gobierno de las Islas Canarias (a Kanári-szigetek kormánya)

Gobierno de Murcia (Murcia kormányja)

Gobierno de Madrid (Madrid kormányja)

Gobierno de la Comunidad Autónoma del País Vasco/Euzkadi (az autonóm baszkföldi közösség kormányja)

Diputación General de Guipúzcoa (Guipúzcoa regionális tanácsa)

Diputación Foral de Vizcaya/Bizkaia (Vizcaya/Bizkaia regionális tanácsa)

Diputación General de Alava (Alava regionális tanácsa)

Ayuntamiento de Madrid (Madrid városi tanácsa)

Ayuntamiento de Barcelona (Barcelona városi tanácsa)

Cabildo Insular de Gran Canaria (a Kanári-szigetek sziget tanácsa)

Cabildo Insular de Tenerife (Tenerife szigetének tanácsa)

Instituto de Crédito Oficial (Állami Hitelintézet)

Instituto Catalán de Finanzas (Katalónia Pénzügyi Intézete)

Instituto Valenciano de Finanzas (Valencia Pénzügyi Intézete)

Görögország

Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος (Nemzeti Távközlési Szervezet)

Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος (Nemzeti Vasútszervezet)

Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (Állami Villamosenergia-vállalat)

Franciaország

La Caisse d'amortissement de la dette sociale (CADES) (Társadalmi Adósságtörlesztési Pénztár)

L'Agence française de développement (AFD) (Francia Fejlesztési Ügynökség)

Réseau Ferré de France (RFF) (Francia Vasúthálózat)

Caisse Nationale des Autoroutes (CNA) (Nemzeti Autópálya Pénztár)

Assistance publique Hôpitaux de Paris (APHP) (Párizsi Kórházak Köztámogatása)

Charbonnages de France (CDF) (Franciaországi Széntanács)

Entreprise minière et chimique (EMC) (Bányászati és Vegyészeti Vállalat)

Olaszország

Régiók

Megyék

Járások

Cassa Depositi e Prestiti (Betéti- és Kölcsönpénztár)

Lettország

Pašvaldības (helyi önkormányzatok)

Lengyelország

gminy (falvak)

powiaty (kerületek)

województwa (megyék)

związki gmin (falvak társulásai)

powiatów (kerületek társulásai)

województw (megyék társulásai)

miasto stołeczne Warszawa (Varsó főváros)

Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Mezőgazdasági Szerkezetátalakítási és Modernizációs Ügynökség)

Agencja Nieruchomości Rolnych (Mezőgazdasági Tulajdon Ügynökség)

Portugália

Região Autónoma da Madeira (Madeira autonóm régiója)

Região Autónoma dos Açores (Açores autonóm régiója)

Törvényhatóságok

Szlovákia

mestá a obce (törvényhatóságok)

Železnice Slovenskej republiky (Szlovák Vasúttársaság)

Štátny fond cestného hospodárstva (Állami Útkezelő Alap)

Slovenské elektrárne (Szlovák Erőművek)

Vodohospodárska výstavba (Vízgazdasági Építő Társaság)

NEMZETKÖZI SZERVEZETEK:

Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank (EBRD)

AZ EURÓPAI BERUHÁZÁSI BANK

Ázsiai Fejlesztési Bank

Afrikai Fejlesztési Bank

Világbank / IBRD / IMF

Nemzetközi Pénzügyi Társaság

Amerika-közi Fejlesztési Bank

Európa Tanácsi Szociális Fejlesztési Alap

EURATOM

Európai Közösség

Corporación Andina de Fomento (CAF) (Andoki Fejlesztési Társaság)

Eurofirma

Európai Szén- és Acélközösség

Északi Beruházási Bank

Karibi Fejlesztési Bank

A 11. cikk rendelkezései nem sértik a Szerződő Feleknek a fent említett nemzetközi szervezetek tekintetében esetlegesen fennálló nemzetközi kötelezettségvállalásait.

HARMADIK ORSZÁGOK SZERVEZETEI:

Szervezetek, amelyek megfelelnek a következő kritériumoknak:

- 1) A nemzeti kritériumok szerint a szervezet egyértelműen közjogi szervnek minősül.
- 2) Az ilyen közjogi szerv olyan nem piaci szereplő, amely elsősorban nem piaci javak és szolgáltatások biztosítása mellett a közjó érdekében kezeli és finanszírozza a tevékenységek egy olyan csoportját, amelyet ténylegesen az államháztartás ellenőriz.
- 3) Az ilyen közjogi szervezet nagy és rendszeres állampapír-kibocsátó.
- 4) Az érintett állam garantálni tudja, hogy az ilyen közjogi szervezet bruttószítási záradék esetén nem fog lejárát előtti visszaváltást eszközölni.

A JELEN MELLÉKLET MÓDOSÍTÁSÁNAK FELTÉTELEI:

Az ebben a mellékletben felsorolt kapcsolódó szervezetek listája kölcsönös megegyezéssel módosítható.

III. számú melléklet a 2005. évi számú törvényhez

MEGÁLLAPODÁS LEVÉLVÁLTÁS FORMÁJÁBAN A MEGTAKARÍTÁSOKBÓL SZÁRMAZÓ JÖVEDELEM ADÓZTATÁSÁRÓL ÉS ANNAK IDEIGLENES ALKALMAZÁSÁRÓL A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS A MAN-SZIGET KÖZÖTT

A. Levél a Magyar Köztársaság Kormányától

Tisztelt Uram!

Engedje meg, hogy a „Megállapodásminta-javaslat Guernsey, a Man-sziget és Jersey, valamint az automatikus információcserét alkalmazni köteles valamennyi EU-tagállam között” és a „Megállapodásminta-javaslat Guernsey, a Man-sziget és Jersey, valamint az átmeneti időszakban forrásadó (withholding tax) alkalmazni köteles valamennyi EU-tagállam között” című szövegekre hivatkozzam, amelyek a sziget hatóságaival a megtakarítások adóztatására vonatkozó megállapodásról folytatott tárgyalások eredményeként jöttek létre, és amelyeket I. és II. mellékletként az Európai Unió Minisztereinek Tanácsa magas szintű munkacsoportjának

március 12-i, az eljárás eredményéről szóló dokumentumához (Doc. 7408/04 FISC 58) csatoltak.

Tekintetbe véve a fent említett szövegeket, engedje meg, hogy az e levél 1. függelékében található, a megtakarításokból származó jövedelem adóztatásáról szóló megállapodásra, illetve azon kölcsönös kötelezettségvállalásunkra tegyek javaslatot, hogy az e megállapodás hatályba lépése érdekében mielőbb megfeleljünk belső alkotmányos követelményeinknek, és ezek teljesüléséről haladéktalanul értesítsük egymást.

Engedje meg, hogy javaslatot tegyek Önnek arra vonatkozóan, hogy e belső eljárások teljesítéséig és a megtakarításokból származó jövedelem adóztatásáról szóló megállapodás hatályba lépéséig a Magyar Köztársaság és a Man-sziget 2005. január 1-jétől vagy — amennyiben ez utóbbi későbbi dátumra esik — a kamat formájában megjelenő megtakarítások adóztatásáról szóló, 2003. június 3-i 2003/48/EK tanácsi irányelv hatályba lépésétől kezdődően átmenetileg, a belföldi jogszabályi feltételeknek megfelelően, e megállapodást alkalmazza.

Engedje meg, hogy javaslatot tegyek Önnek arra vonatkozóan, hogy — amennyiben Kormányja a fentieket elfogadhatónak tartja — e levél, illetve annak az Ön részéről történő megerősítése együttesen alkossa a Magyar Köztársaság és a Man-sziget közötti megállapodás szövegét.

Tisztelt Uram, kérem, fogadja őszinte nagyrabecsülésemet.

A Magyar Köztársaság részéről

Kelt Budapesten, 2004. április hó 30-án

B. Levél a Man-szigettől

Tisztelt Uram!

Megtiszteltetés számomra, hogy igazolhatom levelének mai dátummal történő kézhezvételét, amely a következőképpen szól:

„Tisztelt Uram!

Engedje meg, hogy a „Megállapodásminta-javaslat Guernsey, a Man-sziget és Jersey, valamint az automatikus információcserét alkalmazni köteles valamennyi EU-tagállam között” és a „Megállapodásminta-javaslat Guernsey, a Man-sziget és Jersey, valamint az átmeneti időszakban forrásadó (withholding tax) alkalmazni köteles valamennyi EU-tagállam között” című szövegekre hivatkozzam, amelyek a sziget hatóságaival a megtakarítások adóztatására vonatkozó megállapodásról folytatott tárgyalások eredményeként jöttek létre, és amelyeket I. és II. mellékletként az Európai Unió Minisztereinek Tanácsa magas szintű munkacsoportjának március 12-i, az eljárás eredményéről szóló dokumentumához (Doc. 7408/04 FISC 58) csatoltak.

Tekintetbe véve a fent említett szövegeket, engedje meg, hogy az e levél 1. függelékében található, a megtakarításokból származó jövedelem adóztatásáról szóló megállapodásra, illetve azon kölcsönös kötelezettségvállalásunkra tegyek javaslatot, hogy az e

megállapodás hatályba lépése érdekében mielőbb megfeleljünk belső alkotmányos követelményeinknek, és ezek teljesüléséről haladéktalanul értesítsük egymást.

Engedje meg, hogy javaslatot tegyek Önnek arra vonatkozóan, hogy e belső eljárások teljesítéséig és a megtakarításokból származó jövedelem adóztatásáról szóló megállapodás hatályba lépéséig a Magyar Köztársaság és a Man-sziget 2005. január 1-jétől vagy — amennyiben ez utóbbi későbbi dátumra esik — a kamat formájában megjelenő megtakarítások adóztatásáról szóló, 2003. június 3-i 2003/48/EK tanácsi irányelv hatályba lépésétől kezdődően, a belföldi jogszabályi feltételeknek megfelelően, átmenetileg e megállapodást alkalmazza.

Engedje meg, hogy javaslatot tegyek Önnek arra vonatkozóan, hogy — amennyiben Kormánya a fentieket elfogadhatónak tartja — e levél, illetve annak az Ön részéről való megerősítése együttesen alkossa a Magyar Köztársaság és a Man-sziget közötti megállapodás szövegét.

Tisztelt Uram, kérem, fogadja őszinte nagyrabecsülésemet."

Megerősíthetem, hogy a Man-sziget egyetért levele tartalmával.

Tisztelt Uram, kérem, fogadja őszinte nagyrabecsülésemet.

A Man-sziget részéről

Kelt Douglas-ban, 2004. 11. 19-én

1. függelék

A MEGTAKARÍTÁSOK ADÓZTATÁSÁRA VONATKOZÓ MEGÁLLAPODÁS A MAN-SZIGET ÉS A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG KÖZÖTT

MIVEL:

(1) Az Európai Unió Tanácsának („a Tanács”) a kamat formájában megjelenő megtakarítások adóztatásáról szóló, 2003/48/EKG irányelve („az irányelv”) 17. cikke előírja, hogy 2004. január 1-je előtt a tagállamoknak el kell fogadni és közzé kell tenni az ezen irányelvnek való megfeleléshez szükséges, 2005. január 1-jétől alkalmazandó törvényeket, rendeleteket és közigazgatási rendelkezéseket, feltéve, hogy

- „i. a Tanács egyhangú határozatát követően a Svájci Államközösség, a Liechtensteini Hercegség, a San Marinió Köztársaság, a Monacói Hercegség és az Andorrai Hercegség ugyanezen időponttól kezdve, az Európai Közösséggel létrejött megállapodásoknak megfelelően az ezen irányelvben szereplő intézkedésekkel egyenértékű intézkedéseket alkalmaz;
- ii. minden megállapodás vagy más olyan rendelkezés hatályban van, amely biztosítja, hogy minden érintett függő vagy társult terület ugyanezen időponttól kezdve az ezen

irányelv II. fejezetében előírtakkal megegyező módon automatikus információcserét alkalmaz (vagy a 10. cikkben meghatározott átmeneti időszak alatt a 11. és 12. cikkben foglaltakkal megegyező módon forrásadót (withholding tax) alkalmaz)”.

- (2) A Man-sziget EU-hoz fűződő viszonyát az Egyesült Királyság Európai Közösséghez történő csatlakozásáról szóló szerződés 3. jegyzőkönyve határozza meg. E jegyzőkönyv értelmében a Man-sziget nem része az EU adóztatási területének.
- (3) A Man-sziget tudomásul veszi, hogy — bár az EU-tagállamok végső célja az egymás közötti, kamattfizetésekre vonatkozó információcsere révén a kifizetett kamatok azon tagállamban való effektív megadóztatása, amelyben a haszonhúzó adóügyi illetőséggel rendelkezik— három tagállam, nevezetesen Ausztria, Belgium és Luxemburg egy átmeneti időszakban nem köteles részt venni az információcserében, hanem e tagállamok az irányelv hatálya alá tartozó, megtakarításokból származó jövedelemre forrásadót (withholding tax) alkalmaznak.
- (4) Az irányelvben említett forrásadó (withholding tax) a Man-sziget nemzeti jogszabályaiban „retention tax”-ként (jelentése szintén forrásadó) szerepel. Ezért e megállapodás alkalmazásában e két fogalmat szinonimaként, ugyanolyan értelemben kell használni (forrásadó – withholding tax/retention tax).
- (5) A Man-sziget elfogadta, hogy 2005. január 1-jei hatállyal forrásadót (retention tax) alkalmaz, feltéve, hogy a tagállamok elfogadták az irányelvnek való megfeleléshez szükséges törvényeket, rendeleteket és közigazgatási rendelkezéseket, és az irányelv 17. cikkének, illetve ezen megállapodás 17. cikke (2) bekezdésének feltételei általában véve teljesültek.
- (6) A Man-sziget elfogadta, hogy az irányelv 10. cikkének (2) bekezdésében meghatározottak szerint, az átmeneti időszakot követően az irányelv II. fejezetében előírtakkal azonos módon automatikus információcserét alkalmaz.
- (7) A Man-sziget rendelkezik a kollektív befektetési vállalkozásokra vonatkozó olyan jogszabályokkal, amelyek hatályukat tekintve egyenértékűnek tekintendők az irányelv 2. és 6. cikkében említett EK-jogszabályokkal.

A Man-sziget és Magyar Köztársaság (a továbbiakban: „a szerződő fél” vagy „a szerződő felek”, kivéve ha a szöveggörnyezet mást indokol),

megállapodtak abban, hogy megkötik a következő — kizárólag a szerződő felek kötelezettségeit tartalmazó — megállapodást, amely a következőket írja elő:

- a) automatikus információcserét a Magyar Köztársaság illetékes hatósága részéről a a Man-sziget illetékes hatósága számára, egy tagállam illetékes hatósága számára biztosított információcserével megegyező módon;
- b) forrásadó (retention tax) alkalmazását a Man-szigeten az irányelv 10. cikkében meghatározott átmeneti időszakban az irányelv 11. és 12. cikkében előírtakkal megegyező időponttól és feltételekkel;
- c) automatikus információcserét a a Man-sziget illetékes hatósága részéről a Magyar Köztársaság illetékes hatósága számára, az irányelv 13. cikkével összhangban;
- d) a forrásadóból (retention tax) származó bevétel 75%-ának átutalását a Man-sziget illetékes hatósága részéről a Magyar Köztársaság illetékes hatósága számára;

az egyik szerződő fél területén alapított kifizető által a másik szerződő fél területén illetőséggel bíró személy számára történő kamatkifizetések tekintetében.

E megállapodás alkalmazásában az „illetékes hatóság” — amennyiben azt a szerződő felekre alkalmazzák — Magyar Köztársaság esetében az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatalt, a Man-sziget esetében pedig „the Chief Financial Officer of the Treasury or his delegate”-t jelenti.

1. cikk A forrásadó kifizető által történő levonása

A Man-sziget-ben honos kifizető által végzett, az e megállapodás 8. cikkében meghatározott kamatkifizetések, amelyet az e megállapodás 5. cikke szerinti — Magyar Köztársaságban illetőséggel bíró — haszonhúzó számára kell kifizetni, e megállapodás 3. cikkére is figyelemmel, az e megállapodás 14. cikkében említett átmeneti időszak alatt, és az e megállapodás 15. cikkében meghatározott időponttól kezdődően a kamatfizetés összegéből levonandó forrásadó hatálya alá tartoznak. A forrásadó (retention tax) mértéke az átmeneti időszak első három évében 15%, a következő három évben 20%, ezt követően pedig 35%.

2. cikk A kifizető adatszolgáltatása

(1) A Magyar Köztársaságban honos kifizető által az e megállapodás 5. cikke szerinti, a Man-szigeten illetőséggel bíró haszonhúzók számára történő — az e megállapodás 8. cikkében meghatározott — kamatkifizetések esetén, vagy abban az esetben, ha e megállapodás 3. cikk (1) bekezdésének a) pontja alkalmazandó, a kifizető adatot szolgáltat az illetékes hatóság számára, a következőkről:

- a) a haszonhúzónak az e megállapodás 6. cikkének megfelelően megállapított személyazonossága és illetősége;
- b) a kifizető neve és címe;
- c) a haszonhúzó folyószámlaszáma vagy ennek hiányában a kamatot eredményező követelés meghatározása;
- d) az ezen megállapodás 4. cikk (1) bekezdésében meghatározott, kamatkifizetésre vonatkozó információ. A kifizető által kötelezően szolgáltatott, kamatkifizetésre vonatkozó információ minimális adattartalmát azonban bármely szerződő fél a kamat vagy a jövedelem teljes összegére, valamint az értékesítésből, visszaváltásból vagy visszatérítésből eredő jövedelem teljes összegére korlátozhatja;

és a Magyar Köztársaság teljesíti e cikk (2) bekezdésében foglaltakat.

(2) Az adóév végét követő hat hónapon belül a Magyar Köztársaság illetékes hatósága automatikusan megküldi a Man-sziget illetékes hatóságának az e cikk (1) bekezdésének a)–d) pontjában említett, az adott év során teljesített összes kamatkifizetésre vonatkozó információt.

3. cikk A forrásadó-eljárás alóli kivételek

(1) Az ezen megállapodás 1. cikkének megfelelően forrásadót (retention tax) kivető Man-sziget előírja a következő eljárások egyikének vagy mindegyikének alkalmazását annak érdekében, hogy a haszonhúzók a forrásadó alóli mentességet kérelmezhessenek:

- a) az e megállapodás 5. cikke szerinti haszonhúzó számára a megállapodás 1. cikkében meghatározott forrásadó (retention tax) elkerülését lehetővé tévő eljárást, amely alapján a haszonhúzó a kifizető számára kifejezetten engedélyezi, hogy a kamatkifizetésekről beszámoljon azon szerződő fél illetékes hatóságának, ahol a kifizetőt alapították. Ez az engedély minden, a kifizető által a haszonhúzó felé teljesített kamatkifizetésre vonatkozik;
 - b) olyan eljárást, amely biztosítja a forrásadó (retention tax) alóli mentességet abban az esetben, ha a haszonhúzó a kifizetőjének bemutat egy, a szerződő fél területén adóügyi illetőséggel bíró illetékes hatóság által a nevére kiállított igazolást e cikk (2) bekezdésének megfelelően.
- (2) A haszonhúzó kérelmére a szerződő fél területén adóügyi illetőséggel bíró illetékes hatóság igazolást állít ki, amely a következőket tartalmazza:
- i. a haszonhúzó nevét, lakcímét és adó- vagy egyéb azonosító számát, ennek hiányában születési idejét és helyét;
 - ii. a kifizető nevét és címét;
 - iii. a haszonhúzó folyószámlaszámát vagy ennek hiányában az értékpapír azonosító jelét.

Az ilyen igazolás három évet meg nem haladó időszakra érvényes. Az igazolást bármely azt kérelmező haszonhúzó részére a kérelmet követő két hónapon belül ki kell állítani.

- (3) Amennyiben e cikk (1) bekezdésének a) pontja alkalmazandó, a Man-szigetnek a kifizető honossága szerint illetékes hatósága a 2. cikk (1) bekezdésében említett információt közli a Magyar Köztársaságnak a haszonhúzó illetősége szerint illetékes hatóságával. Az adott évben teljesített összes kamatkifizetésre vonatkozó információt évente legalább egyszer, a szerződő fél jogszabályai szerint megállapított adóév végét követő hat hónapon belül automatikusan közölni kell.

4. cikk A forrásadó (retention tax) megállapításának alapja

- (1) A Man-szigeten honos kifizető e megállapodás 1. cikkével összhangban a következőképpen vet ki forrásadót (retention tax):
- a) e megállapodás 8. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti kamatkifizetés esetén: a kifizetett vagy jóváírt kamat bruttó összegére;
 - b) e megállapodás 8. cikk (1) bekezdésének b) vagy d) pontja szerinti kamatkifizetés esetén: e bekezdés b) és d) pontjában említett kamat vagy jövedelem összegére, vagy a kedvezményezett által viselt azonos összegű fizetési kötelezettség kivetésével az értékesítésből, visszaváltásból vagy visszatérítésből eredő jövedelem teljes összegére;
 - c) e megállapodás 8. cikk (1) bekezdésének c) pontja szerinti kamatkifizetés esetén: az e bekezdésben említett kamat összegére;

- d) e megállapodás 8. cikk (4) bekezdése szerinti kamatkifizetés esetén: a 7. cikk (2) bekezdésében említett jogalany minden egyes olyan tagja részére elszámolható kamat összegére, amelyek az 5. cikk (1) bekezdésének feltételeit teljesítik;
 - e) amennyiben a Man-sziget él az e megállapodás 8. cikk (5) bekezdésében foglalt választási lehetőséggel: az éves szinten megállapított kamat összegére.
- (2) E cikk (1) bekezdés a) és b) pontja alkalmazásában a forrásadót (retention tax) a haszonhúzó követelésének fennállása időtartamával arányosan kell levonni. Ha a kifizető a rendelkezésére bocsátott információ alapján nem tudja meghatározni a fennállás időtartamát, akkor úgy kezeli a haszonhúzót, mintha annak követelése a fennállása teljes időtartama alatt létezett volna, kivéve, ha ez utóbbi bizonyítékot szolgáltat a szerzés időpontjára vonatkozóan.
- (3) A forrásadónak (retention tax) a Man-sziget által történő kivetése nem zárja ki, hogy a haszonhúzó adóügyi illetősége szerinti másik szerződő fél a jövedelmet nemzeti joga szerint megadóztassa.
- (4) Az átmeneti időszak alatt a Man-sziget előírhatja, hogy e megállapodás 7. cikk (2) bekezdésében említett, a másik szerződő fél területén alapított jogalany kamatot kifizető vagy kamatot jóváíró gazdasági szereplőt — az említett jogalany helyett — kifizetőnek kell tekinteni, és e kamatra a gazdasági szereplőnek forrásadót (retention tax) kell kivetnie, kivéve ha a jogalany hivatalosan hozzájárul ahhoz, hogy nevét, címét és a neki kifizetett vagy a részére jóváírt kamat teljes összegét e megállapodás 7. cikk (2) bekezdés utolsó albekezdésének megfelelően közöljék.

5. cikk A haszonhúzó fogalmának meghatározása

- (1) Ezen irányelv alkalmazásában „haszonhúzó”: bármely természetes személy, aki kamatkifizetésben részesül, vagy bármely természetes személy, akinek részére kamatkifizetést írnak jóvá, kivéve, ha bizonyítani tudja, hogy a kamatot nem az ő javára fizették ki vagy írták jóvá. A természetes személy nem tekinthető haszonhúzóknak, amennyiben:
- a) e megállapodás 7. cikk (1) bekezdése értelmében kifizetőként jár el;
 - b) egy jogi személy, egy a nyeresége után a vállalkozások adózásának általános szabályai alapján adózó jogalany, egy a 85/611/EGK irányelvnek megfelelően engedélyezett ÁÉKBV, vagy egy egyenértékű, a Man-szigeten alapított kollektív befektetési vállalkozás, vagy egy az e megállapodás 7. cikkének (2) bekezdésében említett jogalany nevében jár el, és az utóbbi esetében a kamatkifizetést végrehajtó gazdasági szereplővel közli az említett jogalany nevét és címét, és, amely ezen információt közli a honossága szerinti szerződő fél illetékes hatóságával;
 - c) más haszonhúzó természetes személy nevében jár el, és közli a kifizetővel e haszonhúzó azonosítási adatait.
- (2) Amennyiben a kifizetőnek olyan információ van a birtokában, amely arra utal, hogy a kamatkifizetésben részesülő természetes személy vagy akinek részére a kamatot jóváírják esetleg nem a haszonhúzó, valamint amennyiben sem e cikk (1) bekezdésének

a) pontja, sem (1) bekezdésének b) pontja nem alkalmazható, a kifizető köteles ésszerű lépéseket tenni a haszonhúzó azonosítási adatainak megállapítására. Amennyiben a kifizető nem tudja azonosítani a haszonhúzót, a kérdéses természetes személyt tekinti haszonhúzóknak.

6. cikk A haszonhúzó személyazonossága és illetősége

- (1) Saját területén minden fél elfogadja és biztosítja azon eljárások alkalmazását, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a kifizető számára lehetővé tegyék a haszonhúzóknak és azok illetőségének e megállapodás értelmében történő azonosítását. Az ilyen eljárásoknak meg kell felelniük a (2) és (3) bekezdésben megállapított minimumszabályoknak.
- (2) A kifizető a minimumszabályok alapján megállapítja a haszonhúzó személyazonosságát; a minimumszabályok aszerint, hogy mikor jött létre az ügyleti kapcsolat a kifizető és a kamat kedvezményezettje között, a következőképpen alakulnak:
 - a) a 2004. január 1-je előtt létrejött szerződéses jogviszonyokra vonatkozóan a kifizető a haszonhúzó személyazonosságát, amely annak nevéből és lakcíméből áll, — a Magyar Köztársaság esetén különösen a kifizető honossága szerinti országban hatályban lévő rendelkezések, valamint a pénzügyi rendszerek pénzmosás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló, 1991. június 10-i 91/308/EGK tanácsi irányelv, a Man-sziget esetén pedig az azzal egyenértékű jogszabályok alapján — a rendelkezésére álló információ felhasználásával állapítja meg;
 - b) a 2004. január 1-jén vagy azután létrejött szerződéses jogviszonyok alapján — vagy ezen időpontot követően szerződéses jogviszonyok hiányában — végrehajtott ügyletekre vonatkozóan a kifizető megállapítja a haszonhúzó személyazonosságát, amely annak nevéből és lakcíméből, valamint — amennyiben ilyen van — az adóügyi illetősége szerinti tagállam által kiadott adóazonosító számából áll. Ezen adatokat a haszonhúzó által bemutatott útlevél vagy hivatalos személyazonosító igazolvány alapján kell megállapítani. Amennyiben a lakcím ezen útlevélben vagy ezen hivatalos személyazonosító igazolványban nincs feltüntetve, azt a haszonhúzó által bemutatott bármilyen más, a személyazonosságot igazoló okmány alapján kell megállapítani. Amennyiben az adóazonosító szám nem szerepel a haszonhúzó által bemutatott útlevélben, hivatalos személyazonosító igazolványban vagy személyazonosságot igazoló bármilyen más okmányban — beleértve lehetőség szerint az adóügyi illetőségre vonatkozó igazolást —, a személyazonossági adatokat a haszonhúzó útlevele vagy hivatalos személyazonosító igazolványa alapján ki kell egészíteni annak születési idejével és helyével.
- (3) A kifizető a haszonhúzó illetőségét a minimumszabályok alapján állapítja meg, amelyek aszerint változnak, hogy mikor jön létre a szerződéses jogviszony a kifizető és a kamat kedvezményezettje között. A következőkben megállapított feltételekre is figyelemmel a haszonhúzót abban a tagállamban kell illetőséggel rendelkezőnek tekinteni, ahol állandó lakóhelye található:
 - a) a 2004. január 1-je előtt létrejött szerződéses jogviszonyokra vonatkozóan a kifizető a haszonhúzó illetőségét, a Magyar Köztársaság esetén különösen az illetősége szerinti államban hatályban lévő rendelkezések, valamint a 91/308/EGK irányelv, a Man-sziget esetén pedig egyenértékű jogszabályok alapján rendelkezésére álló információ felhasználásával állapítja meg;

- b) a 2004. január 1-jén vagy azután létrejött szerződéses jogviszonyok – vagy ezen időpontot követően szerződéses jogviszonyok hiányában – végrehajtott ügyletekre vonatkozóan a kifizető a haszonhúzó illetőségét az útlevelelben, a hivatalos személyazonosító igazolványban vagy szükség esetén a haszonhúzó személyazonosságát igazoló, általa bemutatott bármely más okmányban szereplő lakcím alapján, a következő eljárás szerint állapítja meg: valamely tagállam által kibocsátott útlevelet vagy személyazonosító igazolványt bemutató olyan természetes személyekre vonatkozóan, akik kijelentik, hogy egy harmadik országban bírnak illetőséggel, az illetőséget azon harmadik ország illetékes hatósága által kibocsátott illetőségigazolás alapján kell megállapítani, amelyben a természetes személy állítása szerint illetőséggel bír. Ilyen igazolás bemutatásának hiányában azon tagállamot kell az illetőség szerinti országnak tekinteni, amely az útlevelet vagy az egyéb hivatalos személyazonosító okmányt kiállította.

7. cikk A kifizető fogalmának meghatározása

- (1) E megállapodás alkalmazásában „kifizető”: azon gazdasági szereplő, amely közvetlenül a haszonhúzó javára kamatot fizet vagy ír jóvá függetlenül attól, hogy a gazdasági szereplő a kamatot eredményező követelés kötelezettje, vagy a gazdasági szereplő a kötelezett, illetve a haszonhúzó által kamat fizetésével vagy kamat jóváírásával megbízott.
- (2) Minden olyan a szerződő fél területén honos jogalanyt, amelynek kamatot fizetnek ki, vagy kamatot írnak jóvá a haszonhúzó javára, az ilyen kifizetéskor, illetve jóváíráskor szintén kifizetőnek kell tekinteni. E rendelkezést nem kell alkalmazni, ha a gazdasági szereplő az e jogalany által bemutatott hivatalos okirat alapján alappal feltételezi, hogy:
- a) e jogalany egy jogi személy, az e cikk (5) bekezdésben említett jogi személyek kivételével; vagy
 - b) annak nyereségei a vállalkozások adózásának általános szabályai alapján adóznak; vagy
 - c) az egy, a 85/611/EGK tanácsi irányelvnek megfelelően elismert ÁÉKBV, vagy egy azzal egyenértékű, a Man-szigeten honos kollektív befektetési vállalkozás.

Az ilyen, másik szerződő fél területén honos és e bekezdés alapján kifizetőnek minősülő jogalanynak kamatot fizető vagy annak kamatot jóváíró gazdasági szereplő, közli a jogalany nevét és címét, valamint a jogalanynak kifizetett vagy részére jóváírt kamat teljes összegét a honossága szerinti szerződő fél illetékes hatóságával, amely ezen információt továbbítja azon szerződő fél illetékes hatóságához, amelynek területén a jogalany honos.

- (3) Az e cikk (2) bekezdésében említett jogalany azonban választhatja, hogy e megállapodás alkalmazásában ÁÉKBV-ként vagy a (2) bekezdés c) pontjában említett egyenértékű vállalkozásként kezeljék. E választási lehetőség gyakorlásához olyan igazolás szükséges, amelyet a jogalany honossága szerinti szerződő fél állít ki, és amelyet e jogalany mutat be a gazdasági szereplőnek. A szerződő fél a területén honos jogalanyokra vonatkozóan megállapítja e választási lehetőség szabályait.
- (4) Amennyiben a gazdasági szereplő és e cikk (2) bekezdésében említett jogalany ugyanazon szerződő fél területén honos, e szerződő fél megteszi a szükséges

intézkedéseket annak biztosítására, hogy a jogalany megfeleljen az e megállapodás rendelkezéseinek, amikor kifizetőként jár el.

- (5) Az e cikk (2) bekezdés a) pontja alól mentesülő jogi személyek a következők:
- a) Finnországban: avoin yhtiö (Ay) és kommandiittiyhtiö (Ky) / öppet bolag és kommanditbolag;
 - b) Svédországban: handelsbolag (HB) és kommanditbolag (KB).

8. cikk A kamatkifizetés fogalmának meghatározása

(1) E megállapodás alkalmazásában „kamatkifizetés”:

- a) valamennyi, követeléshez kapcsolódó, kifizetett vagy számlára jóváírt kamat, függetlenül attól, hogy jelzáloggal biztosított-e, vagy jogot ad-e a kötelezett nyereségében való részesedésre, különösen az állampapírokból, kötvényekből vagy adósságlevelekből — beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumokat és jutalmakat — származó jövedelmek; a késedelmes teljesítéshez kapcsolódó büntető kamatok nem tekintendők kamatkifizetésnek;
- b) az a) pontban említett követelések értékesítésekor, visszatérítésekor vagy visszaváltásakor felhalmozódott vagy tőkésített kamat;
- c) a kamatkifizetésekből közvetlenül vagy egy, az e megállapodás 7. cikk (2) bekezdésében említett jogalanyon keresztül közvetetten kapott jövedelmek, amelyeket a következők osztanak ki:
 - i. egy, a 85/611/EGK tanácsi irányelvnek megfelelően engedélyezett ÁÉKBV;
 - ii. az i. pontban meghatározottal egyenértékű, a Man-szigeten honos kollektív befektetési vállalkozás;
 - iii. e megállapodás 7. cikk (3) bekezdése alapján választásra jogosult jogalanyok;
 - iv. az Európai Közösséget létrehozó szerződés 299. cikke alapján, annak hatálya alá tartozó területen és a Man-sziget területén kívül illetékességgel bíró kollektív befektetési vállalkozások;
- d) a következő vállalkozások és jogalanyok részvényeinek vagy üzletrészeinek értékesítésekor, visszatérítésekor vagy visszaváltásakor szerzett jövedelmek, amennyiben ezek közvetlenül vagy közvetve más kollektív befektetési vállalkozásokon vagy a következőkben említett jogalanyokon keresztül az a) pontban említett követelések formájában meglévő eszközeik több mint 40%-át befektetik:

- i. egy, a 85/611/EGK irányelvnek megfelelően engedélyezett ÁÉKBV;
- ii. az i. pontban meghatározottal egyenértékű, a Man-szigeten honos kollektív befektetési vállalkozás;
- iii. e megállapodás 7. cikk (3) bekezdése alapján választásra jogosult jogalanyok;
- iv. az Európai Közösséget létrehozó szerződés 299. cikke alapján, annak hatálya alá tartozó területen és a Man-sziget területén kívül illetékességgel bíró kollektív befektetési vállalkozások.

A szerződő felek azonban választhatják azt, hogy e cikk (1) bekezdés d) pontjában szereplő jövedelmet csak olyan mértékig tekintik kamatnak, amíg az ilyen jövedelem megfelel az e cikk (1) bekezdés a) és b) pontja szerinti kamatkifizetésekből közvetlenül vagy közvetetten eredő nyereségeknek.

- (2) Amennyiben a kifizető az e cikk (1) bekezdés c) és d) pontja tekintetében nem rendelkezik a kamatkifizetésekből eredő jövedelem arányára vonatkozó információval, a jövedelem teljes összegét kamatkifizetésnek kell tekinteni.
- (3) Amennyiben a kifizető az e cikk (1) bekezdés d) pontja tekintetében nem rendelkezik információval a követelésbe, illetve az említett bekezdés meghatározása szerinti részvényekbe vagy üzletrészekbe fektetett eszközök százalékos arányáról, e százalékos arányt 40% feletlinek kell tekinteni. Amennyiben a kifizető nem tudja meghatározni a haszonhúzó által szerzett jövedelem összegét, a jövedelmet úgy kell tekinteni, hogy az megfelel a részvények vagy üzletrészek értékesítéséből, visszatérítéséből vagy visszaváltásából eredő jövedelemnek.
- (4) Amennyiben az e cikk (1) bekezdésben meghatározott kamatot egy, az e megállapodás 7. cikkének (2) bekezdésében említett jogalany számlájára fizetik ki vagy írják jóvá, és ez a jogalany az e megállapodás 7. cikkének (3) bekezdése alapján nem jogosult választásra, akkor az ilyen kamatot az ilyen jogalany általi kamatkifizetésnek kell tekinteni.
- (5) E cikk (1) bekezdésének b) és d) pontja tekintetében a szerződő felek választhatják azt, hogy a területükön lévő kifizetőktől megkövetelik, hogy a kamatot egy legfeljebb egy éves időszakon keresztül éves szinten állapítsák meg, és ezt az éves szinten megállapított kamatot kamatkifizetésként kezeljék akkor is, ha ezen időszakban nem történik értékesítés, visszaváltás vagy visszatérítés.
- (6) E cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjától eltérve a szerződő felek választhatják azt, hogy a kamatkifizetés fogalmából kizárják bármely, e rendelkezésekben említett, saját területükön alapított vállalkozásoktól vagy jogalanyoktól eredő jövedelmet, amennyiben az ilyen jogalanyok e cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett követelésekbe való befektetéseik nem haladják meg eszközeik 15%-át. Hasonlóképpen, e cikk (4) bekezdésétől eltérve, a szerződő felek választhatják azt, hogy az e cikk (1) bekezdésében említett kamatkifizetés fogalmából kizárják az e megállapodás 7. cikke (2) bekezdésében említett, területükön alapított olyan jogalanyok számlájára kifizetett vagy arra jóváírt kamatot, amelyek nem jogosultak a 7. cikk (3) bekezdése alapján való választásra, amennyiben az ilyen jogalanyok e cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett követelésekbe való befektetéseik nem haladják meg eszközeik 15%-át.

Az egyik szerződő fél által gyakorolt ilyen választás a másik szerződő félre is kötelező érvényű.

- (7) Az e cikk (1) bekezdés d) pontjában, valamint a (3) bekezdésben említett százalékos arány 2011. január 1-jétől 25%.
- (8) Az e cikk (1) bekezdésének d) pontjában, valamint (6) bekezdésében említett százalékos arányt az érintett vállalkozások vagy jogalanyok alapszabályában vagy létesítő okiratában meghatározott befektetési politikájára, vagy ezek hiányában az érintett vállalkozások vagy jogalanyok eszközeinek tényleges összetételére való hivatkozással kell meghatározni.

9. cikk A forrásadóból (retention tax) származó bevétel megosztása

- (1) A Man-sziget visszatartja az e megállapodás alapján levont forrásadó (retention tax) 25%-át, a bevétel fennmaradó 75%-át pedig átutalja a másik szerződő félnek.
- (2) E megállapodás 4. cikke (4) bekezdésének megfelelően forrásadót (retention tax) kivető a Man-sziget a bevétel 25%-át visszatartja, 75%-át pedig az e cikk (1) bekezdése szerint végrehajtott átutalásokkal arányosan átutalja a Magyar Köztársaság részére.
- (3) Az ilyen átutalásokra minden évben egy összegben kerül sor, legkésőbb a Man-sziget jogszabályai által megállapított adóév végétől számított hat hónapon belül.
- (4) A forrásadót (retention tax) kivető a Man-sziget megteszi a bevétel-megosztási rendszer megfelelő működéséhez szükséges intézkedéseket.

10. cikk A kettős adóztatás kiküszöbölése

- (1) A haszonhúzó számára adóügyi illetőséggel bíró szerződő fél a következő rendelkezésekkel összhangban biztosítja minden — a Man-sziget által az e megállapodásban említett forrásadó (retention tax) kivétele okán esetlegesen felmerülő — kettős adóztatás kiküszöbölését:
 - i. amennyiben a haszonhúzó javára jóváírt kamat a Man-sziget forrásadó (retention tax) tárgyát képezte, a másik szerződő fél — nemzeti jogával összhangban — a forrásadó összegével megegyező adójóváírást biztosít. Amennyiben ez az összeg meghaladja a másik szerződő fél nemzeti joga szerint fizetendő adó összegét, e szerződő fél a forrásadó (retention tax) többletösszegét visszafizeti a haszonhúzóknak;
 - ii. amennyiben az e megállapodás 4. cikkében említett forrásadón (retention tax) felül a haszonhúzó javára jóváírt kamatot bármely egyéb típusú forrásadó (withholding tax/retention tax) terheli, és az adóügyi illetőséggel bíró szerződő fél — nemzeti jogával vagy a kettős adózási egyezményekkel összhangban — adójóváírást biztosít az ilyen jellegű forrásadókra (withholding tax/retention tax), az ilyen jellegű forrásadót (withholding tax/retention tax) az e cikk i. albekezdésében meghatározott eljárás alkalmazása előtt jóvá kell írni.

- (2) A haszonhúzó számára adóügyi illetőséggel bíró szerződő fél az e cikk (1) bekezdésében említett adójóváírási rendszert az e megállapodás 1. cikkében említett forrásadó (retention tax)-visszatérítéssel helyettesítheti.

11. cikk A hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokra vonatkozó átmeneti rendelkezések

- (1) Az e megállapodás 14. cikkében említett átmeneti időszak alatt, de legkésőbb 2010. december 31-ig nem tekinthetők a 8. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti követelésnek az olyan belföldi és nemzetközi kötvények és egyéb hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírok, amelyek először 2001. március 1. előtt kerültek kibocsátásra, vagy amelyek eredeti kibocsátási tájékoztatóját a 80/390/EGK tanácsi irányelv szerint az illetékes hatóságok vagy harmadik országok felelős hatóságai ezen időpont előtt jóváhagyták, feltéve, hogy 2002. március 1-jén vagy azt követően nem bocsátanak ki további ilyen hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokat. Amennyiben azonban az átmeneti időszak 2010. december 31. után is folytatódik, e cikk rendelkezéseit csak az olyan hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírok tekintetében kell tovább alkalmazni:

- amelyek bruttósítási és lejárat előtti visszaváltási záradékot tartalmaznak, és
- amelyeknél a kifizető a forrásadót (retention tax) alkalmazó tagállamban honos, és e kifizető egy másik tagállamban illetőséggel bíró haszonhúzó részére fizet kamatot vagy közvetlenül annak javára kamatkifizetést ír jóvá.

Amennyiben egy kormány vagy egy, az e megállapodás mellékletében meghatározottak szerint hatóságként eljáró vagy egy nemzetközi szerződés által elismert kapcsolódó jogalany által kibocsátott, a korábbiakban említett hitelviszonyt megtestesítő értékpapírból 2002. március 1-jén vagy azt követően további kibocsátást hajtanak végre, az ilyen értékpapír kibocsátásának teljes egészét — amely az eredeti kibocsátásból és bármely további kibocsátásból áll — az e megállapodás 8. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti követelésnek kell tekinteni.

Amennyiben a második albekezdés által nem szabályozott bármely más kibocsátó által kibocsátott, fent említett hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokból 2002. március 1-jén vagy azt követően további kibocsátást hajtanak végre, az ilyen további kibocsátást a 8. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerint követelésnek kell tekinteni.

- (2) E cikk nem akadályozza a szerződő feleket abban, hogy az (1) bekezdésben említett hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokból származó bevételeket nemzeti joguknak megfelelően adóztassák.

12. cikk Kölcsönös egyeztetési eljárás

Amennyiben a felek között nehézségek vagy kétségek merülnek fel e megállapodás végrehajtását vagy értelmezését illetően, a szerződő felek törekednek arra, hogy az ügyet kölcsönös egyeztetéssel oldják meg.

13. cikk Titoktartás

- (1) Bármely szerződő fél illetékes hatósága által megküldött vagy részére szolgáltatott minden információt titokban kell tartani.
- (2) Valamely szerződő fél illetékes hatósága részére szolgáltatott információ — a másik szerződő fél előzetes, írásbeli hozzájárulása nélkül — kizárólag a közvetlen adózás céljából használható fel.
- (3) A szolgáltatott információ kizárólag a közvetlen adózás szempontjából érintett személyek vagy hatóságok számára tehető hozzáférhetővé, valamint kizárólag e személyek vagy hatóságok által és kizárólag ilyen célokra, illetve felügyeleti célokra — ideértve bármely fellebbezés kérdésében való döntést — használható fel. E célok érdekében az információ hozzáférhetővé tehető nyilvános bírósági eljárás vagy egyéb igazságszolgáltatási eljárás során.
- (4) Amennyiben valamely szerződő fél illetékes hatósága úgy ítéli meg, hogy egy másik szerződő fél illetékes hatóságától kapott információ hasznos lehet egy másik tagállam illetékes hatósága számára, úgy az illető szerződő fél illetékes hatósága az információt szolgáltató szerződő fél illetékes hatóságának beleegyezésével továbbíthatja az információt e másik tagállam illetékes hatóságának.

14. cikk Átmeneti időszak

Az irányelv 10. cikk (2) bekezdésében meghatározott átmeneti időszak végén a Man-sziget köteles megszüntetni a forrásadónak (retention tax) és a bevétel megosztásának az ebben a megállapodásban előírt alkalmazását, és a másik szerződő fél tekintetében az irányelv II. fejezetében foglaltakkal megegyező módon köteles az automatikus információcserére vonatkozó rendelkezéseket alkalmazni. Amennyiben az átmeneti időszak során a Man-sziget úgy dönt, hogy az irányelv II. fejezetében foglaltakkal megegyező módon alkalmazza az automatikus információcserére vonatkozó rendelkezéseket, úgy ettől kezdve nem alkalmazhatja az e megállapodás 9. cikkében meghatározott forrásadót (withholding tax/retention tax) és a bevétel megosztását.

15. cikk Hatálybalépés

Az e megállapodás 17. cikkében foglalt rendelkezésekre is figyelemmel ez a megállapodás 2005. január 1-jén lép hatályba.

16. cikk Megszűnés

- (1) E megállapodás mindaddig hatályban marad, amíg valamely szerződő fél a megállapodást fel nem mondja.
- (2) E megállapodást bármely szerződő fél felmondhatja a másik félhez címzett, írásbeli felmondó nyilatkozat útján; a felmondó nyilatkozatnak meg kell határoznia a felmondáshoz vezető körülményeket. Ilyen esetben e megállapodás hatálya a felmondó nyilatkozat kézbesítésétől számított 12 hónap múlva szűnik meg.

17. cikk Az alkalmazás és az alkalmazás felfüggesztése

- (1) E megállapodás alkalmazásának feltétele, hogy az Európai Unió minden egyes tagállama, az Amerikai Egyesült Államok, Svájc, Andorra, Liechtenstein, Monaco és San Marino, valamint az Európai Közösség tagállamainak vonatkozó függő és társult területei külön-külön olyan intézkedések fogadjanak el és hajtsanak végre, amelyek összhangban vannak az irányelvben vagy az e megállapodásban foglaltakkal, illetve megegyeznek azokkal, valamint a végrehajtásra azonos időpontot írnak elő.
- (2) A szerződő felek az e megállapodás 15. cikkében említett időpontot legalább hat hónappal megelőzően közös megegyezéssel megállapítják, hogy az (1) bekezdésben lefektetett feltételek a vonatkozó intézkedések — az egyes tagállamokban, a fent nevezett harmadik országokban és az érintett függő vagy társult területeken történő — hatályba lépésének időpontjaira tekintettel megvalósulnak-e.
- (3) Bármely szerződő fél a másik szerződő félhez címzett, a felfüggesztéshez vezető körülményeket meghatározó értesítés útján, az e megállapodás 12. cikkében előírt kölcsönös egyeztetési eljárásra is figyelemmel, azonnali hatállyal felfüggesztheti e megállapodás vagy annak bármely részének alkalmazását, amennyiben az irányelvet az európai közösségi joggal összhangban átmenetileg vagy állandó jelleggel a továbbiakban nem kell alkalmazni, illetve ha valamely tagállam felfüggeszti végrehajtási jogszabályainak alkalmazását. A megállapodás újra alkalmazandó, amint a felfüggesztéshez vezető körülmények megszűnnek.
- (4) Bármely szerződő fél a másik szerződő félhez címzett, a felfüggesztéshez vezető körülményeket meghatározó értesítés útján, az e megállapodás 12. cikkében kölcsönös egyeztetési eljárásra is figyelemmel, felfüggesztheti e megállapodás alkalmazását, amennyiben az (1) bekezdésben meghatározott valamely harmadik ország vagy terület az ebben a bekezdésben foglalt intézkedések alkalmazását időközben megszünteti. Az alkalmazás felfüggesztésére csak az értesítést követő két hónapot követően kerülhet sor. A megállapodás újra alkalmazandó, amint a kérdéses harmadik ország vagy terület az intézkedések alkalmazását újra megkezdi.

Készült magyar és angol nyelven, az e nyelveken készült szövegek mindegyike egyaránt hiteles.

MELLÉKLET

Az 11. cikkben említett kapcsolódó szervezetek jegyzéke

E megállapodás 11. cikkének alkalmazásában a következő szervezetek tekintendők „hatóságként eljáró, vagy nemzetközi szerződés által elismert szerepű kapcsolódó szervezetnek”.

AZ EURÓPAI UNIÓN BELÜLI SZERVEZETEK:

Belgium

Vlaams Gewest (Flamand Régió)

Région wallonne (Vallon Régió)

Région bruxelloise/Brussels Gewest (Brüsszel Régió)

Communauté française (Francia Közösség)

Vlaamse Gemeenschap (Flamand Közösség)

Deutschsprachige Gemeinschaft (Német Ajkú Közösség)

Spanyolország

Xunta de Galicia (Galícia regionális kormánya)

Junta de Andalucía (Andalúzia regionális kormánya)

Junta de Extremadura (Extremadura regionális kormánya)

Junta de Castilla- La Mancha (Castilla- La Mancha regionális kormánya)

Junta de Castilla- León (Castilla- León regionális kormánya)

Gobierno Foral de Navarra (Navarra regionális kormánya)

Govern de les Illes Balears (a Baleár-szigetek kormánya)

Generalitat de Catalunya (Katalónia autonóm kormánya)

Generalitat de Valencia (Valencia autonóm kormánya)

Diputación General de Aragón (Aragónia regionális tanácsa)

Gobierno de las Islas Canarias (a Kanári-szigetek kormánya)

Gobierno de Murcia (Murcia kormánya)

Gobierno de Madrid (Madrid kormánya)

Gobierno de la Comunidad Autónoma del País Vasco/Euzkadi (az autonóm baszkföldi közösség kormánya)

Diputación General de Guipúzcoa (Guipúzcoa regionális tanácsa)

Diputación Foral de Vizcaya/Bizkaia (Vizcaya/Bizkaia regionális tanácsa)

Diputación General de Alava (Alava regionális tanácsa)

Ayuntamiento de Madrid (Madrid városi tanácsa)

Ayuntamiento de Barcelona (Barcelona városi tanácsa)

Cabildo Insular de Gran Canaria (a Kanári-szigetek sziget tanácsa)

Cabildo Insular de Tenerife (Tenerife szigetének tanácsa)

Instituto de Crédito Oficial (Állami Hitelintézet)

Instituto Catalán de Finanzas (Katalónia Pénzügyi Intézete)

Instituto Valenciano de Finanzas (Valencia Pénzügyi Intézete)

Görögország

Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος (Nemzeti Távközlési Szervezet)

Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος (Nemzeti Vasútszervezet)

Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (Állami Villamosenergia-vállalat)

Franciaország

La Caisse d'amortissement de la dette sociale (CADES) (Társadalmi Adósságtörlesztési Pénztár)

L'Agence française de développement (AFD) (Francia Fejlesztési Ügynökség)

Réseau Ferré de France (RFF) (Francia Vasúthálózat)

Caisse Nationale des Autoroutes (CNA) (Nemzeti Autópálya Pénztár)

Assistance publique Hôpitaux de Paris (APHP) (Párizsi Kórházak Köztámogatása)

Charbonnages de France (CDF) (Franciaországi Széntanács)

Entreprise minière et chimique (EMC) (Bányászati és Vegyészeti Vállalat)

Olaszország

Régiók

Megyék

Járások

Cassa Depositi e Prestiti (Betéti- és Kölcsönpenztár)

Lettország

Pašvaldības (helyi önkormányzatok)

Lengyelország

gminy (falvak)

powiaty (kerületek)

województwa (megyék)

związkki gmin (falvak társulásai)

powiatów (kerületek társulásai)

województw (megyék társulásai)

miasto stołeczne Warszawa (Varsó főváros)

Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Mezőgazdasági Szerkezetátalakítási és Modernizációs Ügynökség)

Agencja Nieruchomości Rolnych (Mezőgazdasági Tulajdon Ügynökség)

Portugália

Região Autónoma da Madeira (Madeira autonóm régiója)

Região Autónoma dos Açores (Açores autonóm régiója)

Törvényhatóságok

Szlovákia

mestá a obce (törvényhatóságok)

Železnice Slovenskej republiky (Szlovák Vasúttársaság)

Štátny fond cestného hospodárstva (Állami Útkezelő Alap)

Slovenské elektrárne (Szlovák Erőművek)

Vodohospodárska výstavba (Vízgazdasági Építő Társaság)

NEMZETKÖZI SZERVEZETEK:

Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank (EBRD)

AZ EURÓPAI BERUHÁZÁSI BANK

Ázsiai Fejlesztési Bank

Afrikai Fejlesztési Bank

Világbank / IBRD / IMF

Nemzetközi Pénzügyi Társaság

Amerika-közi Fejlesztési Bank

Európa Tanácsi Szociális Fejlesztési Alap

EURATOM

Európai Közösség

Corporación Andina de Fomento (CAF) (Andoki Fejlesztési Társaság)

Eurofirma

Európai Szén- és Acélközösség

Északi Beruházási Bank

Karibi Fejlesztési Bank

A 11. cikk rendelkezései nem sértik a Szerződő Feleknek a fent említett nemzetközi szervezetek tekintetében esetlegesen fennálló nemzetközi kötelezettségvállalásait.

HARMADIK ORSZÁGOK SZERVEZETEI:

Szervezetek, amelyek megfelelnek a következő kritériumoknak:

- 1) A nemzeti kritériumok szerint a szervezet egyértelműen közjogi szervnek minősül.
- 2) Az ilyen közjogi szerv olyan nem piaci szereplő, amely elsősorban nem piaci javak és szolgáltatások biztosítása mellett a közjó érdekében kezeli és finanszírozza a tevékenységek egy olyan csoportját, amelyet ténylegesen az államháztartás ellenőriz.
- 3) Az ilyen közjogi szervezet nagy és rendszeres állampapír-kibocsátó.
- 4) Az érintett állam garantálni tudja, hogy az ilyen közjogi szervezet bruttószítási záradék esetén nem fog lejárat előtti visszaváltást eszközölni.

A JELEN MELLÉKLET MÓDOSÍTÁSÁNAK FELTÉTELEI:

Az ebben a mellékletben felsorolt kapcsolódó szervezetek listája kölcsönös megegyezéssel módosítható.

IV. számú melléklet a 2005. évi számú törvényhez

**MEGÁLLAPODÁS
LEVÉLVÁLTÁS FORMÁJÁBAN A MEGTAKARÍTÁSOKBÓL SZÁRMAZÓ JÖVEDELEM
ADÓZTATÁSÁRÓL ÉS ANNAK ÁTMENETI VÉGREHAJTÁSÁRÓL
A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS A HOLLAND KIRÁLYSÁG KÖZÖTT A HOLLAND
ANTILLÁKRA VONATKOZÓAN**

A. Levél a Magyar Köztársaságtól

Tisztelt Hölgem/Uram!

Engedje meg, hogy a megtakarításokból származó kamatjövedelemmel kapcsolatos automatikus információcseréről szóló, a Holland Királyság és (Belgium, Ausztria és Luxemburg) között a Holland Antillákra vonatkozóan kötött egyezményre, a megtakarításokból származó kamatjövedelemmel kapcsolatos automatikus információcseréről szóló, a Holland Királyság és (a Belgiumtól, Ausztriától és Luxembourgtól eltérő EU-tagállam) között a Holland Antillákra vonatkozóan kötött egyezményre, a megtakarításokból származó kamatjövedelemmel kapcsolatos automatikus információcseréről szóló, a Holland Királyság és (a Belgiumtól, Ausztriától és Luxembourgtól eltérő EU-tagállam) között Arubára vonatkozóan kötött egyezményre, valamint a megtakarításokból származó kamatjövedelemmel kapcsolatos automatikus információcseréről szóló, a Holland Királyság és (Belgium, Ausztria és Luxemburg) között Arubára vonatkozóan kötött egyezményre hivatkozzam, amelyek a Holland Antillákkal és Arubával a megtakarítások adóztatására vonatkozó megállapodásról folytatott tárgyalások eredményeként jöttek létre, és amelyeket I., II., III. és IV. mellékletként az Európai Unió Minisztereinek Tanácsa magas szintű munkacsoportjának március 12-i, az eljárás eredményéről szóló dokumentumához (Doc. 7660/04 FISC 68) csatoltak.

Tekintetbe véve a fent említett szövegeket, engedje meg, hogy az e levél 1. függelékében található, a megtakarításokból származó kamatjövedelemmel kapcsolatos automatikus információcserére vonatkozó egyezményre, illetve azon kölcsönös kötelezettségvállalásunkra tegyek javaslatot, hogy az egyezmény hatályba lépése érdekében mielőbb megfeleljünk belső alkotmányos követelményeinknek, és ezek teljesüléséről haladéktalanul értesítsük egymást.

Engedje meg, hogy e belső eljárások teljesítéséig és a megtakarításokból származó kamatjövedelemmel kapcsolatos automatikus információcserére vonatkozó egyezmény hatályba lépéséig javaslatot tegyek Önnek arra vonatkozóan, hogy a Magyar Köztársaság és a Holland Királyság a Holland Antillákra vonatkozóan 2005. január 1-jétől vagy — amennyiben ez utóbbi későbbi dátumra esik — a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló, 2003. június 3-i 2003/48/EK tanácsi irányelv hatályba lépésétől kezdődően átmenetileg, az alkotmányos követelmények keretein belül ezt az egyezményt alkalmazza.

Engedje meg, hogy javaslatot tegyek Önnek arra vonatkozóan, hogy — amennyiben Kormányja a fentieket elfogadhatónak tartja — e levél, illetve annak az Ön részéről való megerősítése együttesen alkossa a Magyar Köztársaság és a Holland Királyság közötti, a Holland Antillákra vonatkozó megállapodás szövegét.

Tisztelt Hölgem/Uram, kérem, fogadja őszinte nagyrabecsülésemet.

A Magyar Köztársaság részéről

Kelt Budapesten, 2004. április hó 30-án

B. Levél a Holland Antillák részéről

Tisztelt Hölgem/Uram!

Megtiszteltetés számomra, hogy mai dátummal igazolhatom levelének kézhezvételét, amely a következőképpen szól:

„Tisztelt Hölgem/Uram!

Engedje meg, hogy a megtakarításokból származó kamatjövedelemmel kapcsolatos automatikus információcseréről szóló, a Holland Királyság és (Belgium, Ausztria és Luxemburg) között a Holland Antillákra vonatkozóan kötött egyezményre, a megtakarításokból származó kamatjövedelemmel kapcsolatos automatikus információcseréről szóló, a Holland Királyság és (a Belgiumtól, Ausztriától és Luxembourgtól eltérő EU-tagállam) között a Holland Antillákra vonatkozóan kötött egyezményre, a megtakarításokból származó kamatjövedelemmel kapcsolatos automatikus információcseréről szóló, a Holland Királyság és (a Belgiumtól, Ausztriától és Luxembourgtól eltérő EU-tagállam) között Arubára vonatkozóan kötött egyezményre, valamint a megtakarításokból származó kamatjövedelemmel kapcsolatos automatikus információcseréről szóló, a Holland Királyság és (Belgium, Ausztria és Luxemburg) között Arubára vonatkozóan kötött egyezményre hivatkozzam, amelyek a Holland Antillákkal és Arubával a megtakarítások adóztatására vonatkozó megállapodásról folytatott tárgyalások eredményeként jöttek létre, és amelyeket I., II., III. és IV. mellékletként az Európai Unió Minisztereinek Tanácsa magas szintű munkacsoportjának március 12-i, az eljárás eredményéről szóló dokumentumához (Doc. 7660/04 FISC 68) csatoltak.

Tekintetbe véve a fent említett szövegeket, engedje meg, hogy az e levél 1. függelékében található, a megtakarításokból származó kamatjövedelemmel kapcsolatos automatikus információcserére vonatkozó egyezményre, illetve azon kölcsönös kötelezettségvállalásunkra tegyek javaslatot, hogy az egyezmény hatályba lépése érdekében mielőbb megfeleljünk belső alkotmányos követelményeinknek, és ezek teljesüléséről haladéktalanul értesítsük egymást.

Engedje meg, hogy e belső eljárások teljesítéséig és a megtakarításokból származó kamatjövedelemmel kapcsolatos automatikus információcserére vonatkozó egyezmény hatályba lépéséig javaslatot tegyek Önnek arra vonatkozóan, hogy a Magyar Köztársaság és a Holland Királyság a Holland Antillákra vonatkozóan 2005. január 1-jétől vagy — amennyiben ez utóbbi későbbi dátumra esik — a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló, 2003. június 3-i 2003/48/EK tanácsi irányelv

hatályba lépésétől kezdődően átmenetileg, az alkotmányos követelmények keretein belül ezt az egyezményt alkalmazza.

Engedje meg, hogy javaslatot tegyek Önnek arra vonatkozóan, hogy — amennyiben Kormánya a fentieket elfogadhatónak tartja — e levél, illetve annak az Ön részéről való megerősítése együttesen alkossa a Magyar Köztársaság és a Holland Királyság közötti, a Holland Antillákra vonatkozó megállapodás szövegét.

Tisztelt Hölgem/Uram, kérem, fogadja őszinte nagyrabecsülésemet.”

Megerősíthetem, hogy a Holland Antillák egyetért levele tartalmával.

Tisztelt Hölgem/Uram, kérem, fogadja őszinte nagyrabecsülésemet.

A Holland Antillák részéről

Kelt Hágában, 2004. 08. 27.

1. függelék

A HOLLAND KIRÁLYSÁG ÉS A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG KÖZÖTT A HOLLAND
ANTILLÁKRA VONATKOZÓAN KÖTÖTT EGYEZMÉNY A MEGTAKARÍTÁSOKBÓL
SZÁRMAZÓ KAMATJÖVEDELEMMEL KAPCSOLATOS AUTOMATIKUS
INFORMÁCIÓCSERÉRŐL

MIVEL:

1. A megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló, 2003/48/EGK tanácsi irányelv („az irányelv”) 17. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy a tagállamoknak el kell fogadniuk és közzé kell tenniük az ezen irányelvnek 2005. január 1-jétől való megfeleléshez szükséges törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, feltéve, hogy
 - a Tanács egyhangú határozatát követően a Svájci Államközösség, a Liechtensteini Hercegség, a San Marino Köztársaság, a Monacói Hercegség és az Andorrai Hercegség ugyanezen időponttól kezdve, az Európai Közösséggel létrejött megállapodásoknak megfelelően az irányelvben szereplő intézkedésekkel egyenértékű intézkedéseket alkalmaz;
 - minden megállapodás vagy más olyan rendelkezés hatályban van, amely biztosítja, hogy minden érintett függő vagy társult terület ettől az időponttól kezdve az irányelv II. fejezetében előírtakkal megegyező módon automatikus információcsere, vagy a 10. cikkben meghatározott átmeneti időszak alatt a 11. és 12. cikkben foglaltakkal megegyező módon forrásadót alkalmaz.
2. A Holland Antillák nem része az EU adóztatási területének, ezen irányelv alkalmazásában EU társult területnek minősül, így az irányelvben előírt feltételek rá nézve nem kötelezők. Ugyanakkor a Holland Királyság a Holland Antillák tekintetében — a Holland Antillák és Hollandia közötti megállapodás alapján — hajlandó megállapodásokat kötni az EU tagállamaival arra vonatkozóan, hogy 2005. január 1-jétől az irányelv 10. cikkében meghatározott átmeneti időszak során, annak 11. és 12. cikkében előírtakkal azonos

feltételek mellett forrásadót, és az átmeneti időszak lejártát követően az irányelv II. fejezetében előírtakkal megegyező módon automatikus információcserét alkalmaz.

3. Az előző bekezdésben említett, a Holland Antillák és Hollandia közötti megállapodás feltétele, hogy valamennyi tagállam elfogadja az irányelvnek való megfeleléshez szükséges törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, valamint az irányelv 17. cikkében előírt követelmények teljesüljenek.
4. Ezen egyezmény révén a Holland Antillák elfogadja az irányelv rendelkezéseinek — az itt elfogadott, eltérő rendelkezésekre is figyelemmel történő — alkalmazását a Magyar Köztársaságban illetőséggel bíró haszonhúzókra vonatkozóan, a Magyar Köztársaság pedig elfogadja az irányelvnek a Holland Antillákon illetőséggel bíró haszonhúzókra vonatkozó alkalmazását.

Azzal az óhajjal, hogy olyan egyezményt kössenek, amely lehetővé teszi az egyik szerződő államban eredő, a másik szerződő államban illetőséggel bíró haszonhúzó természetes személy általi megtakarításokból származó kamatjövedelemnek az utóbbi szerződő állam törvényeinek, valamint az irányelvnek és a szerződő államok fent meghatározott szándékának megfelelő tényleges adóztatását, a Holland Királyság kormánya és a Magyar Köztársaság kormánya a Holland Antillák tekintetében a következőkben állapodott meg:

1. cikk Általános hatály

1. Ezt az egyezményt az egyik szerződő állam területén letelepedett kifizető által fizetett kamatra kell alkalmazni annak érdekében, hogy lehetővé tegyék az egyik szerződő államban eredő, a másik szerződő államban illetőséggel bíró haszonhúzó természetes személy általi megtakarításokból származó kamatjövedelemnek az utóbbi szerződő állam törvényeinek megfelelő tényleges megadóztatását.
2. Ezen egyezmény hatályát — többek között a nyugdíj és a biztosítási juttatások adózásával kapcsolatos kérdések kizárásával — a követeléseken alapuló, a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatására kell korlátozni.
3. A Holland Királyság tekintetében e megállapodást kizárólag a Holland Antillákra vonatkozóan kell alkalmazni.

2. cikk Fogalommeghatározások

1. Ezen egyezmény alkalmazásában, kivéve, ha a szövegkörnyezet mást indokol:
 - a) a „szerződő állam” és a „másik szerződő állam” kifejezés a szövegkörnyezettől függően a Holland Antillák tekintetében a Holland Királyságot vagy a Magyar Köztársaságot jelenti;
 - b) a Holland Antillák a Holland Királyság azon részét jelenti, amely a karibi térségben helyezkedik el, és Bonaire, Curaçao, Saba, St. Eustatius és St. Maarten holland részéből áll;

- c) a "szerződő fél" - az Európai Unió valamely tagállama – a Magyar Köztársaságot jelenti;
 - d) az „irányelv” kifejezés az Európai Unió Tanácsának a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló, 2003. június 3-i 2003/48/EK irányelvét jelenti, ahogy az az egyezmény aláírásának időpontjában alkalmazandó;
 - e) a „haszonhúzó” kifejezés az irányelv 2. cikkében meghatározott haszonhúzót jelenti;
 - f) a „kifizető” kifejezés az irányelv 4. cikkében meghatározott kifizetőt jelenti;
 - g) az „illetékes hatóság” kifejezés:
 - i) a Holland Antillák esetében: a pénzügyminisztert vagy annak meghatalmazott képviselőjét;
 - ii) a Magyar Köztársaság esetében: az államnak az irányelv 5. cikkében meghatározott illetékes hatóságát jelenti;
 - h) a „kamat” kifejezés az irányelv 6. cikkében meghatározott kamatot jelenti, kellő figyelemmel az irányelv 15. cikkére;
 - i) bármely, itt meg nem határozott fogalomra vonatkozóan az irányelvben meghatározott jelentés az irányadó.
2. Ezen egyezmény alkalmazásában, az irányelv azon rendelkezéseiben említett „tagállam” kifejezés helyett, amelyekre ez az egyezmény utalást tesz, a „szerződő állam” kifejezés lép.

3. cikk

A haszonhúzó személyazonossága és illetősége

Saját területén belül minden szerződő állam elfogadja és biztosítja azon eljárások alkalmazását, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a kifizető számára lehetővé tegyék a haszonhúzó személyazonosságának és illetőségének a 4–6. cikk alkalmazásában történő meghatározását. Ezen eljárásoknak meg kell felelniük az irányelv 3. cikke (2) és (3) bekezdésében megállapított minimumszabályoknak, azzal a kitételrel, hogy ami az e cikk (2) bekezdésének a) pontját és (3) bekezdésének a) pontját illeti, a Holland Antillák tekintetében a haszonhúzó személyazonosságát és illetőségét a Holland Antillák törvényeinek és rendeleteinek megfelelő rendelkezései alkalmazása alapján a kifizető rendelkezésére álló információ felhasználásával határozzák meg. Ugyanakkor az e rendelkezések értelmében, a Magyar Köztársaságban illetőséggel rendelkező haszonhúzó kérésére szolgáltatott esetleges mentességek vagy felmentések a továbbiakban nem alkalmazandók, és e haszonhúzó számára nem jár további hasonló jellegű mentesség vagy felmentés.

4. cikk

Automatikus információcsere

1. A kifizető letelepedése szerinti szerződő állam illetékes hatósága az irányelv 8. cikkében említett információt közli a haszonhúzó illetősége szerinti szerződő állam illetékes hatóságával.

2. Az adott évben teljesített valamennyi kamatkifizetésre vonatkozó információt évente legalább egyszer, a kifizető bejegyzése szerinti szerződő állam adóévének végét követő hat hónapon belül automatikusan közlik.
3. Az ezen egyezmény értelmében történő információcsere a szerződő államok között a 77/799/EGK irányelv 7. cikkének rendelkezéseivel összehangolt módon történik.

5. cikk

Átmeneti rendelkezések

1. Amennyiben a haszonhúzó a Magyar Köztársaságban, a kifizető pedig a Holland Antillákon bír illetőséggel, az irányelv 10. cikkében említett átmeneti időszak alatt a Holland Antillák az átmeneti időszak első három évben 15%-os, a következő három évben 20%-os és azt követően pedig 35%-os forrásadót vet ki a kamatra. Ezen időtartam alatt a Holland Antillák nem köteles a 4. cikk rendelkezéseit alkalmazni. E cikknek megfelelően azonban a Magyar Köztársaságtól információkat kap.
2. A kifizető az irányelv 11. cikkének (2) és (3) bekezdésében előírt módon veti ki a forrásadót.
3. A forrásadó Holland Antillák általi kivetése nem gátolja a Magyar Köztársaságot abban, hogy a jövedelmet saját nemzeti jogszabályainak megfelelően megadóztassa.
4. Az átmeneti időszak alatt a Holland Antillák előírhatja, hogy az irányelv 4. cikke (2) bekezdésében említett, a Magyar Köztársaságban honos szervezetnek kamatot kifizető vagy kamatot jóváíró gazdasági szereplőt — az említett szervezet helyett — kifizetőnek kell tekinteni, és e kamatra a gazdasági szereplőnek forrásadót kell kivetnie, kivéve, ha a szervezet hivatalosan hozzájárul ahhoz, hogy nevét, címét és a neki kifizetett vagy a részére jóváírt kamat teljes összegét e bekezdés utolsó albekezdésének megfelelően közöljék.
5. Az átmeneti időszak végén a Holland Antillák köteles a 4. cikk rendelkezéseit alkalmazni, és köteles megszüntetni az 5. és 6. cikk szerinti forrásadónak és a bevétel megosztásának alkalmazását. Amennyiben az átmeneti időszak alatt a Holland Antillák a 4. cikk rendelkezéseinek alkalmazását választja, nem alkalmazza tovább az 5. és 6. cikk szerinti forrásadót és a bevétel megosztását.

6. cikk

A bevétel megosztása

1. A Holland Antillák visszatartja az 5. cikk (1) bekezdésében említett forrásadóból származó bevétel 25%-át, annak 75%-át pedig átutalja a Magyar Köztársaságnak.
2. Ha a Holland Antillák az 5. cikk (4) bekezdésének megfelelően forrásadót vet ki, a bevétel 25%-át visszatartja, és az irányelv 4. cikkének (2) bekezdésében említett, a Magyar Köztársaságban honos szervezetnek fizetett kamatra kivetett forrásadóból származó bevétel 75%-át átutalja a Magyar Köztársaságnak.

3. Az ilyen átutalásokra legkésőbb a Holland Antillákon megállapított adóév végétől számított hat hónapon belül kerül sor.
4. A Holland Antillák megteszi a bevétel-megosztási rendszer megfelelő működéséhez szükséges intézkedéseket.

7. cikk

Forrásadó-eljárás alóli kivételek

1. A Holland Antillák előírja az irányelv 13. cikke (1) bekezdésében említett eljárások egyikének vagy mindegyikének alkalmazását annak érdekében, hogy a haszonhúzó a forrásadó alóli mentességet kérelmezhesse.
2. A haszonhúzó kérelmére az adóügyi illetősége szerinti szerződő állam illetékes hatósága az irányelv 13. cikkének (2) bekezdésének megfelelően igazolást állít ki.

8. cikk

A kettős adóztatás elkerülése

Az irányelv 14. cikkének (2) és (3) bekezdése rendelkezéseinek megfelelően a Magyar Köztársaság biztosítja az 5. cikkben említett forrásadó kivetéséből eredő kettős adóztatás elkerülését vagy a forrásadó visszatérítését.

9. cikk

Egyéb forrásadók

Ez az egyezmény nem zárja ki azt, hogy a szerződő államok nemzeti törvényeiknek vagy a kettős adóztatásról szóló egyezményeknek megfelelően az 5. cikkben említettől eltérő típusú forrásadókat vessenek ki.

10. cikk

Átültetés a nemzeti jogba

2005. január 1-je előtt a szerződő államok elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek az egyezménynek való megfeleléshez szükségesek.

11. cikk

Melléklet

Ennek az irányelvnek és a tagállamok illetékes hatóságainak a közvetlen adóztatás területén történő kölcsönös segítségnyújtásáról szóló, 1977. december 19-i 77/799/EGK tanácsi irányelv 7. cikkének szövegét — ahogy az az egyezmény aláírásának napján alkalmazandó — mellékletként ehhez az egyezményhez kell csatolni, és e szövegek az egyezmény szerves részét képezik. A 77/799/EGK irányelv 7. cikke helyébe a mellékletben a 77/799/EGK felülvizsgált irányelv azonos számú cikkének szövege lép, amennyiben a felülvizsgált irányelv az egyezmény rendelkezései hatálybalépésének napja előtt lép hatályba.

12. cikk
Hatálybalépés

Az egyezmény azt a napot követő harmincadik napon lép hatályba, amelyen a tagállamok mindegyike megküldte egymásnak az arra vonatkozó írásos értesítést, hogy államaikban megfeleltek előírt alkotmányos követelményeiknek, és az egyezmény rendelkezései azon a napon lépnek hatályba, amelytől kezdődően az irányelv 17. cikke (2) és (3) bekezdésének megfelelően az irányelvet alkalmazni kell.

13. cikk
Megszűnés

Ez az egyezmény mindaddig hatályban marad, amíg az egyik szerződő állam fel nem mondja. Diplomáciai úton bármely állam, az egyezmény hatályba lépésétől számított három év lejártát követő bármely naptári év vége előtt legalább hat hónappal küldött felmondó nyilatkozattal felmondhatja az egyezményt. Ez esetben az egyezmény annak a naptári évnek a végét követően, amelyben a felmondó nyilatkozatot küldték, hatályát veszti.

Készült magyar, angol és holland nyelven, az e nyelveken készült szövegek mindegyike egyaránt hiteles. Amennyiben a szöveg különböző nyelvi változatainak értelmezése között eltérés mutatkozna, úgy az angol nyelvű szöveg az irányadó.

MELLÉKLET

7. cikk

Titoktartásra vonatkozó rendelkezések

(1) Valamennyi információt, amelyet ezen irányelv alapján bocsátottak egy tagállam rendelkezésére, e tagállamban ugyanolyan módon bizalmasan kell kezelni, mint a tagállam nemzeti jogszabályai alapján kapott információt. Az ilyen információ minden esetben:

- csak olyan személyek számára tehető hozzáférhetővé, akik közvetlenül részt vesznek az adómegállapításban vagy az adómegállapítás igazgatási ellenőrzésében,
- csak az adómegállapítás, illetve annak vizsgálata céljából, illetve ezzel összefüggésben alkalmazott, szankciókat is magukban foglaló bírósági vagy igazgatási eljárásokkal kapcsolatosan, és csak az ilyen eljárásokban közvetlenül részt vevő személyek számára bocsátható rendelkezésre; az ilyen információt azonban közmeghallgatások alatt vagy ítéletekben is nyilvánosságra lehet hozni,

amennyiben az információt szolgáltató tagállam illetékes hatósága ez ellen nem emel kifogást az első információszolgáltatás alkalmával,

- csak és kizárólag az adómegállapítás, illetve annak vizsgálata céljából, illetve ezzel összefüggésben alkalmazott szankciókat is magukban foglaló bírósági vagy igazgatási eljárásokkal kapcsolatban használható, és semmilyen körülmények között sem használható fel semmilyen ettől eltérő célra.

Ezen túlmenően a tagállamok rendelkezhetnek az első albekezdésben említett információ egyéb, a 76/308/EGK irányelv 2. cikkének hatálya alá tartozó lefoglalások, vámok és adók megállapítására történő felhasználásáról is.

- (2) Az (1) bekezdés nem kötelezi azon tagállamot, amelyben jogszabály vagy az igazgatási gyakorlat belső okokból a fenti bekezdés rendelkezéseinél szűkebb korlátokat állapít meg, hogy információt szolgáltatson abban az esetben, ha az érintett állam nem vállal kötelezettséget ezen szűkebb korlátok tiszteletben tartására.
- (3) Az (1) bekezdéstől eltérve az információt szolgáltató tagállam illetékes hatóságai engedélyezhetik, hogy a megkereső államban az információt egyéb célokra is felhasználják, amennyiben az információt szolgáltató állam jogszabályai értelmében az információt szolgáltató államban azt hasonló körülmények között hasonló célokra fel lehet használni.
- (4) Amennyiben egy tagállam illetékes hatósága úgy ítéli meg, hogy egy másik tagállam illetékes hatóságától kapott információ hasznos lehet egy harmadik tagállam illetékes hatósága számára, úgy az illető tagállam illetékes hatósága az információt szolgáltató illetékes hatóság engedélyével továbbíthatja az információt a harmadik tagállam illetékes hatóságának.

V. számú melléklet a 2005. évi számú törvényhez

**MEGÁLLAPODÁS LEVÉLVÁLTÁS FORMÁJÁBAN
A MEGTAKARÍTÁSOKBÓL SZÁRMAZÓ JÖVEDELEM ADÓZTATÁSÁRÓL ÉS ANNAK
ÁTMENETI VÉGREHAJTÁSÁRÓL A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS A HOLLAND
KIRÁLYSÁG KÖZÖTT A ARUBÁRA VONATKOZÓAN**

A. Levél a Magyar Köztársaságtól

Tisztelt Hölygem/Uram!

Engedje meg, hogy a megtakarításokból származó kamatjövedelemmel kapcsolatos automatikus információcseréről szóló, a Holland Királyság és (Belgium, Ausztria és Luxemburg) között a Holland Antillákra vonatkozóan kötött egyezményre, a megtakarításokból származó kamatjövedelemmel kapcsolatos automatikus információcseréről szóló, a Holland Királyság és (a Belgiumtól, Ausztriától és Luxembourgtól eltérő EU-tagállam) között a Holland Antillákra vonatkozóan kötött egyezményre, a megtakarításokból származó kamatjövedelemmel kapcsolatos automatikus információcseréről szóló, a Holland Királyság és (a Belgiumtól, Ausztriától és Luxembourgtól eltérő EU-tagállam) között Arubára vonatkozóan kötött egyezményre, valamint a megtakarításokból származó kamatjövedelemmel kapcsolatos automatikus információcseréről szóló, a Holland Királyság és (Belgium, Ausztria és Luxemburg) között Arubára vonatkozóan kötött egyezményre hivatkozzam, amelyek a Holland Antillákkal és Arubával a megtakarítások adóztatására vonatkozó megállapodásról folytatott tárgyalások eredményeként jöttek létre, és amelyeket I., II., III. és IV. mellékletként az Európai Unió Minisztereinek Tanácsa magas szintű munkacsoportjának március 12-i, az eljárás eredményéről szóló dokumentumához (Doc. 7660/04 FISC 68) csatoltak.

Tekintetbe véve a fent említett elfogadott szövegeket, engedje meg, hogy az e levél 1. függelékében található, a megtakarításokból származó jövedelem adóztatásáról szóló megállapodásra, illetve azon kölcsönös kötelezettségvállalásunkra tegyek javaslatot, hogy az egyezmény hatályba lépése érdekében mielőbb megfeleljünk belső alkotmányos követelményeinknek, és ezek teljesüléséről haladéktalanul értesítsük egymást.

Engedje meg, hogy e belső eljárások teljesítéséig és a megtakarításokból származó kamatjövedelemmel kapcsolatos automatikus információcserére vonatkozó egyezmény hatályba lépéséig javaslatot tegyek Önnek arra vonatkozóan, hogy a Magyar Köztársaság és a Holland Királyság Arubára vonatkozóan 2005. január 1-jétől vagy — amennyiben ez utóbbi későbbi dátumra esik — a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló, 2003. június 3-i 2003/48/EK tanácsi irányelv hatályba lépésétől kezdődően átmenetileg, az alkotmányos követelmények keretein belül ezt az egyezményt alkalmazza.

Engedje meg, hogy javaslatot tegyek Önnek arra vonatkozóan, hogy — amennyiben Kormánya a fentieket elfogadhatónak tartja — e levél, illetve annak az Ön részéről való megerősítése együttesen alkossa a Holland Királyság és a Magyar Köztársaság közötti, Arubára vonatkozó megállapodás szövegét.

Tisztelt Hölygem/Uram, kérem, fogadja őszinte nagyrabecsülésemet.

A Magyar Köztársaság részéről

Kelt, Budapesten, 2004. április hó 30-án

B. Levél Arubától

Tisztelt Hölygem/Uram!

Megtiszteltetés számomra, hogy mai dátummal igazolhatom levelének kézhezvételét, amely a következőképpen szól:

„Tisztelt Hölgem/Uram!

Engedje meg, hogy a megtakarításokból származó kamatjövedelemmel kapcsolatos automatikus információcseréről szóló, a Holland Királyság és (Belgium, Ausztria és Luxemburg) között a Holland Antillákra vonatkozóan kötött egyezményre, a megtakarításokból származó kamatjövedelemmel kapcsolatos automatikus információcseréről szóló, a Holland Királyság és (a Belgiumtól, Ausztriától és Luxembourgtól eltérő EU-tagállam) között a Holland Antillákra vonatkozóan kötött egyezményre, a megtakarításokból származó kamatjövedelemmel kapcsolatos automatikus információcseréről szóló, a Holland Királyság és (a Belgiumtól, Ausztriától és Luxembourgtól eltérő EU-tagállam) között Arubára vonatkozóan kötött egyezményre, valamint a megtakarításokból származó kamatjövedelemmel kapcsolatos automatikus információcseréről szóló, a Holland Királyság és (Belgium, Ausztria és Luxemburg) között Arubára vonatkozóan kötött egyezményre hivatkozzam, amelyek a Holland Antillákkal és Arubával a megtakarítások adóztatására vonatkozó megállapodásról folytatott tárgyalások eredményeként jöttek létre, és amelyeket I., II., III. és IV. mellékletként az Európai Unió Minisztereinek Tanácsa magas szintű munkacsoportjának március 12-i, az eljárás eredményéről szóló dokumentumához (Doc. 7660/04 FISC 68) csatoltak.

Tekintetbe véve a fent említett elfogadott szövegeket, engedje meg, hogy az e levél 1. függelékében található, a megtakarításokból származó jövedelem adóztatásáról szóló egyezményre, illetve azon kölcsönös kötelezettségvállalásunkra tegyek javaslatot, hogy az egyezmény hatályba lépése érdekében mielőbb megfeleljünk belső alkotmányos követelményeinknek, és ezek teljesüléséről haladéktalanul értesítsük egymást.

Engedje meg, hogy e belső eljárások teljesítéséig és a a megtakarításokból származó kamatjövedelemmel kapcsolatos automatikus információcserére vonatkozó egyezmény hatályba lépéséig javaslatot tegyek Önnek arra vonatkozóan, hogy a Magyar Köztársaság és a Holland Királyság Arubára vonatkozóan 2005. január 1-jétől vagy — amennyiben ez utóbbi későbbi dátumra esik — a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló, 2003. június 3-i 2003/48/EK tanácsi irányelv hatályba lépésétől kezdődően átmenetileg, az alkotmányos követelmények keretein belül ezt az egyezményt alkalmazza.

Engedje meg, hogy javaslatot tegyek Önnek arra vonatkozóan, hogy — amennyiben Kormánya a fentieket elfogadhatónak tartja — e levél, illetve annak az Ön részéről való megerősítése együttesen alkossa a Holland Királyság és a Magyar Köztársaság közötti, Arubára vonatkozó megállapodás szövegét.

Tisztelt Hölgem/Uram, kérem, fogadja őszinte nagyrabecsülésemet."

Megerősíthetem, hogy Aruba egyetért levele tartalmával.

Tisztelt Hölgem/Uram, kérem, fogadja őszinte nagyrabecsülésemet.

Aruba részéről

Kelt, Hágában, 2004. 11. 9.

A HOLLAND KIRÁLYSÁG ÉS A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG KÖZÖTT ARUBÁRA
VONATKOZÓAN KÖTÖTT EGYEZMÉNY A MEGTAKARÍTÁSOKBÓL SZÁRMAZÓ
KAMATJÖVEDELEMMEL KAPCSOLATOS AUTOMATIKUS INFORMÁCIÓCSERÉRŐL

Azzal az óhajjal, hogy olyan egyezményt kössenek, amely lehetővé teszi az egyik szerződő államban eredő, a másik szerződő államban illetőséggel bíró haszonhúzó természetes személy általi megtakarításokból származó kamatjövedelemnek az utóbbi szerződő állam törvényeinek, valamint a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló, 2003. június 3-i 2003/48/EK tanácsi irányelvnek megfelelően történő tényleges megadóztatását, a Holland Királyság kormánya és a Magyar Köztársaság kormánya Arubára vonatkozóan a következőkben állapodott meg:

1. cikk
Általános hatály

Ezt az egyezményt az egyik szerződő állam területén letelepedett kifizető által fizetett kamatra kell alkalmazni annak érdekében, hogy lehetővé tegyék az egyik szerződő államban eredő, a másik szerződő államban adóügyi illetőséggel bíró haszonhúzó természetes személy általi megtakarításokból származó kamatjövedelemnek az utóbbi szerződő állam törvényeinek megfelelően történő tényleges megadóztatását.

Ezen egyezmény hatályát — többek között a nyugdíj és a biztosítási juttatások adózásával kapcsolatos kérdések kizárásával — a követeléseken alapuló megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatására kell korlátozni.

A Holland Királyság tekintetében e megállapodást kizárólag Arubára vonatkozóan kell alkalmazni.

2. cikk
Fogalommeghatározások

1. Ezen egyezmény alkalmazásában, kivéve, ha a szöveggörnyezet mást indokol:
 - a) a „szerződő állam” és a „másik szerződő állam” kifejezés a szöveggörnyezettől függően Aruba tekintetében a Holland Királyságot vagy a Magyar Köztársaságot jelenti;
 - b) „Aruba” a Holland Királyság azon részét jelenti, amely a karibi térségben helyezkedik el és Aruba szigetéből áll;
 - c) a „szerződő fél” - az Európai Unió valamely tagállama – a Magyar Köztársaságot jelenti;
 - d) az „irányelv” kifejezés az Európai Unió Tanácsának a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló, 2003. június 3-i 2003/48/EK irányelvét jelenti, ahogy az az egyezmény aláírásának időpontjában alkalmazandó;

- e) a „haszonhúzó” kifejezés az irányelv 2. cikkében meghatározott haszonhúzót jelenti;
 - f) a „kifizető” kifejezés az irányelv 4. cikkében meghatározott kifizetőt jelenti;
 - g) az „illetékes hatóság” kifejezés:
 - i) Aruba esetében „a pénzügyminisztert vagy annak meghatalmazott képviselőjét”,
 - ii) a Magyar Köztársaság esetében: az államnak az irányelv 5. cikkében meghatározott illetékes hatóságát jelenti;
 - h) a „kamat” kifejezés az irányelv 6. cikkében meghatározott kamatot jelenti, kellő figyelemmel az irányelv 15. cikkére;
 - i) bármely, itt meg nem határozott fogalomra vonatkozóan az irányelvben meghatározott jelentés az irányadó.
2. Ezen egyezmény alkalmazásában, az irányelv azon rendelkezéseiben említett „tagállam” kifejezés helyébe, amelyekre ez az egyezmény utalást tesz, a „szerződő állam” kifejezés lép.

3. cikk

A haszonhúzó személyazonossága és illetősége

Saját területén minden szerződő állam elfogadja és biztosítja azon eljárások alkalmazását, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a kifizető számára lehetővé tegyék a haszonhúzó személyazonosságának és illetőségének a 4. cikk alkalmazásában történő meghatározását. Ezen eljárásoknak meg kell felelniük az irányelv 3. cikke (2) és (3) bekezdésében megállapított minimumszabályoknak, azzal a kitételrel, hogy ami az e cikk (2) bekezdésének a) pontját és (3) bekezdésének a) pontját illeti, Aruba tekintetében a haszonhúzó személyazonosságát és illetőségét Aruba törvényeinek és rendeleteinek megfelelő rendelkezései alkalmazása alapján a kifizető rendelkezésére álló információ felhasználásával határozzák meg.

4. cikk

Automatikus információcsere

1. A kifizető letelepedése szerinti szerződő állam illetékes hatósága az irányelv 8. cikkében említett információt közli a haszonhúzó illetősége szerinti szerződő állam illetékes hatóságával.
2. Az adott évben teljesített valamennyi kamatkifizetésre vonatkozó információt évente legalább egyszer, a kifizető bejegyzése szerinti szerződő állam adóévének végét követő hat hónapon belül automatikusan közlik.
3. Az ezen egyezmény értelmében történő információcsere a szerződő államok között a 77/799/EGK irányelv 7. cikkének rendelkezéseivel összehangolt módon történik.

5. cikk
Átültetés a nemzeti jogba

2005. január 1-je előtt a szerződő államok elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek az egyezménynek való megfeleléshez szükségesek.

6. cikk
Melléklet

Ennek az irányelvnek és a tagállamok illetékes hatóságainak a közvetlen adóztatás területén történő kölcsönös segítségnyújtásáról szóló, 1977. december 19-i 77/799/EGK tanácsi irányelv 7. cikkének szövegét — ahogy az az egyezmény aláírásának napján alkalmazandó — mellékletként ehhez az egyezményhez kell csatolni, és e szövegek az egyezmény szerves részét képezik. A 77/799/EGK irányelv 7. cikke helyébe a mellékletben a 77/799/EGK felülvizsgált irányelv azonos számú cikkének szövege lép, amennyiben a felülvizsgált irányelv az egyezmény rendelkezései hatálybalépésének napja előtt lép hatályba.

7. cikk
Hatálybalépés

Az egyezmény azt a napot követő harmincadik napon lép hatályba, amelyen a tagállamok mindegyike megküldte egymásnak az arra vonatkozó írásos értesítést, hogy államaikban előírt alkotmányos követelményeknek megfeleltek, és az egyezmény rendelkezései azon a napon lépnek hatályba, amelytől kezdődően az irányelv 17. cikke (2) és (3) bekezdésének megfelelően az irányelvet alkalmazni kell.

8. cikk
Meggzűnés

Ez az egyezmény mindaddig hatályban marad, amíg valamely szerződő állam fel nem mondja. Diplomáciai úton bármely állam, az egyezmény hatályba lépésétől számított három év lejártát követő bármely naptári év vége előtt legalább hat hónappal küldött felmondó nyilatkozattal felmondhatja az egyezményt. Ez esetben az egyezmény annak a naptári évnek a végét követően, amelyben a felmondó nyilatkozatot küldték, hatályát veszti.

Készült magyar, angol és holland nyelven, az e nyelveken készült szövegek mindegyike egyaránt hiteles. Amennyiben a szöveg különböző nyelvi változatainak értelmezése között eltérés mutatkozna, úgy az angol nyelvű szöveg az irányadó.

MELLÉKLET

7. cikk
Titoktartásra vonatkozó rendelkezések

- (1) Valamennyi információt, amelyet ezen irányelv alapján bocsátottak egy tagállam rendelkezésére, e tagállamban ugyanolyan módon bizalmasan kell kezelni, mint a

tagállam nemzeti jogszabályai alapján kapott információt. Az ilyen információ minden esetben:

- csak olyan személyek számára tehető hozzáférhetővé, akik közvetlenül részt vesznek az adómegállapításban vagy az adómegállapítás igazgatási ellenőrzésében,
- csak az adómegállapítás, illetve annak vizsgálata céljából, illetve ezzel összefüggésben alkalmazott, szankciókat is magukban foglaló bírósági vagy igazgatási eljárásokkal kapcsolatosan, és csak az ilyen eljárásokban közvetlenül részt vevő személyek számára bocsátható rendelkezésre; az ilyen információt azonban közmeghallgatások alatt vagy ítéletekben is nyilvánosságra lehet hozni, amennyiben az információt szolgáltató tagállam illetékes hatósága ez ellen nem emel kifogást az első információszolgáltatás alkalmával,
- csak és kizárólag az adómegállapítás, illetve annak vizsgálata céljából, illetve ezzel összefüggésben alkalmazott szankciókat is magukban foglaló bírósági vagy igazgatási eljárásokkal kapcsolatban használható, és semmilyen körülmények között sem használható fel semmilyen ettől eltérő célra.

Ezen túlmenően a tagállamok rendelkezhetnek az első albekezdésben említett információ egyéb, a 76/308/EGK irányelv 2. cikkének hatálya alá tartozó lefoglalások, vámok és adók megállapítására történő felhasználásáról is.

- (2) Az (1) bekezdés nem kötelezi azon tagállamot, amelyben jogszabály vagy az igazgatási gyakorlat belső okokból a fenti bekezdés rendelkezéseinél szűkebb korlátokat állapít meg, hogy információt szolgáltasson abban az esetben, ha az érintett állam nem vállal kötelezettséget ezen szűkebb korlátok tiszteletben tartására.
- (3) Az (1) bekezdéstől eltérve az információt szolgáltató tagállam illetékes hatóságai engedélyezhetik, hogy a megkereső államban az információt egyéb célokra is felhasználják, amennyiben az információt szolgáltató állam jogszabályai értelmében az információt szolgáltató államban azt hasonló körülmények között hasonló célokra fel lehet használni.
- (4) Amennyiben egy tagállam illetékes hatósága úgy ítéli meg, hogy egy másik tagállam illetékes hatóságától kapott információ hasznos lehet egy harmadik tagállam illetékes hatósága számára, úgy az illető tagállam illetékes hatósága az információt szolgáltató illetékes hatóság engedélyével továbbíthatja az információt a harmadik tagállam illetékes hatóságának.

VI. számú melléklet a 2005. évi számú törvényhez

**MEGÁLLAPODÁS LEVÉLVÁLTÁS FORMÁJÁBAN
A MEGTAKARÍTÁSOKBÓL SZÁRMAZÓ JÖVEDELEM ADÓZTATÁSÁRÓL
A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS ANGUILLA KÖZÖTT**

A. A Magyar Köztársaság levele

Tisztelt Uram!

Ezennel hivatkozom „A megtakarításokból származó kamatjövedelem vonatkozásában automatikus információcsere alkalmazásáról rendelkező Egyezményre Anguilla és a Magyar Köztársaság között”, melyet az Európai Unió Minisztereinek Tanácsa Magas Szintű Munkacsoportja (megtakarítások adóztatása) 2004. június 22-én fogadott el.

Abban a megtiszteltetésben van részem, hogy a fent említett szövegre való tekintettel

- javasoljam Önnek ennek a levélnek az 1. számú mellékletébe foglalt „Egyezmény a megtakarítások jövedelmének adóztatásáról” alkalmazását;
- javasoljam, hogy az említett Egyezmény a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló 2003/48/EK (2003. június 3.) tanácsi irányelv alkalmazásának napján lépjen hatályba, amely időpont az Irányelv 17. cikk (2) bekezdésében lefektetett feltételektől, és annak egymás irányába történő jelzésétől függ, hogy ezen Egyezmény hatálybalépéséhez szükséges belső alkotmányos eljárások befejeződtek;
- javasoljam kölcsönös kötelezettségvállalásunkat arra nézve, hogy a lehető legrövidebb időn belül lefolytatjuk az említett belső alkotmányos eljárásokat és a hivatalos csatornákon keresztül értesítjük egymást ezen eljárások befejezéséről.

Tisztelettel javaslom, hogy amennyiben a fent elmondottak az Ön Kormánya számára elfogadhatóak, ez a levél, 1. számú melléklete és az Ön visszaigazolása együttesen képezzék kölcsönös elfogadásunkat és minősüljenek Egyezménynek a Magyar Köztársaság és Anguilla között.

Kérem, fogadja nagyrabecsülésemet.

A Magyar Köztársaság kormánya nevében

Kelt Budapesten, 2004. október 1-jén magyar és angol nyelven, három példányban.

B. Anquilla levele

Tisztelt Uram!

Ezennel tisztelettel visszaigazolom a 2004. 10. 1. napon kelt levelét, amely az alábbiakat tartalmazza:

„Tisztelt Uram!

Ezennel hivatkozom „A megtakarításokból származó kamatjövedelem vonatkozásában automatikus információcsere alkalmazásáról rendelkező Egyezményre Anguilla és a Magyar Köztársaság között”, melyet az Európai Unió Minisztereinek Tanácsa Magas Szintű Munkacsoportja (megtakarítások adóztatása) 2004. június 22-én fogadott el.

Abban a megtiszteltetésben van részem, hogy a fent említett szövegre való tekintettel

- javasoljam Önnek ennek a levélnek az 1. számú mellékletébe foglalt „Egyezmény a megtakarítások jövedelmének adóztatásáról” alkalmazását;
- javasoljam, hogy az említett Egyezmény a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló 2003/48/EK (2003. június 3.) tanácsi irányelv alkalmazásának napján lépjen hatályba, amely időpont az Irányelv 17. cikk (2) bekezdésében lefektetett feltételektől, és annak egymás irányába történő jelzésétől függ, hogy ezen Egyezmény hatálybalépéséhez szükséges belső alkotmányos eljárások befejeződtek;
- javasoljam kölcsönös kötelezettségvállalásunkat arra nézve, hogy a lehető legrövidebb időn belül lefolytatjuk az említett belső alkotmányos eljárásokat és a hivatalos csatornákon keresztül értesítjük egymást ezen eljárások befejezéséről.

Tisztelettel javaslom, hogy amennyiben a fent elmondottak az Ön Kormányára számára elfogadható, ez a levél, 1. számú melléklete és az Ön visszaigazolása együttesen képezzék kölcsönös elfogadásunkat és minősüljenek Egyezménynek a Magyar Köztársaság és Anguilla között.

Kérem, fogadja nagyrabecsülésemet.”

Megerősíthetem, hogy Anguilla egyetért a 2004. 10. 1-jén kelt levelének tartalmával.

Kérem, fogadja nagyrabecsülésemet.

Anguilla kormánya nevében

Kelt Anguilla, 2004. december 31. magyar és angol nyelven, három példányban.

C. A Megállapodás szövege

1. melléklet

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS ANGUILLA KÖZÖTT KÖTÖTT EGYEZMÉNY A MEGTAKARÍTÁSOKBÓL SZÁRMAZÓ KAMATJÖVEDELEMMEL KAPCSOLATOS AUTOMATIKUS INFORMÁCIÓCSERÉRŐL

Azzal az óhajjal, hogy olyan egyezményt kössenek, amely lehetővé teszi az egyik szerződő félnél eredő, a másik szerződő félben illetőséggel bíró haszonhúzó természetes személy általi megtakarításokból származó kamatjövedelemnek az utóbbi szerződő fél törvényeinek, valamint a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló, 2003. június 3-i 2003/48/EK tanácsi irányelvnek megfelelően történő tényleges megadóztatását, Anguilla kormánya és a Magyar Köztársaság kormánya a következőkben állapodott meg:

1. cikk

Általános hatály

1. Ezt a Egyezményt az egyik szerződő fél területén letelepedett kifizető által fizetett kamatra kell alkalmazni annak érdekében, hogy lehetővé tegyék az egyik szerződő félnél eredő, a másik szerződő félben adóügyi illetőséggel bíró haszonhúzó természetes személy általi megtakarításokból származó kamatjövedelemnek az utóbbi szerződő fél törvényeinek megfelelően történő tényleges megadóztatását.
2. Ezen Egyezmény hatályát — többek között a nyugdíj és a biztosítási juttatások adózásával kapcsolatos kérdések kizárásával — a követeléseken alapuló megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatására kell korlátozni.

2. cikk

Fogalom meghatározások

1. Ezen Egyezmény alkalmazásában, kivéve, ha a szöveggörnyezet mást indokol:
 - a. a „szerződő fél” és a „másik szerződő fél” kifejezés a szöveggörnyezettől függően Anguillát vagy a Magyar Köztársaságot jelenti;
 - b. az „Írányelv” kifejezés az Európai Unió Tanácsának a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló, 2003. június 3-i 2003/48/EK irányelvét jelenti, ahogy az az Egyezmény aláírásának időpontjában alkalmazandó;
 - c. a „Magyarország” kifejezés a Magyar Köztársaságot és földrajzi értelemben használva a Magyar Köztársaság területét jelenti;
 - d. a „haszonhúzó” kifejezés az Irányelv 2. cikkében meghatározott haszonhúzót jelenti;
 - e. a „kifizető” kifejezés az Irányelv 4. cikkében meghatározott kifizetőt jelenti;
 - f. az „illetékes hatóság” kifejezés:

- i) Anguilla esetében: „the Comptroller of Inland Revenue”,
 - ii) Magyarország esetében az államnak az Irányelv 5. cikkében meghatározott illetékes hatóságát jelenti;
- g. a „kamat” kifejezés az Irányelv 6. cikkében meghatározott kamatot jelenti, kellő figyelemmel az Irányelv 15. cikkére;
- h. bármely, itt meg nem határozott fogalomra vonatkozóan az Irányelvben meghatározott jelentés az irányadó.
2. Ezen Egyezmény alkalmazásában, az Irányelv azon rendelkezéseiben említett „tagállamok” kifejezés helyébe, amelyekre ez az Egyezmény utalást tesz, a „szerződő felek” kifejezés lép.

3. cikk

A haszonhúzó személyazonossága és illetősége

Saját területén minden szerződő fél elfogadja és biztosítja azon eljárások alkalmazását, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a kifizető számára lehetővé tegyék a haszonhúzó személyazonosságának és illetőségének a 4. cikk alkalmazásában történő meghatározását. Ezen eljárásoknak meg kell felelniük az Irányelv 3. cikke (2) és (3) bekezdésében megállapított minimumszabályoknak, azzal a kitéttel, hogy ami az e cikk (2) bekezdésének (a) pontját és (3) bekezdésének a) pontját illeti, Anguilla tekintetében a haszonhúzó személyazonosságát és illetőségét Anguilla pénzügyi rendszerek pénzmosás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló jogszabályainak alkalmazása alapján a kifizető rendelkezésére álló információ felhasználásával határozzák meg.

4. cikk

Automatikus információcsere

1. A kifizető letelepedése szerinti szerződő fél illetékes hatósága az Irányelv 8. cikkében említett információt közli a haszonhúzó illetősége szerinti szerződő fél illetékes hatóságával.

2. Az adott évben teljesített valamennyi kamatkifizetésre vonatkozó információt évente legalább egyszer, a kifizető bejegyzése szerinti szerződő fél adóévének végét követő hat hónapon belül automatikusan közlik.
3. Az ezen Egyezmény értelmében történő információcsere a szerződő felek között a 77/799/EGK irányelv 7. cikkének rendelkezéseivel összehangolt módon történik.

5. cikk

Átültetés a nemzeti jogba

2005. január 1-je előtt a szerződő felek elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek az Egyezménynek való megfeleléshez szükségesek.

6. cikk

Melléklet

Az Irányelvnek és a tagállamok illetékes hatóságainak a közvetlen adóztatás területén történő kölcsönös segítségnyújtásáról szóló, 1977. december 19-i 77/799/EGK tanácsi irányelv 7. cikkének szövegét — ahogy az az Egyezmény aláírásának napján alkalmazandó — mellékletként ehhez az Egyezményhez kell csatolni, és e szövegek az Egyezmény szerves részét képezik. A 77/799/EGK irányelv 7. cikke helyébe a mellékletben a 77/799/EGK felülvizsgált irányelv azonos számú cikkének szövege lép, amennyiben a felülvizsgált irányelv az egyezmény rendelkezései hatályba lépésének napja előtt lép hatályba.

7. cikk

Hatálybalépés

1. Az Egyezmény azt a napot követő harmincadik napon lép hatályba, amelyen a Kormányok megküldték egymásnak az arra vonatkozó írásos értesítést, hogy az előírt alkotmányos követelményeknek megfeleltek, és az egyezmény rendelkezései azon a napon lépnek hatályba, amelytől kezdődően az Irányelv 17. cikke (2) és (3) bekezdésének megfelelően az irányelvet alkalmazni kell.

2. Amennyiben Anguillában nincsen közvetlen adózás, ezen Egyezmény 4. cikke nem hatályos Magyarországon.

8. cikk

Megszűnés

Ez az egyezmény mindaddig hatályban marad, amíg valamely szerződő fél fel nem mondja. Diplomáciai úton bármely fél, az egyezmény hatályba lépésétől számított három év lejártát követő bármely naptári év vége előtt legalább hat hónappal küldött felmondó nyilatkozattal felmondhatja az egyezményt. Ez esetben az egyezmény annak a naptári évnek a végét követően, amelyben a felmondó nyilatkozatot küldték, hatályát veszti.

Fentiek hitelül az erre kellőképpen felhatalmazott alulírottak a jelen Megállapodást aláírták.

Készült magyar és angol nyelven, az e nyelveken készült szövegek mindegyike egyaránt hiteles.

MELLÉKLET

7. cikk

Titoktartásra vonatkozó rendelkezések

1. Valamennyi információt, amelyet ezen irányelv alapján bocsátottak egy tagállam rendelkezésére, e tagállamban ugyanolyan módon bizalmasan kell kezelni, mint a tagállam nemzeti jogszabályai alapján kapott információt. Az ilyen információ minden esetben:
- csak olyan személyek számára tehető hozzáférhetővé, akik közvetlenül részt vesznek az adómegállapításban vagy az adómegállapítás igazgatási ellenőrzésében,
 - csak az adómegállapítás, illetve annak vizsgálata céljából, illetve ezzel összefüggésben alkalmazott, szankciókat is magukban foglaló bírósági vagy igazgatási eljárásokkal kapcsolatosan, és csak az ilyen eljárásokban közvetlenül részt vevő személyek számára bocsátható rendelkezésre; az ilyen információt azonban közmeghallgatások alatt vagy ítéletekben is nyilvánosságra lehet hozni,

amennyiben az információt szolgáltató tagállam illetékes hatósága ez ellen nem emel kifogást az első információszolgáltatás alkalmával,

- csak és kizárólag az adómegállapítás, illetve annak vizsgálata céljából, illetve ezzel összefüggésben alkalmazott szankciókat is magukban foglaló bírósági vagy igazgatási eljárásokkal kapcsolatban használható, és semmilyen körülmények között sem használható fel semmilyen ettől eltérő célra.

Ezen túlmenően a tagállamok rendelkezhetnek az első albekezdésben említett információ egyéb, a 76/308/EGK(8) irányelv 2. cikkének hatálya alá tartozó lefoglalások, vámok és adók megállapítására történő felhasználásáról is.

2. Az 1. bekezdés nem kötelezi azon tagállamot, amelyben jogszabály vagy az igazgatási gyakorlat belső okokból a fenti bekezdés rendelkezéseinél szűkebb korlátokat állapít meg, hogy információt szolgáltatson abban az esetben, ha az érintett állam nem vállal kötelezettséget ezen szűkebb korlátok tiszteletben tartására.
3. Az 1. bekezdéstől eltérve az információt szolgáltató tagállam illetékes hatóságai engedélyezhetik, hogy a megkereső államban az információt egyéb célokra is felhasználják, amennyiben az információt szolgáltató állam jogszabályai értelmében az információt szolgáltató államban azt hasonló körülmények között hasonló célokra fel lehet használni.
4. Amennyiben egy tagállam illetékes hatósága úgy ítéli meg, hogy egy másik tagállam illetékes hatóságától kapott információ hasznos lehet egy harmadik tagállam illetékes hatósága számára, úgy az illető tagállam illetékes hatósága az információt szolgáltató illetékes hatóság engedélyével továbbíthatja az információt a harmadik tagállam illetékes hatóságának.

VII. számú melléklet a 2005. évi számú törvényhez

**MEGÁLLAPODÁS LEVÉLVÁLTÁS FORMÁJÁBAN
A MEGTAKARÍTÁSOKBÓL SZÁRMAZÓ JÖVEDELEM ADÓZTATÁSÁRÓL
A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS A BRIT VIRGIN-SZIGETEK KÖZÖTT**

A. A Magyar Köztársaság levele

Tisztelt Uram!

Ezennel hivatkozom „A megtakarítások adóztatására vonatkozó, automatikus információcsere alkalmazásáról rendelkező Megállapodásra a Brit Virgin-szigetek és a Magyar Köztársaság között”, melyet az Európai Unió Minisztereinek Tanácsa Magas Szintű Munkacsoportja (megtakarítások adóztatása) 2004. június 22-én fogadott el.

Abban a megtiszteltetésben van részem, hogy a fent említett szövegre való tekintettel

- javasoljam Önnek ennek a levélnek az 1. számú mellékletébe foglalt „Megállapodás a megtakarítások jövedelmének adóztatásáról” alkalmazását;
- javasoljam, hogy az említett Megállapodás a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló 2003/48/EK (2003. június 3.) tanácsi irányelv alkalmazásának napján lépjen hatályba, amely időpont az Irányelv 17. cikk (2) bekezdésében lefektetett feltételektől, és annak egymás irányába történő jelzésétől függ, hogy e Megállapodás hatálybalépéséhez szükséges belső alkotmányos eljárások befejeződtek;
- javasoljam kölcsönös kötelezettségvállalásunkat arra nézve, hogy a lehető legrövidebb időn belül lefolytatjuk az említett belső alkotmányos eljárásokat és a hivatalos csatornákon keresztül értesítjük egymást ezen eljárások befejezéséről.

Tisztelettel javaslom, hogy amennyiben a fent elmondottak az Ön Kormánya számára elfogadhatóak, ez a levél, 1. számú melléklete és az Ön visszaigazolása együttesen képezzék kölcsönös elfogadásunkat és minősüljenek Megállapodásnak a Magyar Köztársaság és a Brit Virgin-szigetek között.

Kérem, fogadja nagyrabecsülésemet.

A Magyar Köztársaság kormánya nevében

Kelt Budapesten, 2004. október 1-jén magyar és angol nyelven, három példányban.

B. A Brit Virgin-szigetek levele

Tisztelt Uram!

Ezennel tisztelettel visszaigazolom a 2004. október 1. napon kelt levelét, amely az alábbiakat tartalmazza:

„Tisztelt Uram!

Ezennel hivatkozom „A megtakarítások adóztatására vonatkozó, automatikus információcsere alkalmazásáról rendelkező Megállapodásra a Brit Virgin-szigetek és a Magyar Köztársaság között”, melyet az Európai Unió Miniszterei Tanácsa Magas Szintű Munkacsoportja (megtakarítások adóztatása) 2004. június 22-én fogadott el.

Abban a megtiszteltetésben van részem, hogy a fent említett szövegre való tekintettel

- javasoljam Önnek ennek a levélnek az 1. számú mellékletébe foglalt „Megállapodás a megtakarítások jövedelmének adóztatásáról” alkalmazását;
- javasoljam, hogy az említett Megállapodás a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló 2003/48/EK (2003. június 3.) tanácsi irányelv alkalmazásának napján lépjen hatályba, amely időpont az Irányelv 17. cikk (2) bekezdésében lefektetett feltételektől, és annak egymás irányába történő jelzésétől függ, hogy e Megállapodás hatálybalépéséhez szükséges belső alkotmányos eljárások befejeződtek;
- javasoljam kölcsönös kötelezettségvállalásunkat arra nézve, hogy a lehető legrövidebb időn belül lefolytatjuk az említett belső alkotmányos eljárásokat és a hivatalos csatornákon keresztül értesítjük egymást ezen eljárások befejezéséről.

Tisztelettel javaslom, hogy amennyiben a fent elmondottak az Ön Kormányára számára elfogadható, ez a levél, 1. számú melléklete és az Ön visszaigazolása együttesen képezzék kölcsönös elfogadásunkat és minősüljenek Megállapodásnak a Magyar Köztársaság és a Brit Virgin-szigetek között.

Kérem, fogadja nagyrabecsülésemet.”

Megerősíthetem, hogy a Brit Virgin-szigetek egyetért a 2004. október 1-jén kelt levelének tartalmával.

Kérem, fogadja nagyrabecsülésemet.

A Brit Virgin-szigetek kormánya nevében

Kelt 2005. április 11. magyar és angol nyelven, három példányban.

A MEGTAKARÍTÁSOK ADÓZTATÁSÁRA VONATKOZÓ MEGÁLLAPODÁS
A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG
ÉS A BRIT VIRGIN-SZIGETEK KÖZÖTT

MIVEL:

1. Az Európai Unió Tanácsának („a Tanács”) a kamat formájában megjelenő megtakarítások adóztatásáról szóló, 2003/48/EGK irányelve („Irányelv”) 17. cikke előírja, hogy 2004. január 1-je előtt a tagállamoknak el kell fogadni és közzé kell tenni az ezen Irányelvnek való megfeleléshez szükséges, 2005. január 1-jétől alkalmazandó törvényeket, rendeleteket és közigazgatási rendelkezéseket, feltéve, hogy
 - „(i) a Tanács egyhangú határozatát követően a Svájci Államközösség, a Liechtensteini Hercegség, a San Marini Köztársaság, a Monacói Hercegség és az Andorrai Hercegség ugyanezen időponttól kezdve, az Európai Közösséggel létrejött megállapodásoknak megfelelően az ezen Irányelvben szereplő intézkedésekkel egyenértékű intézkedéseket alkalmaz;
 - (ii) minden megállapodás vagy más olyan rendelkezés hatályban van, amely biztosítja, hogy minden érintett függő vagy társult terület ugyanezen időponttól kezdve az ezen Irányelv II. fejezetében előírtakkal megegyező módon automatikus információcsere-t alkalmaz (vagy a 10. cikkben meghatározott átmeneti időszak alatt a 11. és 12. cikkben foglaltakkal megegyező módon forrásadó-t (withholding tax) alkalmaz)”.
2. A Brit Virgin-szigetek nem tagja az Európai Uniónak és nem része az Európai Unió adóztatási területének, de az Egyesült Királyság kormánya felkérte a Brit Virgin-szigetek kormányát, hogy önként alkalmazza az Irányelv rendelkezéseit.
3. A Brit Virgin-szigetek tudomásul veszi, hogy — bár az EU-tagállamok végső célja az egymás közötti, kamatfizetésekre vonatkozó információcsere révén a kifizetett kamatok azon tagállamban való effektív megadóztatása, amelyben a haszonhúzó adóügyi illetőséggel rendelkezik— három tagállam, nevezetesen Ausztria, Belgium és Luxemburg egy átmeneti időszakban nem köteles részt venni az információcsereben, hanem e

tagállamok az Irányelv hatálya alá tartozó, megtakarításokból származó jövedelemre forrásadót (withholding tax) alkalmaznak.

4. A Brit Virgin-szigetek elfogadta, hogy 2005. január 1-jei hatállyal forrásadót alkalmaz, feltéve, hogy a tagállamok elfogadták az Irányelvnek való megfeleléshez szükséges törvényeket, rendeleteket és közigazgatási rendelkezéseket, és az Irányelv 17. cikkének, illetve ezen Megállapodás 17. cikke (2) bekezdésének feltételei általában véve teljesültek.
5. A Brit Virgin-szigetek elfogadta hogy az Irányelv 10. cikkének (2) bekezdésében meghatározottak szerint, az átmeneti időszakot követően az Irányelv II. fejezetében előírtakkal azonos módon automatikus információcserét alkalmaz.
6. A Brit Virgin-szigetek rendelkezik a kollektív befektetési vállalkozásokra vonatkozó olyan jogszabályokkal, amelyek hatályukat tekintve egyenértékűnek tekintendők az Irányelv 2. és 6. cikkében említett EK-jogszabályokkal.

A Brit Virgin-szigetek és a Magyar Köztársaság (a továbbiakban: „a szerződő fél” vagy „a szerződő felek”, kivéve ha a szövegkörnyezet mást indokol) megállapodtak abban, hogy megkötik a következő — kizárólag a szerződő felek kötelezettségeit tartalmazó — Megállapodást, amely a következőket írja elő:

- (a) automatikus információcserét a Magyar Köztársaság illetékes hatósága részéről a Brit Virgin-szigetek illetékes hatósága számára, egy tagállam illetékes hatósága számára biztosított információcserével megegyező módon;
- (b) forrásadó alkalmazását a Brit Virgin-szigeteken az Irányelv 10. cikkében meghatározott átmeneti időszakban az Irányelv 11. és 12. cikkében előírtakkal megegyező időponttól és feltételekkel;
- (c) automatikus információcserét a Brit Virgin-szigetek illetékes hatósága részéről a Magyar Köztársaság illetékes hatósága számára, az Irányelv 13. cikkével összhangban;
- (d) a forrásadóból származó bevétel 75%-ának átutalását a Brit Virgin-szigetek illetékes hatósága részéről a Magyar Köztársaság illetékes hatósága számára a Brit Virgin-

szigeteken alapított kifizető által a Magyar Köztársaság területén illetőséggel bíró személy számára történő kamatkifizetések tekintetében.

1. cikk Fogalommeghatározások

Ezen egyezmény alkalmazásában:

- i. az „illetékes hatóság” kifejezés:
 - i) a Brit Virgin-szigetek esetében a pénzügyminisztert
 - ii) a Magyar Köztársaság esetében az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatalt jelenti;
- j. A „Magyarország” kifejezés a Magyar Köztársaságot, és földrajzi értelemben használva a Magyar Köztársaság területét jelenti;
- k. az „illetőség” kifejezés a haszonhúzó vonatkozásában azt az országot vagy területet jelenti, ahol a haszonhúzó állandó lakcíme található, és amely megfelel az e Megállapodás 7. cikk (3) bekezdésében foglalt feltételeknek;
- l. az „ÁÉKBV” kifejezés átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív vállalkozásokat jelent, az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív vállalkozásokra vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló 1985. december 20-i 85/611/EGK tanácsi irányelvben foglaltaknak megfelelően.

2. cikk A forrásadó kifizető által történő levonása

A Brit Virgin-szigeteken honos kifizető által végzett, az e megállapodás 9. cikkében meghatározott kamatkifizetések, amelyet az e Megállapodás 6. cikke szerinti — Magyarországon illetőséggel bíró — haszonhúzó számára kell kifizetni, e Megállapodás 4. cikkére is figyelemmel, az e Megállapodás 15. cikkében említett átmeneti időszak alatt, és az e Megállapodás 16. cikkében meghatározott időponttól kezdődően a kamatfizetés összegéből levonandó forrásadó hatálya alá tartoznak. A forrásadó mértéke az átmeneti időszak első három évében 15%, a következő három évben 20%, ezt követően pedig 35%.

3. cikk A kifizető adatszolgáltatása

(1) A Magyarországon honos kifizető által az e Megállapodás 6. cikke szerinti, a Brit Virgin-szigeteken illetőséggel bíró haszonhúzóknak számára történő — az e Megállapodás 9. cikkében meghatározott — kamatkifizetések esetén, vagy abban az esetben, ha e Megállapodás 4. cikk (1) bekezdésének (a) pontja alkalmazandó, a kifizető adatot szolgáltat az illetékes hatóság számára, a következőkről:

(a) a haszonhúzóknak az e Megállapodás 7. cikkének megfelelően megállapított személyazonossága és illetősége;

(b) a kifizető neve és címe;

(c) a haszonhúzó folyószámlaszáma vagy ennek hiányában a kamatot eredményező követelés meghatározása;

(d) az ezen Megállapodás 5. cikk (1) bekezdésében meghatározott, kamatkifizetésre vonatkozó információ. A kifizető által kötelezően szolgáltatott, kamatkifizetésre vonatkozó információ minimális adattartalmát azonban bármely szerződő fél a kamat vagy a jövedelem teljes összegére, valamint az adóévben a haszonhúzó részére kifizetett értékesítésből, visszaváltásból vagy visszatérítésből eredő jövedelem teljes összegére korlátozhatja.

A Magyar Köztársaság teljesíti e cikk (2) bekezdésében foglaltakat.

(2) Az adóév végét követő hat hónapon belül Magyarország illetékes hatósága automatikusan megküldi a Brit Virgin-szigetek illetékes hatóságának az e cikk (1) bekezdésének (a)–(d) pontjában említett, az adott év során teljesített összes kamatkifizetésre vonatkozó információt.

4. cikk A forrásadó-eljárás alóli kivételek

(1) Az ezen Megállapodás 2. cikkének megfelelően forrásadót kivétől a Brit Virgin-szigetek előírja a következő eljárások egyikének vagy mindegyikének alkalmazását annak érdekében, hogy a haszonhúzóknak a forrásadó alóli mentességet kérelmezni lehessenek:

- (a) az e Megállapodás 6. cikke szerinti haszonhúzó számára a Megállapodás 2. cikkében meghatározott forrásadó elkerülését lehetővé tévő eljárást, amely alapján a haszonhúzó a kifizető számára kifejezetten engedélyezi, hogy a kamatkifizetésekről beszámoljon azon szerződő fél illetékes hatóságának, ahol a kifizetőt alapították. Ez az engedély minden, a kifizető által a haszonhúzó felé teljesített kamatkifizetésre vonatkozik;
 - (b) olyan eljárást, amely biztosítja a forrásadó alóli mentességet abban az esetben, ha a haszonhúzó a kifizetőjének bemutat egy, a szerződő fél területén adóügyi illetőséggel bíró illetékes hatóság által a nevére kiállított igazolást e cikk (2) bekezdésének megfelelően.
- (2) A haszonhúzó kérelmére a szerződő fél területén adóügyi illetőséggel bíró illetékes hatóság igazolást állít ki, amely a következőket tartalmazza:
- (i) a haszonhúzó nevét, lakcímét és adó- vagy egyéb azonosító számát, ennek hiányában születési idejét és helyét;
 - (ii) a kifizető nevét és címét;
 - (iii) a haszonhúzó folyószámlaszámát vagy ennek hiányában az értékpapír azonosító jelét.

Az ilyen igazolás három évet meg nem haladó időszakra érvényes. Az igazolást bármely azt kérelmező haszonhúzó részére a kérelmet követő két hónapon belül ki kell állítani, az igazolásnak tartalmaznia kell a kérelem benyújtásának és az igazolás kibocsátásának dátumát, és az igazolás csak a kérelem benyújtását követő kifizetések vonatkozásában alkalmazható.

- (3) Amennyiben e cikk (1) bekezdésének (a) pontja alkalmazandó, a kifizető honossága szerinti Brit Virgin-szigetek illetékes hatósága a 3. cikk (1) bekezdésében említett információt közli Magyarországnak, mint a haszonhúzó illetősége szerint állam illetékes hatóságával. Az adott évben teljesített összes kamatkifizetésre vonatkozó információt évente legalább egyszer, a szerződő fél jogszabályai szerint megállapított adóév végét követő hat hónapon belül automatikusan közölni kell.

5. cikk A forrásadó megállapításának alapja

- (1) A Brit Virgin-szigeteken honos kifizető e Megállapodás 2. cikkével összhangban a következőképpen vet ki forrásadót:
- (a) e Megállapodás 9. cikk (1) bekezdésének (a) pontja szerinti kamatkifizetés esetén: a kifizetett vagy jóváírt kamat összegére;
 - (b) e Megállapodás 9. cikk (1) bekezdésének (b) vagy (d) pontja szerinti kamatkifizetés esetén: e bekezdés (b) és (d) pontjában említett kamat vagy jövedelem összegére, vagy a kedvezményezett által viselt azonos összegű fizetési kötelezettség kivetésével az értékesítésből, visszaváltásból vagy visszatérítésből eredő jövedelem teljes összegére, az illetékes hatóság részére a kifizető által adott igazolás alapján;
 - (c) e Megállapodás 9. cikk (1) bekezdésének (c) pontja szerinti kamatkifizetés esetén: az e bekezdésben említett kamat összegére;
 - (d) e Megállapodás 9. cikk (4) bekezdése szerinti kamatkifizetés esetén: a 8. cikk (2) bekezdésében említett jogalany minden egyes olyan tagja részére elszámolható kamat összegére, amelyek az 6. cikk (1) bekezdésének feltételeit teljesítik;
 - (e) amennyiben a Brit Virgin-szigetek él az e Megállapodás 9. cikk (5) bekezdésében foglalt választási lehetőséggel: az éves szinten megállapított kamat összegére.
- (2) E cikk (1) bekezdés (a) és (b) pontja alkalmazásában a forrásadót a haszonhúzó követelésének fennállása időtartamával arányosan kell levonni. Ha a kifizető a rendelkezésére bocsátott információ alapján nem tudja meghatározni a fennállás időtartamát, akkor úgy kezeli a haszonhúzót, mintha annak követelése a fennállása teljes időtartama alatt létezett volna, kivéve, ha ez utóbbi bizonyítékot szolgáltat a szerzés időpontjára vonatkozóan.
- (3) A forrásadónak a Brit Virgin-szigetek által történő kivetése nem zárja ki, hogy Magyarország a jövedelmet nemzeti joga szerint megadóztassa.

- (4) Az átmeneti időszak alatt a Brit Virgin-szigetek előírhatja, hogy e Megállapodás 8. cikk (2) bekezdésében említett, a másik szerződő fél területén alapított jogalanynak kamatot kifizető vagy kamatot jóváíró gazdasági szereplőt — az említett jogalany helyett — kifizetőnek kell tekinteni, és e kamatra a gazdasági szereplőnek forrásadót kell kivetnie, kivéve ha a jogalany hivatalosan hozzájárul ahhoz, hogy nevét, címét és a neki kifizetett vagy a részére jóváírt kamat teljes összegét e Megállapodás 8. cikk (2) bekezdés utolsó albekezdésének megfelelően közöljék.

6. cikk A haszonhúzó fogalmának meghatározása

- (1) Ezen Megállapodás alkalmazásában „haszonhúzó”: bármely természetes személy, aki kamatkifizetésben részesül, vagy bármely természetes személy, akinek részére kamatkifizetést írnak jóvá, kivéve, ha bizonyítani tudja, hogy a kamatot nem az ő javára fizették ki vagy írták jóvá. A természetes személy nem a haszonhúzó, amennyiben:
- (a) e Megállapodás 8. cikk (1) bekezdése értelmében kifizetőként jár el;
 - (b) egy jogi személy, egy a nyeresége után a vállalkozások adózásának általános szabályai alapján adózó jogalany, egy a 85/611/EGK irányelvnek megfelelően engedélyezett ÁÉKBV, vagy egy egyenértékű, a Brit Virgin-szigeteken alapított kollektív befektetési vállalkozás, vagy egy az e Megállapodás 8. cikkének (2) bekezdésében említett jogalany nevében jár el, és az utóbbi esetében a kamatkifizetést végrehajtó gazdasági szereplővel közli az említett jogalany nevét és címét, és, amely ezen információt közli a honossága szerinti szerződő fél illetékes hatóságával;
 - (c) más haszonhúzó természetes személy nevében jár el, és közli a kifizetővel e haszonhúzó azonosítási adatait.
- (2) Amennyiben a kifizetőnek olyan információ van a birtokában, amely arra utal, hogy a kamatkifizetésben részesülő természetes személy vagy akinek részére a kamatot jóváírják esetleg nem a haszonhúzó, valamint amennyiben sem e cikk (1) bekezdésének (a) pontja, sem (1) bekezdésének (b) pontja nem alkalmazható, a kifizető köteles ésszerű lépéseket tenni a haszonhúzó azonosítási adatainak megállapítására. Amennyiben a kifizető nem

tudja azonosítani a haszonhúzót, a kérdéses természetes személyt tekinti haszonhúzóknak.

7. cikk A haszonhúzó személyazonossága és illetősége

- (1) Saját területén minden fél elfogadja és biztosítja azon eljárások alkalmazását, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a kifizető számára lehetővé tegyék a haszonhúzóknak és azok illetőségének e Megállapodás értelmében történő azonosítását. Az ilyen eljárásoknak meg kell felelniük a (2) és (3) bekezdésben megállapított minimumszabályoknak.

- (2) A kifizető a minimumszabályok alapján megállapítja a haszonhúzó személyazonosságát; a minimumszabályok aszerint, hogy mikor jött létre az üzleti kapcsolat a kifizető és a kamat kedvezményezettje között, a következőképpen alakulnak:
 - (a) a 2004. január 1-je előtt létrejött szerződéses jogviszonyokra vonatkozóan a kifizető a haszonhúzó személyazonosságát, amely annak nevéből és lakcíméből áll, — Magyarország esetén különösen a kifizető honossága szerinti országban hatályban lévő rendelkezések, valamint a pénzügyi rendszerek pénzmosás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló, 1991. június 10-i 91/308/EGK tanácsi irányelv, a Brit Virgin-szigetek esetén pedig az azzal egyenértékű jogszabályok alapján — a rendelkezésére álló információ felhasználásával állapítja meg;

 - (b) a 2004. január 1-jén vagy azután létrejött szerződéses jogviszonyok alapján — vagy ezen időpontot követően szerződéses jogviszonyok hiányában — végrehajtott ügyletekre vonatkozóan a kifizető megállapítja a haszonhúzó személyazonosságát, amely annak nevéből és lakcíméből, valamint — amennyiben ilyen van — az adóügyi illetősége szerinti tagállam által kiadott adóazonosító számából áll. Ezen adatokat a haszonhúzó által bemutatott útlevel vagy hivatalos személyazonosító igazolvány alapján kell megállapítani. Amennyiben a lakcím ezen útlevelben vagy ezen hivatalos személyazonosító igazolványban nincs feltüntetve, azt a haszonhúzó által bemutatott bármilyen más, a személyazonosságot igazoló okmány alapján kell megállapítani. Amennyiben az adóazonosító szám nem szerepel a haszonhúzó által bemutatott útlevelben,

hivatalos személyazonosító igazolványban vagy személyazonosságot igazoló bármilyen más okmányban — beleértve lehetőség szerint az adóügyi illetőségre vonatkozó igazolást —, a személyazonossági adatokat a haszonhúzó útlevél vagy hivatalos személyazonosító igazolványa alapján ki kell egészíteni annak születési idejével és helyével.

- (3) A kifizető a haszonhúzó illetőségét a minimumszabályok alapján állapítja meg, amelyek aszerint változnak, hogy mikor jön létre a szerződéses jogviszony a kifizető és a kamat kedvezményezettje között. A következőkben megállapított feltételekre is figyelemmel a haszonhúzót abban a tagállamban kell illetőséggel rendelkezőnek tekinteni, ahol állandó lakóhelye található:
- (a) a 2004. január 1-je előtt létrejött szerződéses jogviszonyokra vonatkozóan a kifizető a haszonhúzó illetőségét, Magyarország esetén különösen az illetősége szerinti államban hatályban lévő rendelkezések, valamint a 91/308/EGK irányelv, a Brit Virgin-szigetek esetén pedig egyenértékű jogszabályok alapján rendelkezésére álló információ felhasználásával állapítja meg;
 - (b) a 2004. január 1-jén vagy azután létrejött szerződéses jogviszonyok – vagy ezen időpontot követően szerződéses jogviszonyok hiányában – végrehajtott ügyletekre vonatkozóan a kifizető a haszonhúzó illetőségét az útlevélben, a hivatalos személyazonosító igazolványban vagy szükség esetén a haszonhúzó személyazonosságát igazoló, általa bemutatott bármely más okmányban szereplő lakcím alapján, a következő eljárás szerint állapítja meg: valamely tagállam által kibocsátott útlevelet vagy személyazonosító igazolványt bemutató olyan természetes személyekre vonatkozóan, akik kijelentik, hogy egy harmadik országban bírnak illetőséggel, az illetőséget azon harmadik ország illetékes hatósága által kibocsátott illetőségigazolás alapján kell megállapítani, amelyben a természetes személy állítása szerint illetőséggel bír. Ilyen igazolás bemutatásának hiányában azon tagállamot kell az illetőség szerinti országnak tekinteni, amely az útlevelet vagy az egyéb hivatalos személyazonosító okmányt kiállította.

8. cikk A kifizető fogalmának meghatározása

- (1) E Megállapodás alkalmazásában „kifizető”: azon gazdasági szereplő, amely közvetlenül a haszonhúzó javára kamatot fizet vagy ír jóvá függetlenül attól, hogy a gazdasági szereplő a kamatot eredményező követelés kötelezettje, vagy a gazdasági szereplő a kötelezett, illetve a haszonhúzó által kamat fizetésével vagy kamat jóváírásával megbízott.

- (2) Minden olyan a szerződő fél területén honos jogalanyt, amelynek kamatot fizetnek ki, vagy kamatot írnak jóvá a haszonhúzó javára, az ilyen kifizetéskor, illetve jóváíráskor szintén kifizetőnek kell tekinteni. E rendelkezést nem kell alkalmazni, ha a gazdasági szereplő az e jogalany által bemutatott hivatalos okirat alapján alappal feltételezi, hogy:
 - (a) e jogalany egy jogi személy, az e cikk (5) bekezdésben említett jogi személyek kivételével; vagy

 - (b) annak nyereségei a vállalkozások adózásának általános szabályai alapján adóznak; vagy

 - (c) az egy, a 85/611/EGK tanácsi irányelvnek megfelelően elismert ÁÉKBV, vagy egy azzal egyenértékű, a Brit Virgin-szigeteken honos kollektív befektetési vállalkozás.

Az ilyen, másik szerződő fél területén honos és e bekezdés alapján kifizetőnek minősülő jogalanynak kamatot fizető vagy annak kamatot jóváíró gazdasági szereplő, közli a jogalany nevét és címét, valamint a jogalanynak kifizetett vagy részére jóváírt kamat teljes összegét a honossága szerinti szerződő fél illetékes hatóságával, amely ezen információt továbbítja azon szerződő fél illetékes hatóságához, amelynek területén a jogalany honos.

- (3) Az e cikk (2) bekezdésében említett jogalany azonban választhatja, hogy e Megállapodás alkalmazásában ÁÉKBV-ként vagy a (2) bekezdés (c) pontjában említett egyenértékű vállalkozásként kezeljék. E választási lehetőség gyakorlásához olyan igazolás szükséges, amelyet a jogalany honossága szerinti szerződő fél állít ki, és amelyet e jogalany mutat be a gazdasági szereplőnek. A szerződő fél a területén honos jogalanyokra vonatkozóan megállapítja e választási lehetőség szabályait.

(4) Amennyiben a gazdasági szereplő és e cikk (2) bekezdésében említett jogalany ugyanazon szerződő fél területén honos, e szerződő fél megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a jogalany megfeleljen az e Megállapodás rendelkezéseinek, amikor kifizetőként jár el.

(5) Az e cikk (2) bekezdés (a) pontja alól mentesülő jogi személyek a következők:

(a) Finnországban: avoin yhtiö (Ay) és kommandiittiyhtiö (Ky) / öppet bolag és kommanditbolag;

(b) Svédországban: handelsbolag (HB) és kommanditbolag (KB).

9. cikk A kamatkifizetés fogalmának meghatározása

(1) E Megállapodás alkalmazásában „kamatkifizetés”:

(a) valamennyi, követeléshez kapcsolódó, kifizetett vagy számlára jóváírt kamat, függetlenül attól, hogy jelzáloggal biztosított-e, vagy jogot ad-e a kötelezett nyereségében való részesedésre, különösen az állampapírokból, kötvényekből vagy adósságlevelekből — beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumokat és jutalmakat — származó jövedelmek; a késedelmes teljesítéshez kapcsolódó büntető kamatok nem tekintendők kamatkifizetésnek;

(b) az (a) pontban említett követelések értékesítésekor, visszatérítésekor vagy visszaváltásakor felhalmozódott vagy tőkésített kamat;

(c) a kamatkifizetésekből közvetlenül vagy egy, az e Megállapodás 8. cikk (2) bekezdésében említett jogalanyon keresztül közvetetten kapott jövedelmek, amelyeket a következők osztanak ki:

(i) egy, a 85/611/EGK tanácsi irányelvnek megfelelően engedélyezett ÁÉKBV;
vagy

- (ii) az (i) pontban meghatározottal egyenértékű, a Brit Virgin-szigeteken honos kollektív befektetési vállalkozás;
 - (iii) e Megállapodás 8. cikk (3) bekezdése alapján választásra jogosult jogalanyok;
 - (iv) az Európai Közösséget létrehozó szerződés 299. cikke alapján, annak hatálya alá tartozó területen és a Brit Virgin-szigetek területén kívül illetékességgel bíró kollektív befektetési vállalkozások;
- (d) a következő vállalkozások és jogalanyok részvényeinek vagy üzletrészeinek értékesítésekor, visszatérítésekor vagy visszaváltásakor szerzett jövedelmek, amennyiben ezek közvetlenül vagy közvetve más kollektív befektetési vállalkozásokon vagy a következőkben említett jogalanyokon keresztül az a) pontban említett követelések formájában meglévő eszközeik több mint 40%-át befektetik:
- (i) egy, a 85/611/EGK irányelvnek megfelelően engedélyezett ÁÉKBV; vagy
 - (ii) az (i) pontban meghatározottal egyenértékű, a Brit Virgin-szigeteken honos kollektív befektetési vállalkozás;
 - (iii) e Megállapodás 8. cikk (3) bekezdése alapján választásra jogosult jogalanyok;
 - (iv) az Európai Közösséget létrehozó szerződés 299. cikke alapján, annak hatálya alá tartozó területen és a Brit Virgin-szigetek területén kívül illetékességgel bíró kollektív befektetési vállalkozások.

A szerződő felek azonban választhatják azt, hogy e cikk (1) bekezdés (d) pontjában szereplő jövedelmet csak olyan mértékig tekintik kamatnak, amíg az ilyen jövedelem megfelel az e cikk (1) bekezdés (a) és (b) pontja szerinti kamatkifizetésekből közvetlenül vagy közvetetten eredő nyereségeknek.

- (2) Amennyiben a kifizető az e cikk (1) bekezdés (c) és (d) pontja tekintetében nem rendelkezik a kamatkifizetésekből eredő jövedelem arányára vonatkozó információval, a jövedelem teljes összegét kamatkifizetésnek kell tekinteni.

- (3) Amennyiben a kifizető az e cikk (1) bekezdés (d) pontja tekintetében nem rendelkezik információval a követelésbe, illetve az említett bekezdés meghatározása szerinti részvényekbe vagy üzletrészekbe fektetett eszközök százalékos arányáról, e százalékos arányt 40% felettinek kell tekinteni. Amennyiben a kifizető nem tudja meghatározni a haszonhúzó által szerzett jövedelem összegét, a jövedelmet úgy kell tekinteni, hogy az megfelel a részvények vagy üzletrészek értékesítéséből, visszatérítéséből vagy visszaváltásából eredő jövedelemnek.
- (4) Amennyiben az e cikk (1) bekezdésben meghatározott kamatot egy, az e Megállapodás 8. cikkének (2) bekezdésében említett jogalany számlájára fizetik ki vagy írják jóvá, és ez a jogalany az e Megállapodás 8. cikkének (3) bekezdése alapján nem jogosult választásra, akkor az ilyen kamatot az ilyen jogalany általi kamatkifizetésnek kell tekinteni.
- (5) E cikk (1) bekezdésének (b) és (d) pontja tekintetében a szerződő felek választhatják azt, hogy a területükön lévő kifizetőktől megkövetelik, hogy a kamatot egy legfeljebb egy éves időszakon keresztül éves szinten állapítsák meg, és ezt az éves szinten megállapított kamatot kamatkifizetésként kezeljék akkor is, ha ezen időszakban nem történik értékesítés, visszaváltás vagy visszatérítés.
- (6) E cikk (1) bekezdésének (c) és (d) pontjától eltérve a szerződő felek választhatják azt, hogy a kamatkifizetés fogalmából kizárják bármely, e rendelkezésekben említett, saját területükön alapított vállalkozásoktól vagy jogalanyoktól eredő jövedelmet, amennyiben az ilyen jogalanyok e cikk (1) bekezdésének (a) pontjában említett követelésekbe való befektetése nem haladják meg eszközeik 15%-át. Hasonlóképpen, e cikk (4) bekezdésétől eltérve, a szerződő felek választhatják azt, hogy az e cikk (1) bekezdésében említett kamatkifizetés fogalmából kizárják az e Megállapodás 8. cikke (2) bekezdésében említett, területükön alapított olyan jogalanyok számlájára kifizetett vagy arra jóváírt kamatot, amelyek nem jogosultak a 8. cikk (3) bekezdése alapján való választásra, amennyiben az ilyen jogalanyok e cikk (1) bekezdésének (a) pontjában említett követelésekbe való befektetése nem haladják meg eszközeik 15%-át.

Az egyik szerződő fél által gyakorolt ilyen választás a másik szerződő félre is kötelező érvényű.

- (7) Az e cikk (1) bekezdés (d) pontjában, valamint a (3) bekezdésben említett százalékos arány 2011. január 1-jétől 25%.
- (8) Az e cikk (1) bekezdésének (d) pontjában, valamint (6) bekezdésében említett százalékos arányt az érintett vállalkozások vagy jogalanyok alapszabályában vagy létesítő okiratában meghatározott befektetési politikájára, vagy ezek hiányában az érintett vállalkozások vagy jogalanyok eszközeinek tényleges összetételére való hivatkozással kell meghatározni.

10. cikk A forrásadóból származó bevétel megosztása

- (1) A Brit Virgin-szigetek visszatartja az e Megállapodás alapján levont forrásadó 25%-át, a bevétel fennmaradó 75%-át pedig átutalja Magyarországnak.
- (2) E Megállapodás 5. cikke (4) bekezdésének megfelelően forrásadót kivető Brit Virgin-szigetek a bevétel 25%-át visszatartja, 75%-át pedig az e cikk (1) bekezdése szerint végrehajtott átutalásokkal arányosan átutalja Magyarország részére.
- (3) Az ilyen átutalásokra minden évben egy összegben kerül sor, legkésőbb a Brit Virgin-szigetek jogszabályai által megállapított adóév végétől számított hat hónapon belül.
- (4) A forrásadót kivető Brit Virgin-szigetek megteszi a bevétel-megosztási rendszer megfelelő működéséhez szükséges intézkedéseket.

11. cikk A kettős adóztatás kiküszöbölése

- (1) A haszonhúzó számára adóügyi illetőséggel bíró szerződő fél a következő rendelkezésekkel összhangban biztosítja minden — a Brit Virgin-szigetek által az e Megállapodásban említett forrásadó kivétele okán esetlegesen felmerülő — kettős adóztatás kiküszöbölését:
- (a) amennyiben a haszonhúzó javára jóváírt kamat a Brit Virgin-szigeteken forrásadó tárgyát képezte, Magyarország — nemzeti jogával összhangban — a forrásadó összegével megegyező adójóváírást biztosít. Amennyiben ez az összeg meghaladja

Magyarország nemzeti joga szerint fizetendő adó összegét, e szerződő fél a forrásadó többletösszegét visszafizeti a haszonhúzónak;

(b) amennyiben az e Megállapodás 5. cikkében említett forrásadón felül a haszonhúzó javára jóváírt kamatot bármely egyéb típusú forrásadó terheli, és az adóügyi illetőséggel bíró szerződő fél — nemzeti jogával vagy a kettős adózási egyezményekkel összhangban — adójóváírást biztosít az ilyen jellegű forrásadókra, az ilyen jellegű forrásadót az e cikk a) albekezdésében meghatározott eljárás alkalmazása előtt jóvá kell írni.

(2) A haszonhúzó számára adóügyi illetőséggel bíró szerződő fél az e cikk (1) bekezdésében említett adójóváírási rendszert az e Megállapodás 5. cikkében említett forrásadó visszatérítéssel helyettesítheti.

12. cikk A hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokra vonatkozó átmeneti rendelkezések

(1) Az e Megállapodás 15. cikkében említett átmeneti időszak alatt, de legkésőbb 2010. december 31-ig nem tekinthetők a 9. cikk (1) bekezdésének (a) pontja szerinti követelésnek az olyan belföldi és nemzetközi kötvények és egyéb hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírok, amelyek először 2001. március 1. előtt kerültek kibocsátásra, vagy amelyek eredeti kibocsátási tájékoztatóját a 80/390/EGK tanácsi irányelv szerint az illetékes hatóságok vagy harmadik országok felelős hatóságai ezen időpont előtt jóváhagyták, feltéve, hogy 2002. március 1-jén vagy azt követően nem bocsátanak ki további ilyen hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokat. Amennyiben azonban az átmeneti időszak 2010. december 31. után is folytatódik, e cikk rendelkezéseit csak az olyan hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírok tekintetében kell tovább alkalmazni:

(a) amelyek bruttósítási és lejárat előtti visszaváltási záradékot tartalmaznak, és

(b) amelyeknél az e Megállapodás 8. cikkében meghatározott kifizető a forrásadót alkalmazó tagállamban honos, és e kifizető egy másik tagállamban illetőséggel bíró haszonhúzó részére fizet kamatot vagy közvetlenül annak javára kamatkifizetést ír jóvá.

Amennyiben egy kormány vagy egy, az e Megállapodás mellékletében meghatározottak szerint hatóságként eljáró vagy egy nemzetközi szerződés által elismert kapcsolódó jogalany által kibocsátott, a korábbiakban említett hitelviszonyt megtestesítő értékpapírból 2002. március 1-jén vagy azt követően további kibocsátást hajtanak végre, az ilyen értékpapír kibocsátásának teljes egészét — amely az eredeti kibocsátásból és bármely további kibocsátásból áll — az e Megállapodás 9. cikk (1) bekezdésének (a) pontja szerinti követelésnek kell tekinteni.

Amennyiben a második albekezdés által nem szabályozott bármely más kibocsátó által kibocsátott, fent említett hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokból 2002. március 1-jén vagy azt követően további kibocsátást hajtanak végre, az ilyen további kibocsátást a 9. cikk (1) bekezdésének (a) pontja szerint követelésnek kell tekinteni.

- (2) E cikk nem akadályozza a szerződő feleket abban, hogy az (1) bekezdésben említett hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokból származó bevételeket nemzeti joguknak megfelelően adóztassák.

13. cikk Kölcsönös egyeztetési eljárás

Amennyiben a felek között nehézségek vagy kétségek merülnek fel e Megállapodás végrehajtását vagy értelmezését illetően, a szerződő felek törekednek arra, hogy az ügyet kölcsönös egyeztetéssel oldják meg.

14. cikk Titoktartás

- (1) Bármely szerződő fél illetékes hatósága által megküldött vagy részére szolgáltatott minden információt titokban kell tartani.
- (2) Valamely szerződő fél illetékes hatósága részére szolgáltatott információ — a másik szerződő fél előzetes, írásbeli hozzájárulása nélkül — kizárólag a közvetlen adózás céljából használható fel.
- (3) A szolgáltatott információ kizárólag a közvetlen adózás szempontjából érintett személyek vagy hatóságok számára tehető hozzáférhetővé, valamint kizárólag e személyek vagy hatóságok által és kizárólag ilyen célokra, illetve felügyeleti célokra —

ideértve bármely fellebbezés kérdésében való döntést — használható fel. E célok érdekében az információ hozzáférhetővé tehető nyilvános bírósági eljárás vagy egyéb igazságszolgáltatási eljárás során.

- (4) Amennyiben valamely szerződő fél illetékes hatósága úgy ítéli meg, hogy egy másik szerződő fél illetékes hatóságától kapott információ hasznos lehet egy másik tagállam illetékes hatósága számára, úgy az illető szerződő fél illetékes hatósága az információt szolgáltató szerződő fél illetékes hatóságának beleegyezésével továbbíthatja az információt e másik tagállam illetékes hatóságának.

15. cikk Átmeneti időszak

Az Irányelv 10. cikk (2) bekezdésében meghatározott átmeneti időszak végén a Brit Virgin-szigetek köteles megszüntetni a forrásadónak és a bevétel megosztásának az ebben a Megállapodásban előírt alkalmazását, és a másik szerződő fél tekintetében az Irányelv II. fejezetében foglaltakkal megegyező módon köteles az automatikus információcserére vonatkozó rendelkezéseket alkalmazni. E Megállapodás 4. cikkében foglaltaktól függetlenül, amennyiben az átmeneti időszak során a Brit Virgin-szigetek úgy dönt, hogy az Irányelv II. fejezetében foglaltakkal megegyező módon alkalmazza az automatikus információcserére vonatkozó rendelkezéseket, úgy ettől kezdve nem alkalmazhatja az e Megállapodás 10. cikkében meghatározott forrásadót és a bevétel megosztását.

16. cikk Hatálybalépés

A Megállapodás azt a napot követő harmincadik napon lép hatályba, amelyen a Kormányok megküldték egymásnak az arra vonatkozó írásos értesítést, hogy az előírt alkotmányos követelményeknek megfeleltek, és az egyezmény rendelkezései azon a napon lépnek hatályba, amelytől kezdődően az Irányelv 17. cikke (2) és (3) bekezdésének megfelelően az Irányelvet alkalmazni kell.

17. cikk Megszűnés

- (1) E Megállapodás mindaddig hatályban marad, amíg valamely szerződő fél a Megállapodást fel nem mondja.

- (2) E Megállapodást bármely szerződő fél felmondhatja a másik félhez címzett, írásbeli felmondó nyilatkozat útján; a felmondó nyilatkozatnak meg kell határoznia a felmondáshoz vezető körülményeket. Ilyen esetben e Megállapodás hatálya a felmondó nyilatkozat kézbesítésétől számított 12 hónap múlva szűnik meg.

18. cikk Az alkalmazás és az alkalmazás felfüggesztése

- (1) E Megállapodás alkalmazásának feltétele, hogy az Európai Unió minden egyes tagállama, az Amerikai Egyesült Államok, Svájc, Andorra, Liechtenstein, Monaco és San Marino, valamint az Európai Közösség tagállamainak vonatkozó függő és társult területei külön-külön olyan intézkedések fogadjanak el és hajtsanak végre, amelyek összhangban vannak az Irányelvben vagy az e Megállapodásban foglaltakkal, illetve megegyeznek azokkal, valamint a végrehajtásra azonos időpontot írnak elő.
- (2) Bármely szerződő fél a másik szerződő félhez címzett, a felfüggesztéshez vezető körülményeket meghatározó értesítés útján, az e Megállapodás 13. cikkében előírt kölcsönös egyeztetési eljárásra is figyelemmel, azonnali hatállyal felfüggesztheti e Megállapodás vagy annak bármely részének alkalmazását, amennyiben az Irányelvet az európai közösségi joggal összhangban átmenetileg vagy állandó jelleggel a továbbiakban nem kell alkalmazni, illetve ha valamely tagállam felfüggeszti végrehajtási jogszabályainak alkalmazását. A Megállapodás újra alkalmazandó, amint a felfüggesztéshez vezető körülmények megszűnnek.
- (3) Bármely szerződő fél a másik szerződő félhez címzett, a felfüggesztéshez vezető körülményeket meghatározó értesítés útján, az e Megállapodás 13. cikkében kölcsönös egyeztetési eljárásra is figyelemmel, felfüggesztheti e Megállapodás alkalmazását, amennyiben az (1) bekezdésben meghatározott valamely harmadik ország vagy terület az ebben a bekezdésben foglalt intézkedések alkalmazását időközben megszünteti. Az alkalmazás felfüggesztésére csak az értesítést követő két hónapot követően kerülhet sor. A Megállapodás újra alkalmazandó, amint a kérdéses harmadik ország vagy terület az intézkedések alkalmazását újra megkezdi.

Fentiek hitelül az erre kellőképpen felhatalmazott alulírottak a jelen Megállapodást aláírták.

Készült magyar és angol nyelven, az e nyelveken készült szövegek mindegyike egyaránt hiteles.

/Melléklet: A kapcsolódó szervezetek jegyzéke/

MELLÉKLET

A 12. CIKKBEN EMLÍTETT KAPCSOLÓDÓ SZERVEZETEK JEGYZÉKE

A 12. cikk alkalmazásában a következő szervezetek tekintendők „*hatóságként eljáró, vagy nemzetközi szerződés által elismert szerepű kapcsolódó szervezetnek*”:

AZ EURÓPAI UNIÓN BELÜLI SZERVEZETEK:

Belgium

Vlaams Gewest (Flamand Régió)

Région wallonne (Vallon Régió)

Région bruxelloise/Brussels Gewest (Brüsszel Régió)

Communauté française (Francia Közösség)

Vlaamse Gemeenschap (Flamand Közösség)

Deutschsprachige Gemeinschaft (Német Ajkú Közösség)

Spanyolország

Xunta de Galicia (Galícia regionális kormánya)

Junta de Andalucía (Andalúzia regionális kormánya)

Junta de Extremadura (Extremadura regionális kormánya)

Junta de Castilla- La Mancha (Castilla- La Mancha regionális kormánya)

Junta de Castilla- León (Castilla- León regionális kormánya)

Gobierno Foral de Navarra (Navarra regionális kormánya)

Govern de les Illes Balears (a Baleár-szigetek kormánya)

Generalitat de Catalunya (Katalónia autonóm kormánya)

Generalitat de Valencia (Valencia autonóm kormánya)

Diputación General de Aragón (Aragónia regionális tanácsa)

Gobierno de las Islas Canarias (a Kanári-szigetek kormánya)

Gobierno de Murcia (Murcia kormánya)

Gobierno de Madrid (Madrid kormánya)

Gobierno de la Comunidad Autónoma del País Vasco/Euzkadi (az autonóm baszkföldi közösség kormánya)

Diputación General de Guipúzcoa (Guipúzcoa regionális tanácsa)
Diputación Foral de Vizcaya/Bizkaia (Vizcaya/Bizkaia regionális tanácsa)
Diputación General de Alava (Alava regionális tanácsa)
Ayuntamiento de Madrid (Madrid városi tanácsa)
Ayuntamiento de Barcelona (Barcelona városi tanácsa)
Cabildo Insular de Gran Canaria (a Kanári-szigetek sziget tanácsa)
Cabildo Insular de Tenerife (Tenerife szigetének tanácsa)
Instituto de Crédito Oficial (Állami Hitelintézet)
Instituto Catalán de Finanzas (Katalónia Pénzügyi Intézete)
Instituto Valenciano de Finanzas (Valencia Pénzügyi Intézete)

Görögország

Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος (Nemzeti Távközlési Szervezet)
Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος (Nemzeti Vasútszervezet)
Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (Állami Villamosenergia-vállalat)

Franciaország

La Caisse d'amortissement de la dette sociale (CADES) (Társadalmi Adósságtörlesztési Pénztár)
L'Agence française de développement (AFD) (Francia Fejlesztési Ügynökség)
Réseau Ferré de France (RFF) (Francia Vasúthálózat)
Caisse Nationale des Autoroutes (CNA) (Nemzeti Autópálya Pénztár)
Assistance publique Hôpitaux de Paris (APHP) (Párizsi Kórházak Köztámogatása)
Charbonnages de France (CDF) (Franciaországi Széntanács)
Entreprise minière et chimique (EMC) (Bányászati és Vegyészeti Vállalat)

Olaszország

Régiók
Megyék
Járások
Cassa Depositi e Prestiti (Betéti- és Kölcsönpénztár)

Lettország

Pašvaldības (helyi önkormányzatok)

Lengyelország

gminy (falvak)
powiaty (kerületek)
województwa (megyék)
związkki gmin (falvak társulásai)

powiatów (kerületek társulásai)

województw (megyék társulásai)

miasto stołeczne Warszawa (Varsó főváros)

Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Mezőgazdasági Szerkezetátalakítási és Modernizációs Ügynökség)

Agencja Nieruchomości Rolnych (Mezőgazdasági Tulajdon Ügynökség)

Portugália

Região Autónoma da Madeira (Madeira autonóm régiója)

Região Autónoma dos Açores (Açores autonóm régiója)

Törvényhatóságok

Szlovákia

mestá a obce (törvényhatóságok)

Železnice Slovenskej republiky (Szlovák Vasúttársaság)

Štátny fond cestného hospodárstva (Állami Útkezelő Alap)

Slovenské elektrárne (Szlovák Erőművek)

Vodohospodárska výstavba (Vízgazdasági Építő Társaság)

NEMZETKÖZI SZERVEZETEK:

Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank (EBRD)

AZ EURÓPAI BERUHÁZÁSI BANK

Ázsiai Fejlesztési Bank

Afrikai Fejlesztési Bank

Világbank / IBRD / IMF

Nemzetközi Pénzügyi Társaság

Amerika-közi Fejlesztési Bank

Európa Tanácsi Szociális Fejlesztési Alap

EURATOM

Európai Közösség

Corporación Andina de Fomento (CAF) (Andoki Fejlesztési Társaság)

Eurofirma

Európai Szén- és Acélközösség

Északi Beruházási Bank

Karibi Fejlesztési Bank

A 11.cikk rendelkezései nem sértik a Szerződő Feleknek a fent említett nemzetközi szervezetek tekintetében esetlegesen fennálló nemzetközi kötelezettségvállalásait.

HARMADIK ORSZÁGOK SZERVEZETEI:

Szervezetek, amelyek megfelelnek a következő kritériumoknak:

- 1) A nemzeti kritériumok szerint a szervezet egyértelműen közjogi szervnek minősül.
- 2) Az ilyen közjogi szerv olyan nem piaci szereplő, amely elsősorban nem piaci javak és szolgáltatások biztosítása mellett a közjó érdekében kezeli és finanszírozza a tevékenységek egy olyan csoportját, amelyet ténylegesen az államháztartás ellenőriz.
- 3) Az ilyen közjogi szervezet nagy és rendszeres állampapír-kibocsátó.
- 4) Az érintett állam garantálni tudja, hogy az ilyen közjogi szervezet bruttósítási záradék esetén nem fog lejárati előtti visszaváltást eszközölni.

A JELEN MELLÉKLET MÓDOSÍTÁSÁNAK FELTÉTELEI:

Az ebben a mellékletben felsorolt kapcsolódó szervezetek listája kölcsönös megegyezéssel módosítható.

VIII. számú melléklet a 2005. évi számú törvényhez

MEGÁLLAPODÁS LEVÉLVÁLTÁS FORMÁJÁBAN A MEGTAKARÍTÁSOKBÓL SZÁRMAZÓ JÖVEDELEM ADÓZTATÁSÁRÓL A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS A KAJMÁN-SZIGETEK KÖZÖTT

A. A Magyar Köztársaság levele

Tisztelt Uram!

Ezennel hivatkozom „A megtakarítások adóztatására vonatkozó Megállapodásra a Kajmán-szigetek és a Magyar Köztársaság között”, melyet az Európai Unió Minisztereinek Tanácsa Magas Szintű Munkacsoportja (megtakarítások adóztatása) 2004. június 22-én fogadott el.

Abban a megtiszteltetésben van részem, hogy a fent említett szövegekre való tekintettel

javasoljam Önnek ennek a levélnek az 1. mellékletébe foglalt „Megállapodás a megtakarítások jövedelmének adóztatásáról” alkalmazását;

javasoljam, hogy az említett Megállapodás a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló 2003/48/EK (2003. június 3.) tanácsi irányelv alkalmazásának napján lépjen hatályba, amely időpont az Irányelv 17. cikk (2) bekezdésében lefektetett feltételektől, és annak egymás irányába történő jelzésétől függ, hogy e Megállapodás hatálybalépéséhez szükséges belső alkotmányos eljárások befejeződtek;

javasoljam kölcsönös kötelezettségvállalásunkat arra nézve, hogy a lehető legrövidebb időn belül lefolytatjuk az említett belső alkotmányos eljárásokat és a hivatalos csatornákon keresztül értesítjük egymást ezen eljárások befejezéséről.

Tisztelettel javaslom, hogy amennyiben a fent elmondottak az Ön Kormánya számára elfogadhatóak, ez a levél, 1. számú melléklete és az Ön visszaigazolása együttesen képezzék kölcsönös elfogadásunkat és minősüljenek Megállapodásnak a Magyar Köztársaság és a Kajmán-szigetek között.

Kérem, fogadja nagyrabecsülésemet.

A Magyar Köztársaság kormánya nevében

Kelt Budapesten, 2004. október 1-jén magyar és angol nyelven, három példányban.

B. A Kajmán-szigetek levele

Tisztelt Uram!

Ezennel tisztelettel visszaigazolom a 2004. október 1. napon kelt levelét, amely az alábbiakat tartalmazza:

„Tisztelt Uram!

Ezennel hivatkozom „A megtakarítások adóztatására vonatkozó Megállapodásra a Kajmán-szigetek és a Magyar Köztársaság között”, melyet az Európai Unió Minisztereinek Tanácsa Magas Szintű Munkacsoportja (megtakarítások adóztatása) 2004. június 22-én fogadott el.

Abban a megtiszteltetésben van részem, hogy a fent említett szövegre való tekintettel

javasoljam Önnek ennek a levélnek az 1. számú mellékletébe foglalt „Megállapodás a megtakarítások jövedelmének adóztatásáról” alkalmazását;

javasoljam, hogy az említett Megállapodás a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló 2003/48/EK (2003. június 3.) tanácsi irányelv alkalmazásának napján lépjen hatályba, amely időpont az Irányelv 17. cikk (2) bekezdésében lefektetett feltételektől, és annak egymás irányába történő jelzésétől függ, hogy e Megállapodás hatálybalépéséhez szükséges belső alkotmányos eljárások befejeződtek;

javasoljam kölcsönös kötelezettségvállalásunkat arra nézve, hogy a lehető legrövidebb időn belül lefolytatjuk az említett belső alkotmányos eljárásokat és a hivatalos csatornákon keresztül értesítjük egymást ezen eljárások befejezéséről.

Tisztelettel javaslom, hogy amennyiben a fent elmondottak az Ön Kormánya számára elfogadható, ez a levél, 1. számú melléklete és az Ön visszaigazolása együttesen képezzék kölcsönös elfogadásunkat és minősüljenek Megállapodásnak a Magyar Köztársaság és a Kajmán-szigetek között.

Kérem, fogadja nagyrabecsülésemet.”

Megerősíthetem, hogy a Kajmán-szigetek egyetért a 2004. október 1-jén kelt levelének tartalmával.

Kérem, fogadja nagyrabecsülésemet.

A Kajmán-szigetek kormánya nevében

Kelt, Grand Cayman, 2005. április 12. magyar és angol nyelven, három példányban.

C. A MEGÁLLAPODÁS SZÖVEGE

1. MELLÉKLET

A MEGTAKARÍTÁSOK ADÓZTATÁSÁRA VONATKOZÓ MEGÁLLAPODÁS
A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS A KAJMÁN-SZIGETEK KÖZÖTT

MIVEL:

1. Az Európai Unió Tanácsának („Tanács”) a kamat formájában megjelenő megtakarítások adóztatásáról szóló, az Európai Unió Hivatalos Lapjában 2003. június 26-án közzétett 2003/48/EK irányelve („Irányelv”) 17. cikke előírja, hogy 2004. január 1-je előtt a tagállamoknak el kell fogadni és közzé kell tenni az ezen Irányelvnek való megfeleléshez szükséges, 2005. január 1-jétől alkalmazandó törvényeket, rendeleteket és közigazgatási rendelkezéseket, feltéve, hogy
 - „(i) a Tanács egyhangú határozatát követően a Svájci Államközösség, a Liechtensteini Hercegség, a San Marini Köztársaság, a Monacói Hercegség és az Andorrai Hercegség ugyanezen időponttól kezdve, az Európai Közösséggel létrejött megállapodásoknak megfelelően az ezen Irányelvben szereplő intézkedésekkel egyenértékű intézkedéseket alkalmaz;
 - (ii) minden megállapodás vagy más olyan rendelkezés hatályban van, amely biztosítja, hogy minden érintett függő vagy társult terület ugyanezen időponttól kezdve az ezen Irányelv II. fejezetében előírtakkal megegyező módon automatikus információcserét alkalmaz (vagy a 10. cikkben meghatározott átmeneti időszak alatt a 11. és 12. cikkben foglaltakkal megegyező módon forrásadót alkalmaz)”.
2. Ciprus, a Cseh Köztársaság, Észtország, Magyarország, Lettország, Litvánia, Málta, Lengyelország, a Szlovák Köztársaság és Szlovénia – a csatlakozásból fakadó

kötelezettségeinek megfelelően – legkésőbb 2004. május 1-ig elfogadja és kihirdeti azokat a törvények, rendeleteket és eljárási szabályokat, amelyek az Irányelvnek való megfeleléshez szükségesek, és amelyeket 2005. január 1-től alkalmaz az (1) bekezdésben foglaltak figyelembe vételével.

3. A Kajmán-szigetek EU-hoz való társulását az Európai Közösséget létrehozó szerződés 4. része határozza meg. A 4. rész mind az Európai Unió tagállamai, mind a Kajmán-szigetek részére kötelezettségeket határoz meg.
4. A Kajmán-szigetek EU-hoz való társulása értelmében a Kajmán-szigetek nem része az EU adóztatási területének. Ugyanakkor az együttműködés szellemében és figyelemmel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre a Kajmán-szigetek beleegyezett abba, hogy segíti az EU tagállamait meghatározott információk átadásával az alábbiak szerint.
5. A Kajmán-szigetek rendelkezik a kollektív befektetési vállalkozásokra vonatkozó olyan jogszabályokkal, amelyek hatályukat tekintve egyenértékűnek tekintendők az Irányelv 2. és 6. cikkében említett EK-jogszabályokkal.

A Kajmán-szigetek és a Magyar Köztársaság (a továbbiakban: „a szerződő fél” vagy „a szerződő felek”, kivéve, ha a szövegkörnyezet mást indokol),

megállapodtak abban, hogy megkötik a következő — kizárólag a szerződő felek kötelezettségeit tartalmazó — Megállapodást, amely a Kajmán-szigetek illetékes hatósága számára automatikus információnyújtást ír elő a Magyar Köztársaság illetékes hatósága részére az alábbi feltételekkel és módon.

1. cikk **A Megállapodás hatálya**

- (1) E Megállapodás olyan, a 6. cikkben meghatározott kamatkifizetésekre vonatkozik, amelyeket a Kajmán-szigeteken alapított, az 5. cikkben meghatározott kifizető teljesít a Magyar Köztársaságban illetőséggel bíró, a 3. cikkben meghatározott haszonhúzó számára.

- (2) E Megállapodás hatályát – többek között a nyugdíj- és a biztosítási juttatások adózásával kapcsolatos kérdések kizárásával – a követeléseken alapuló kamatkifizetések adózására kell korlátozni.

2. cikk

A kifizető adatszolgáltatása

- (1) Amennyiben egy Kajmán-szigeteken alapított kifizető e Megállapodás 6. cikkében meghatározott kamatkifizetést teljesít a Magyar Köztársaságban illetőséggel bíró, a 3. cikkben meghatározott haszonhúzó számára, a kifizető a Kajmán-szigetek illetékes hatósága számára a következő információkat szolgáltatja:
- (a) a haszonhúzónak az e Megállapodás 4. cikkének megfelelően megállapított személyazonossága és illetősége;
 - (b) a kifizető neve és címe;
 - (c) a haszonhúzó folyószámlaszáma vagy ennek hiányában a kamatot eredményező követelés meghatározása;
 - (d) az ezen Megállapodás 6. cikk (1) bekezdésében meghatározott, kamatkifizetésre vonatkozó információ. A kifizető által kötelezően szolgáltatott, kamatkifizetésre vonatkozó információ minimális adattartalmát azonban a Kajmán-szigetek a kamat vagy a jövedelem teljes összegére, valamint az értékesítésből, visszaváltásból vagy visszatérítésből eredő jövedelem teljes összegére korlátozhatja.
- (3) Az adóév végét követő hat hónapon belül a Kajmán-szigetek illetékes hatósága automatikusan megküldi a Magyar Köztársaság illetékes hatóságának az e cikk (1) bekezdésének a)–d) pontjában említett, az adott év során teljesített összes kamatkifizetésre vonatkozó információt.

3. cikk

A haszonhúzó fogalmának meghatározása

- (1) Ezen Irányelv alkalmazásában „haszonhúzó”: bármely természetes személy, aki kamatkifizetésben részesül, vagy bármely természetes személy, akinek részére kamatkifizetést írnak jóvá, kivéve, ha bizonyítani tudja, hogy a kamatot nem az ő javára fizették ki vagy írták jóvá. A természetes személy nem tekinthető haszonhúzónak, amennyiben:
- (a) e Megállapodás 5. cikke értelmében kifizetőként jár el;
 - (b) egy jogi személy, egy a nyeresége után a vállalkozások adózásának általános szabályai alapján adózó jogalany, egy a 85/611/EGK irányelvnek megfelelően engedélyezett ÁÉKBV, vagy egy egyenértékű, Kajmán-szigeteken alapított kollektív befektetési vállalkozás, vagy egy az e Megállapodás 5. cikkének (2) bekezdésében említett jogalany nevében jár el, és az utóbbi esetében a kamatkifizetést végrehajtó gazdasági szereplővel közli az említett jogalany nevét és címét, és, amely ezen információt közli a honossága szerinti szerződő fél illetékes hatóságával;
 - (c) más haszonhúzó természetes személy nevében jár el, és közli a kifizetővel e haszonhúzó azonosítási adatait.
- (2) Amennyiben a kifizetőnek olyan információ van a birtokában, amely arra utal, hogy a kamatkifizetésben részesülő természetes személy vagy akinek részére a kamatot jóváírják esetleg nem a haszonhúzó, valamint amennyiben sem e cikk (1) bekezdésének (a) pontja, sem (1) bekezdésének (b) pontja nem alkalmazható, a kifizető köteles ésszerű lépéseket tenni a haszonhúzó azonosítási adatainak megállapítására. Amennyiben a kifizető nem tudja azonosítani a haszonhúzót, a kérdéses természetes személyt tekinti haszonhúzónak.

4. cikk

A haszonhúzó személyazonossága és illetősége

- (1) A Kajmán-szigetek saját területén elfogadja és biztosítja azon eljárások alkalmazását, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a kifizető számára lehetővé tegyék a haszonhúzóknak és azok illetőségének e Megállapodás értelmében történő azonosítását. Az ilyen eljárásoknak meg kell felelniük a (2) és (3) bekezdésben megállapított minimumszabályoknak.

- (2) A kifizető a minimumszabályok alapján megállapítja a haszonhúzó személyazonosságát; a minimumszabályok aszerint, hogy mikor jött létre az üzleti kapcsolat a kifizető és a kamat kedvezményezettje között, a következőképpen alakulnak:
 - (a) a 2004. január 1-je előtt létrejött szerződéses jogviszonyokra vonatkozóan a kifizető a haszonhúzó személyazonosságát, amely annak nevéből és lakcíméből áll, a rendelkezésére álló információ felhasználásával, különösen a Kajmán-szigeteken hatályos, a pénzügyi rendszerek pénzmosás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló jogszabályok alapján állapítja meg;

 - (b) a 2004. január 1-jén vagy azután létrejött szerződéses jogviszonyok alapján — vagy ezen időpontot követően szerződéses jogviszonyok hiányában — végrehajtott ügyletekre vonatkozóan a kifizető megállapítja a haszonhúzó személyazonosságát, amely annak nevéből és lakcíméből, valamint — amennyiben ilyen van — az adóügyi illetősége szerinti tagállam által kiadott adóazonosító számából áll. Ezen adatokat a haszonhúzó által bemutatott útlevel vagy hivatalos személyazonosító igazolvány alapján kell megállapítani. Amennyiben a lakcím ezen útlevelben vagy ezen hivatalos személyazonosító igazolványban nincs feltüntetve, azt a haszonhúzó által bemutatott bármilyen más, a személyazonosságot igazoló okmány alapján kell megállapítani. Amennyiben az adóazonosító szám nem szerepel a haszonhúzó által bemutatott útlevelben, hivatalos személyazonosító igazolványban vagy személyazonosságot igazoló bármilyen más okmányban — beleértve lehetőség szerint az adóügyi illetőségre vonatkozó igazolást —, a személyazonossági adatokat

a haszonhúzó útlevele vagy hivatalos személyazonosító igazolványa alapján ki kell egészíteni annak születési idejével és helyével.

(3) A kifizető a haszonhúzó illetőségét a minimumszabályok alapján állapítja meg, amelyek aszerint változnak, hogy mikor jön létre a szerződéses jogviszony a kifizető és a kamat kedvezményezettje között. A következőkben megállapított feltételekre is figyelemmel a haszonhúzót abban a tagállamban kell illetőséggel rendelkezőnek tekinteni, ahol állandó lakóhelye található:

(a) a 2004. január 1-je előtt létrejött szerződéses jogviszonyokra vonatkozóan a kifizető a haszonhúzó illetőségét a rendelkezésére álló információ felhasználásával, különösen a Kajmán-szigeteken hatályos, a pénzügyi rendszerek pénzmosás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló jogszabályok alapján állapítja meg;

(b) a 2004. január 1-jén vagy azután létrejött szerződéses jogviszonyok – vagy ezen időpontot követően szerződéses jogviszonyok hiányában – végrehajtott ügyletekre vonatkozóan a kifizető a haszonhúzó illetőségét az útlevelelben, a hivatalos személyazonosító igazolványban vagy szükség esetén a haszonhúzó személyazonosságát igazoló, általa bemutatott bármely más okmányban szereplő lakcím alapján, a következő eljárás szerint állapítja meg: valamely tagállam által kibocsátott útlevelet vagy személyazonosító igazolványt bemutató olyan természetes személyekre vonatkozóan, akik kijelentik, hogy egy harmadik országban bírnak illetőséggel, az illetőséget azon harmadik ország illetékes hatósága által kibocsátott illetőségigazolás alapján kell megállapítani, amelyben a természetes személy állítása szerint illetőséggel bír. Ilyen igazolás bemutatásának hiányában azon tagállamot kell az illetőség szerinti országnak tekinteni, amely az útlevelet vagy az egyéb hivatalos személyazonosító okmányt kiállította.

5. cikk

A kifizető fogalmának meghatározása

(1) E Megállapodás alkalmazásában „kifizető”: azon gazdasági szereplő, amely közvetlenül a haszonhúzó javára kamatot fizet vagy ír jóvá függetlenül attól, hogy a gazdasági szereplő a kamatot eredményező követelés kötelezettje, vagy a gazdasági szereplő a kötelezett, illetve a haszonhúzó által kamat fizetésével vagy kamat jóváírásával megbízott.

- (2) Minden olyan a szerződő fél területén honos jogalanyt, amelynek kamatot fizetnek ki, vagy kamatot írnak jóvá a haszonhúzó javára, az ilyen kifizetéskor, illetve jóváíráskor szintén kifizetőnek kell tekinteni. E rendelkezést nem kell alkalmazni, ha a gazdasági szereplő az e jogalany által bemutatott hivatalos okirat alapján alappal feltételezi, hogy:
- (a) e jogalany egy jogi személy, az e cikk (5) bekezdésben említett jogi személyek kivételével; vagy
 - (b) annak nyereségei a vállalkozások adózásának általános szabályai alapján adóznak; vagy
 - (c) az egy, a 85/611/EGK tanácsi irányelvnek megfelelően elismert ÁÉKBV, vagy egy azzal egyenértékű, Kajmán-szigeteken honos kollektív befektetési vállalkozás.

Az ilyen, másik szerződő fél területén honos és e bekezdés alapján kifizetőnek minősülő jogalanynak kamatot fizető vagy annak kamatot jóváíró, a Kajmán-szigeteken alapított gazdasági szereplő, közli a jogalany nevét és címét, valamint a jogalanynak kifizetett vagy részére jóváírt kamat teljes összegét a honossága szerinti szerződő fél illetékes hatóságával, amely ezen információt továbbítja azon szerződő fél illetékes hatóságához, amelynek területén a jogalany honos.

- (3) Az e cikk (2) bekezdésében említett jogalany azonban választhatja, hogy e Megállapodás alkalmazásában ÁÉKBV-ként vagy a (2) bekezdés (c) pontjában említett egyenértékű vállalkozásként kezeljék. E választási lehetőség gyakorlásához olyan igazolás szükséges, amelyet a jogalany honossága szerinti szerződő fél állít ki, és amelyet e jogalany mutat be a gazdasági szereplőnek. A szerződő fél a területén honos jogalanyokra vonatkozóan megállapítja e választási lehetőség szabályait.
- (4) Amennyiben a gazdasági szereplő és e cikk (2) bekezdésében említett jogalany ugyanazon szerződő fél területén honos, e szerződő fél megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a jogalany megfeleljen az e Megállapodás rendelkezéseinek, amikor kifizetőként jár el.

(5) Az e cikk (2) bekezdés (a) pontja alól mentesülő jogi személyek a következők:

- (a) Finnországban: avoin yhtiö (Ay) és kommandiittiyhtiö (Ky) / öppet bolag és kommanditbolag;
- (b) Svédországban: handelsbolag (HB) és kommanditbolag (KB).

6. cikk **A kamatkifizetés fogalmának meghatározása**

(1) E Megállapodás alkalmazásában „kamatkifizetés”:

- (a) valamennyi, követeléshez kapcsolódó, kifizetett vagy számlára jóváírt kamat, függetlenül attól, hogy jelzáloggal biztosított-e, vagy jogot ad-e a kötelezett nyereségében való részesedésre, különösen az állampapírokból, kötvényekből vagy adósságlevelekből — beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumokat és jutalmakat — származó jövedelmek; a késedelmes teljesítéshez kapcsolódó büntető kamatok nem tekintendők kamatkifizetésnek;
- (b) az (a) pontban említett követelések értékesítésekor, visszatérítésekor vagy visszaváltásakor felhalmozódott vagy tőkésített kamat;
- (c) a kamatkifizetésekből közvetlenül vagy egy, az e Megállapodás 5. cikk (2) bekezdésében említett jogalanyon keresztül közvetetten kapott jövedelmek, amelyeket a következők osztanak ki:
 - (i) egy, a 85/611/EGK tanácsi irányelvnek megfelelően engedélyezett ÁÉKBV; vagy
 - (ii) az (i) pontban meghatározottal egyenértékű, Kajmán-szigeteken honos kollektív befektetési vállalkozás;
 - (iii) e Megállapodás 5. cikk (3) bekezdése alapján választásra jogosult jogalanyok;

- (iv) az Európai Közösséget létrehozó szerződés 299. cikke alapján, annak hatálya alá tartozó területen és a Kajmán-szigetek területén kívül illetékességgel bíró kollektív befektetési vállalkozások.
- (d) a következő vállalkozások és jogalanyok részvényeinek vagy üzletrészeinek értékesítésekor, visszatérítésekor vagy visszaváltásakor szerzett jövedelmek, amennyiben ezek közvetlenül vagy közvetve más kollektív befektetési vállalkozásokon vagy a következőkben említett jogalanyokon keresztül az a) pontban említett követelések formájában meglévő eszközeik több mint 40%-át befektetik:
- (i) egy, a 85/611/EGK irányelvnek megfelelően engedélyezett ÁÉKBV; vagy
 - (ii) az (i) pontban meghatározottal egyenértékű, a Kajmán-szigeteken honos kollektív befektetési vállalkozás;
 - (iii) e Megállapodás 5. cikk (3) bekezdése alapján választásra jogosult jogalanyok;
 - (iv) az Európai Közösséget létrehozó szerződés 299. cikke alapján, annak hatálya alá tartozó területen és a Kajmán-szigetek területén kívül illetékességgel bíró kollektív befektetési vállalkozások.

A szerződő felek azonban választhatják azt, hogy e cikk (1) bekezdés (d) pontjában szereplő jövedelmet csak olyan mértékig tekintik kamatnak, amíg az ilyen jövedelem megfelel az e cikk (1) bekezdés (a) és (b) pontja szerinti kamatkifizetésekből közvetlenül vagy közvetetten eredő nyereségeknek.

- (2) Amennyiben a kifizető az e cikk (1) bekezdés (c) és (d) pontja tekintetében nem rendelkezik a kamatkifizetésekből eredő jövedelem arányára vonatkozó információval, a jövedelem teljes összegét kamatkifizetésnek kell tekinteni.
- (3) Amennyiben a kifizető az e cikk (1) bekezdés (d) pontja tekintetében nem rendelkezik információval a követelésbe, illetve az említett bekezdés meghatározása szerinti részvényekbe vagy üzletrészekbe fektetett eszközök százalékos arányáról, e százalékos arányt 40% felettinek kell tekinteni. Amennyiben a kifizető nem tudja meghatározni a

haszonhúzó által szerzett jövedelem összegét, a jövedelmet úgy kell tekinteni, hogy az megfelel a részvények vagy üzletrészek értékesítéséből, visszatérítéséből vagy visszaváltásából eredő jövedelemnek.

- (4) Amennyiben az e cikk (1) bekezdésben meghatározott kamatot egy, az e Megállapodás 5. cikkének (2) bekezdésében említett jogalany számlájára fizetik ki vagy írják jóvá, és ez a jogalany az e Megállapodás 5. cikkének (3) bekezdése alapján nem jogosult választásra, akkor az ilyen kamatot az ilyen jogalany általi kamatkifizetésnek kell tekinteni.
- (5) E cikk (1) bekezdésének (b) és (d) pontja tekintetében a szerződő felek választhatják azt, hogy a területükön lévő kifizetőktől megkövetelik, hogy a kamatot egy legfeljebb egy éves időszakon keresztül éves szinten állapítsák meg, és ezt az éves szinten megállapított kamatot kamatkifizetésként kezeljék akkor is, ha ezen időszakban nem történik értékesítés, visszaváltás vagy visszatérítés.
- (6) E cikk (1) bekezdésének (c) és (d) pontjától eltérve a szerződő felek választhatják azt, hogy a kamatkifizetés fogalmából kizárnak bármely, e rendelkezésekben említett, saját területükön alapított vállalkozásoktól vagy jogalanyoktól eredő jövedelmet, amennyiben az ilyen jogalanyok e cikk (1) bekezdésének (a) pontjában említett követelésekbe való befektetései nem haladják meg eszközeik 15%-át. Hasonlóképpen, e cikk (4) bekezdésétől eltérve, a szerződő felek választhatják azt, hogy az e cikk (1) bekezdésében említett kamatkifizetés fogalmából kizárják az e Megállapodás 5. cikkének (2) bekezdésében említett, területükön alapított olyan jogalanyok számlájára kifizetett vagy arra jóváírt kamatot, amelyek nem jogosultak a 5. cikk (3) bekezdése alapján való választásra, amennyiben az ilyen jogalanyok e cikk (1) bekezdésének (a) pontjában említett követelésekbe való befektetései nem haladják meg eszközeik 15%-át.

Az egyik szerződő fél által gyakorolt ilyen választás a másik szerződő félre is kötelező érvényű.

- (7) Az e cikk (1) bekezdés (d) pontjában, valamint a (3) bekezdésben említett százalékos arány 2011. január 1-jétől 25%.

- (8) Az e cikk (1) bekezdésének (d) pontjában, valamint (6) bekezdésében említett százalékos arányt az érintett vállalkozások vagy jogalanyok alapszabályában vagy létesítő okiratában meghatározott befektetési politikájára, vagy ezek hiányában az érintett vállalkozások vagy jogalanyok eszközeinek tényleges összetételére való hivatkozással kell meghatározni.

7. cikk

A hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokra vonatkozó átmeneti rendelkezések

- (1) Az Irányelv 10. cikk (2) bekezdésében meghatározott átmeneti időszak alatt, de legkésőbb 2010. december 31-ig nem tekinthetők a 6. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti követelésnek az olyan belföldi és nemzetközi kötvények és egyéb hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírok, amelyek először 2001. március 1. előtt kerültek kibocsátásra, vagy amelyek eredeti kibocsátási tájékoztatóját a 80/390/EGK tanácsi irányelv szerint az illetékes hatóságok vagy harmadik országok felelős hatóságai ezen időpont előtt jóváhagyták, feltéve, hogy 2002. március 1-jén vagy azt követően nem bocsátanak ki további ilyen hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokat. Amennyiben azonban az átmeneti időszak 2010. december 31. után is folytatódik, e cikk rendelkezéseit csak az olyan hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírok tekintetében kell tovább alkalmazni:

- amelyek bruttósítási és lejárat előtti visszaváltási záradékot tartalmaznak, és
- amelyeknél a kifizető a forrásadót alkalmazó tagállamban honos, és e kifizető egy másik tagállamban illetőséggel bíró haszonhúzó részére fizet kamatot vagy közvetlenül annak javára kamatkifizetést ír jóvá.

Amennyiben egy kormány vagy egy, az e Megállapodás mellékletében meghatározottak szerint hatóságként eljáró vagy egy nemzetközi szerződés által elismert kapcsolódó jogalany által kibocsátott, a korábbiakban említett hitelviszonyt megtestesítő értékpapírból 2002. március 1-jén vagy azt követően további kibocsátást hajtanak végre, az ilyen értékpapír kibocsátásának teljes egészét — amely az eredeti kibocsátásból és bármely további kibocsátásból áll — az e Megállapodás 6. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti követelésnek kell tekinteni.

Amennyiben a második albekezdés által nem szabályozott bármely más kibocsátó által kibocsátott, fent említett hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokból 2002. március 1-jén vagy azt követően további kibocsátást hajtanak végre, az ilyen további kibocsátást a 6. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerint követelésnek kell tekinteni.

- (2) E cikk nem akadályozza a szerződő feleket abban, hogy az (1) bekezdésben említett hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokból származó bevételeket nemzeti joguknak megfelelően adóztassák.

8. cikk **Kölcsönös egyeztetési eljárás**

Amennyiben a felek között nehézségek vagy kétségek merülnek fel e Megállapodás végrehajtását vagy értelmezését illetően, a szerződő felek törekednek arra, hogy az ügyet kölcsönös egyeztetéssel oldják meg.

9. cikk **Titoktartás**

- (1) Bármely szerződő fél illetékes hatósága által megküldött vagy részére szolgáltatott minden információt titokban kell tartani.
- (2) Valamely szerződő fél illetékes hatósága részére szolgáltatott információ — a másik szerződő fél előzetes, írásbeli hozzájárulása nélkül — kizárólag a közvetlen adózás céljából használható fel.
- (3) A szolgáltatott információ kizárólag a közvetlen adózás szempontjából érintett személyek vagy hatóságok számára tehető hozzáférhetővé, valamint kizárólag e személyek vagy hatóságok által és kizárólag ilyen célokra, illetve felügyeleti célokra — ideértve bármely fellebbezés kérdésében való döntést — használható fel. E célok érdekében az információ hozzáférhetővé tehető nyilvános bírósági eljárás vagy egyéb igazságszolgáltatási eljárás során.
- (4) Amennyiben valamely szerződő fél illetékes hatósága úgy ítéli meg, hogy egy másik szerződő fél illetékes hatóságától kapott információ hasznos lehet egy másik tagállam illetékes hatósága számára, úgy az illető szerződő fél illetékes hatósága az információt

szolgáltató szerződő fél illetékes hatóságának beleegyezésével továbbíthatja az információt e másik tagállam illetékes hatóságának.

10. cikk Hatálybalépés

A Megállapodás azt a napot követő harmincadik napon lép hatályba, amelyen a Kormányok megküldték egymásnak az arra vonatkozó írásos értesítést, hogy az előírt alkotmányos követelményeknek megfeleltek, és az egyezmény rendelkezései azon a napon lépnek hatályba, amelytől kezdődően az Irányelv 17. cikke (2) és (3) bekezdésének megfelelően az Irányelvet alkalmazni kell.

11. cikk Megszűnés

- (1) E Megállapodás mindaddig hatályban marad, amíg valamely szerződő fél a Megállapodást fel nem mondja.
- (2) E Megállapodást bármely szerződő fél felmondhatja a másik félhez címzett, írásbeli felmondó nyilatkozat útján; a felmondó nyilatkozatnak meg kell határoznia a felmondáshoz vezető körülményeket. Ilyen esetben e Megállapodás hatálya a felmondó nyilatkozat kézbesítésétől számított 12 hónap múlva szűnik meg.

12. cikk Az alkalmazás és az alkalmazás felfüggesztése

- (1) E Megállapodás alkalmazásának feltétele, hogy az Európai Unió minden egyes tagállama, az Amerikai Egyesült Államok, Svájc, Andorra, Liechtenstein, Monaco és San Marino, valamint az Európai Közösség tagállamainak vonatkozó függő és társult területei külön-külön olyan intézkedések fogadjanak el és hajtsanak végre, amelyek összhangban vannak az Irányelvben vagy az e Megállapodásban foglaltakkal, illetve megegyeznek azokkal, valamint a végrehajtásra azonos időpontot írnak elő.
- (2) Bármely szerződő fél a másik szerződő félhez címzett, a felfüggesztéshez vezető körülményeket meghatározó értesítés útján, az e Megállapodás 8. cikkében előírt kölcsönös egyeztetési eljárásra is figyelemmel, azonnali hatállyal felfüggesztheti e Megállapodás vagy annak bármely részének alkalmazását, amennyiben az Irányelvet az európai közösségi joggal összhangban átmenetileg vagy állandó jelleggel a továbbiakban nem kell alkalmazni, illetve ha valamely tagállam felfüggeszti végrehajtási jogszabályainak

alkalmazását. A Megállapodás újra alkalmazandó, amint a felfüggesztéshez vezető körülmények megszűnnek.

- (3) Bármely szerződő fél a másik szerződő félhez címzett, a felfüggesztéshez vezető körülményeket meghatározó értesítés útján, az e Megállapodás 8. cikkében kölcsönös egyeztetési eljárásra is figyelemmel, felfüggesztheti e Megállapodás alkalmazását, amennyiben az (1) bekezdésben meghatározott valamely harmadik ország vagy terület az ebben a bekezdésben foglalt intézkedések alkalmazását időközben megszünteti. Az alkalmazás felfüggesztésére csak az értesítést követő két hónapot követően kerülhet sor. A Megállapodás újra alkalmazandó, amint a kérdéses harmadik ország vagy terület az intézkedések alkalmazását újra megkezdi.

13. cikk

Illetékes hatóságok

E Megállapodás alkalmazásában az „illetékes hatóság”, amennyiben a Magyar Köztársaságra alkalmazzák, az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatalt, a Kajmán-szigetek esetében pedig „the Financial Secretary”-t jelenti.

14. cikk

Átültetés a nemzeti jogba

2005. január 1-je előtt a szerződő felek elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek az egyezménynek való megfeleléshez szükségesek.

Fentiek hitelül az erre kellőképpen felhatalmazott alulírottak a jelen Megállapodást aláírták.

Készült magyar és angol nyelven, az e nyelveken készült szövegek mindegyike egyaránt hiteles.

a Magyar Köztársaság Kormánya részéről **a Kajmán-szigetek kormánya** részéről

/Melléklet: A kapcsolódó szervezetek jegyzéke/

A KAPCSOLÓDÓ SZERVEZETEK JEGYZÉKE

A 7. cikk alkalmazásában a következő szervezetek tekintendők „*hatóságként eljáró, vagy nemzetközi szerződés által elismert szerepű kapcsolódó szervezetnek*”

AZ EURÓPAI UNIÓN BELÜLI SZERVEZETEK:

Belgium

Vlaams Gewest (Flamand Régió)

Région wallonne (Vallon Régió)

Région bruxelloise/Brussels Gewest (Brüsszel Régió)

Communauté française (Francia Közösség)

Vlaamse Gemeenschap (Flamand Közösség)

Deutschsprachige Gemeinschaft (Német Ajkú Közösség)

Spanyolország

Xunta de Galicia (Galícia regionális kormánya)

Junta de Andalucía (Andalúzia regionális kormánya)

Junta de Extremadura (Extremadura regionális kormánya)

Junta de Castilla- La Mancha (Castilla- La Mancha regionális kormánya)

Junta de Castilla- León (Castilla- León regionális kormánya)

Gobierno Foral de Navarra (Navarra regionális kormánya)

Govern de les Illes Balears (a Baleár-szigetek kormánya)

Generalitat de Catalunya (Katalónia autonóm kormánya)

Generalitat de Valencia (Valencia autonóm kormánya)

Diputación General de Aragón (Aragónia regionális tanácsa)

Gobierno de las Islas Canarias (a Kanári-szigetek kormánya)

Gobierno de Murcia (Murcia kormánya)

Gobierno de Madrid (Madrid kormánya)

Gobierno de la Comunidad Autónoma del País Vasco/Euzkadi (az autonóm baszkföldi közösség kormánya)

Diputación General de Guipúzcoa (Guipúzcoa regionális tanácsa)

Diputación Foral de Vizcaya/Bizkaia (Vizcaya/Bizkaia regionális tanácsa)

Diputación General de Alava (Alava regionális tanácsa)

Ayuntamiento de Madrid (Madrid városi tanácsa)

Ayuntamiento de Barcelona (Barcelona városi tanácsa)
Cabildo Insular de Gran Canaria (a Kanári-szigetek sziget tanácsa)
Cabildo Insular de Tenerife (Tenerife szigetének tanácsa)
Instituto de Crédito Oficial (Állami Hitelintézet)
Instituto Catalán de Finanzas (Katalónia Pénzügyi Intézete)
Instituto Valenciano de Finanzas (Valencia Pénzügyi Intézete)

Görögország

Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος (Nemzeti Távközlési Szervezet)
Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος (Nemzeti Vasútszervezet)
Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (Állami Villamosenergia-vállalat)

Franciaország

La Caisse d'amortissement de la dette sociale (CADES) (Társadalmi Adósságtörlesztési Pénztár)
L'Agence française de développement (AFD) (Francia Fejlesztési Ügynökség)
Réseau Ferré de France (RFF) (Francia Vasúthálózat)
Caisse Nationale des Autoroutes (CNA) (Nemzeti Autópálya Pénztár)
Assistance publique Hôpitaux de Paris (APHP) (Párizsi Kórházak Köztámogatása)
Charbonnages de France (CDF) (Franciaországi Széntanács)
Entreprise minière et chimique (EMC) (Bányászati és Vegyészeti Vállalat)

Olaszország

Régiók
Megyék
Járások
Cassa Depositi e Prestiti (Betéti- és Kölcsönpénztár)

Lettország

Pašvaldības (helyi önkormányzatok)

Lengyelország

gminy (falvak)
powiaty (kerületek)
województwa (megyék)
związki gmin (falvak társulásai)
powiatów (kerületek társulásai)
województw (megyék társulásai)
miasto stołeczne Warszawa (Varsó főváros)

Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Mezőgazdasági Szerkezetátalakítási és Modernizációs Ügynökség)

Agencja Nieruchomości Rolnych (Mezőgazdasági Tulajdon Ügynökség)

Portugália

Região Autónoma da Madeira (Madeira autonóm régiója)

Região Autónoma dos Açores (Açores autonóm régiója)

Törvényhatóságok

Szlovákia

mestá a obce (törvényhatóságok)

Železnice Slovenskej republiky (Szlovák Vasúttársaság)

Štátny fond cestného hospodárstva (Állami Útkezelő Alap)

Slovenské elektrárne (Szlovák Erőművek)

Vodohospodárska výstavba (Vízgazdasági Építő Társaság)

NEMZETKÖZI SZERVEZETEK:

Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank (EBRD)

AZ EURÓPAI BERUHÁZÁSI BANK

Ázsiai Fejlesztési Bank

Afrikai Fejlesztési Bank

Világbank / IBRD / IMF

Nemzetközi Pénzügyi Társaság

Amerika-közi Fejlesztési Bank

Európa Tanácsi Szociális Fejlesztési Alap

EURATOM

Európai Közösség

Corporación Andina de Fomento (CAF) (Andoki Fejlesztési Társaság)

Eurofirma

Európai Szén- és Acélközösség

Északi Beruházási Bank

Karibi Fejlesztési Bank

A 7.cikk rendelkezései nem sértik a Szerződő Feleknek a fent említett nemzetközi szervezetek tekintetében esetlegesen fennálló nemzetközi kötelezettségvállalásait.

HARMADIK ORSZÁGOK SZERVEZETEI:

Szervezetek, amelyek megfelelnek a következő kritériumoknak:

- 1) A nemzeti kritériumok szerint a szervezet egyértelműen közjogi szervnek minősül.
- 2) Az ilyen közjogi szerv olyan nem piaci szereplő, amely elsősorban nem piaci javak és szolgáltatások biztosítása mellett a közjó érdekében kezeli és finanszírozza a tevékenységek egy olyan csoportját, amelyet ténylegesen az államháztartás ellenőriz.
- 3) Az ilyen közjogi szervezet nagy és rendszeres állampapír-kibocsátó.
- 4) Az érintett állam garantálni tudja, hogy az ilyen közjogi szervezet bruttósítási záradék esetén nem fog lejárat előtti visszaváltást eszközölni.

IX.. számú melléklet a 2005. évi számú törvényhez

MEGÁLLAPODÁS LEVÉLVÁLTÁS FORMÁJÁBAN A MEGTAKARÍTÁSOKBÓL SZÁRMAZÓ JÖVEDELEM ADÓZTATÁSÁRÓL A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS MONTSERRAT KÖZÖTT

A. A Magyar Köztársaság levele

Tisztelt Uram!

Ezennel hivatkozom „A megtakarításokból származó jövedelem adóztatására vonatkozó Megállapodásra az Egyesült Királyság tengeren túli területe Montserrat és a Magyar Köztársaság között”, melyet az Európai Unió Minisztereinek Tanácsa Magas Szintű Munkacsoportja (megtakarítások adóztatása) 2004. június 22-én fogadott el.

Abban a megtiszteltetésben van részem, hogy a fent említett szövegre való tekintettel

- javasoljam Önnek ennek a levélnek az 1. számú mellékletébe foglalt „Megállapodás a megtakarítások jövedelmének adóztatásáról” alkalmazását;
- javasoljam, hogy az említett Megállapodás a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló 2003/48/EK (2003. június 3.) tanácsi irányelv alkalmazásának napján lépjen hatályba, amely időpont az Irányelv 17. cikk (2) bekezdésében lefektetett feltételektől, és annak egymás irányába történő jelzésétől függ, hogy e Megállapodás hatálybalépéséhez szükséges belső alkotmányos eljárások befejeződtek;

- javasoljam kölcsönös kötelezettségvállalásunkat arra nézve, hogy a lehető legrövidebb időn belül lefolytatjuk az említett belső alkotmányos eljárásokat és a hivatalos csatornákon keresztül értesítjük egymást ezen eljárások befejezéséről.

Tisztelettel javaslom, hogy amennyiben a fent elmondottak az Ön Kormánya számára elfogadhatóak, ez a levél, 1. számú melléklete és az Ön visszaigazolása együttesen képezzék kölcsönös elfogadásunkat és minősüljenek Megállapodásnak a Magyar Köztársaság és Montserrat között.

Kérem, fogadja nagyrabecsülésemet.

A Magyar Köztársaság kormánya nevében

Kelt Budapesten, 2004. október 1-jén magyar és angol nyelven, három példányban.

B. Montserrat kormányának levele

Tisztelt Uram!

Ezennel tisztelettel visszaigazolom a 2004. október 1. napon kelt levelét, amely az alábbiakat tartalmazza:

„Tisztelt Uram!

Ezennel hivatkozom „A megtakarításokból származó jövedelem adóztatására vonatkozó Megállapodásra az Egyesült Királyság tengeren túli területe Montserrat és a Magyar Köztársaság között”, melyet az Európai Unió Minisztereinek Tanácsa Magas Szintű Munkacsoportja (megtakarítások adóztatása) 2004. június 22-én fogadott el.

Abban a megtiszteltetésben van részem, hogy a fent említett szövegre való tekintettel

- javasoljam Önnek ennek a levélnek az 1. számú mellékletébe foglalt „Megállapodás a megtakarítások jövedelmének adóztatásáról” alkalmazását;
- javasoljam, hogy az említett Megállapodás a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló 2003/48/EK (2003. június 3.) tanácsi irányelv

alkalmazásának napján lépjen hatályba, amely időpont az Irányelv 17. cikk (2) bekezdésében lefektetett feltételektől, és annak egymás irányába történő jelzésétől függ, hogy e Megállapodás hatálybalépéséhez szükséges belső alkotmányos eljárások befejeződtek;

- javasoljam kölcsönös kötelezettségvállalásunkat arra nézve, hogy a lehető legrövidebb időn belül lefolytatjuk az említett belső alkotmányos eljárásokat és a hivatalos csatornákon keresztül értesítjük egymást ezen eljárások befejezéséről.

Tisztelettel javaslom, hogy amennyiben a fent elmondottak az Ön Kormányára számára elfogadható, ez a levél, 1. számú melléklete és az Ön visszaigazolása együttesen képezzék kölcsönös elfogadásunkat és minősüljenek Megállapodásnak a Magyar Köztársaság és Montserrat között.

Kérem, fogadja nagyrabecsülésemet.”

Megerősíthetem, hogy Montserrat kormánya egyetért a 2004. október 1-jén kelt levelének tartalmával.

Kérem, fogadja nagyrabecsülésemet.

Montserrat kormánya nevében

Kelt, 2005. április 5., magyar és angol nyelven, három példányban.

C. A Megállapodás szövege

1. melléklet

A MEGTAKARÍTÁSOK ADÓZTATÁSÁRA VONATKOZÓ MEGÁLLAPODÁS
A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS AZ EGYESÜLT KIRÁLYSÁG TENGERENTÚLI TERÜLETE
MONTSERRAT ÉS KÖZÖTT

MIVEL:

1. Az Európai Unió Tanácsának („a Tanács”) a kamat formájában megjelenő megtakarítások adóztatásáról szóló, 2003/48/EGK irányelve („Irányelv”) 17. cikke előírja, hogy 2004. január 1-je előtt a tagállamoknak el kell fogadni és közzé kell tenni az ezen Irányelvnek

való megfeleléshez szükséges, 2005. január 1-jétől alkalmazandó törvényeket, rendeleteket és közigazgatási rendelkezéseket, feltéve, hogy

„(i) a Tanács egyhangú határozatát követően a Svájci Államközösség, a Liechtensteini Hercegség, a San Marini Köztársaság, a Monacói Hercegség és az Andorrai Hercegség ugyanezen időponttól kezdve, az Európai Közösséggel létrejött megállapodásoknak megfelelően az ezen Irányelvben szereplő intézkedésekkel egyenértékű intézkedéseket alkalmaz;

(ii) minden megállapodás vagy más olyan rendelkezés hatályban van, amely biztosítja, hogy minden érintett függő vagy társult terület ugyanezen időponttól kezdve az ezen Irányelv II. fejezetében előírtakkal megegyező módon automatikus információcserét alkalmaz (vagy a 10. cikkben meghatározott átmeneti időszak alatt a 11. és 12. cikkben foglaltakkal megegyező módon forrásadót alkalmaz)”.

2. Montserrat EU-hoz fűződő viszonyát az Európai Közösséget létrehozó szerződés 4. része határozza meg. E szerződés értelmében Montserrat nem része az EU adóztatási területének.
3. Montserrat tudomásul veszi, hogy — bár az EU-tagállamok végső célja az egymás közötti, kamatfizetésekre vonatkozó információcsere révén a kifizetett kamatok azon tagállamban való effektív megadóztatása, amelyben a haszonhúzó adóügyi illetőséggel rendelkezik— három tagállam, nevezetesen Ausztria, Belgium és Luxemburg egy átmeneti időszakban nem köteles részt venni az információcserében, hanem e tagállamok az Irányelv hatálya alá tartozó, megtakarításokból származó jövedelemre forrásadót alkalmaznak.
4. Montserrat elfogadta, hogy az Irányelv II. fejezetében előírtakkal azonos módon automatikus információcserét alkalmaz.
5. Montserrat rendelkezik a kollektív befektetési vállalkozásokra vonatkozó olyan jogszabályokkal, amelyek hatályukat tekintve egyenértékűnek tekintendők az Irányelv 2. és 6. cikkében említett EK-jogszabályokkal.

Montserrat és a Magyar Köztársaság (a továbbiakban: „a szerződő fél” vagy „a szerződő felek”, kivéve ha a szöveggörnyezet mást indokol) megállapodtak abban, hogy megkötik a következő — kizárólag a szerződő felek kötelezettségeit tartalmazó — Megállapodást, amely előírja a szerződő felek közötti automatikus információcserét az egyik szerződő fél területén alapított kifizető által a másik szerződő fél területén illetőséggel bíró személy számára történő kamatkifizetések tekintetében.

E Megállapodás alkalmazásában az „illetékes hatóság” — amennyiben azt a szerződő felekre alkalmazzák — a Magyar Köztársaság esetében az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatalt, Montserrat esetében pedig „the Inland Revenue Department”-et jelenti.

1. cikk A kifizető adatszolgáltatása

(1) Az egyik szerződő félben honos kifizető által az e Megállapodás 5. cikke szerinti, a másik szerződő félben illetőséggel bíró — az e Megállapodás 2. cikkében meghatározott — haszonhúzó számára történő kamatkifizetések esetén, a kifizető adatot szolgáltat az illetékes hatóság számára a következőkről:

- (a) a haszonhúzó az e Megállapodás 3. cikkének megfelelően megállapított személyazonossága és illetősége;
- (b) a kifizető neve és címe;
- (c) a haszonhúzó folyószámlaszáma vagy ennek hiányában a kamatot eredményező követelés meghatározása;
- (d) az Irányelv 8. cikk (2) bekezdésében meghatározott, kamatkifizetésre vonatkozó információ. A kifizető által kötelezően szolgáltatott, kamatkifizetésre vonatkozó információ minimális adattartalmát azonban bármely szerződő fél a kamat vagy a jövedelem teljes összegére, valamint az értékesítésből, visszaváltásból vagy visszatérítésből eredő jövedelem teljes összegére korlátozhatja.

A szerződő felek teljesítik e cikk (2) bekezdésében foglaltakat.

- (4) Az adóév végét követő hat hónapon belül az egyik szerződő fél illetékes hatósága automatikusan megküldi a másik szerződő fél illetékes hatóságának az e cikk (1) bekezdésének (a)–(d) pontjában említett, az adott év során teljesített összes kamatkifizetésre vonatkozó információt.

2. cikk A haszonhúzó fogalmának meghatározása

- (1) Ezen Megállapodás alkalmazásában „haszonhúzó”: bármely természetes személy, aki kamatkifizetésben részesül, vagy bármely természetes személy, akinek részére kamatkifizetést írnak jóvá, kivéve, ha bizonyítani tudja, hogy a kamatot nem az ő javára fizették ki vagy írták jóvá. A természetes személy nem tekinthető haszonhúzónak, amennyiben:
- (a) e Megállapodás 4. cikk (1) bekezdése értelmében kifizetőként jár el;
 - (b) egy jogi személy, egy a nyeresége után a vállalkozások adózásának általános szabályai alapján adózó jogalany, egy a 85/611/EGK irányelvnek megfelelően engedélyezett ÁÉKBV, vagy egy egyenértékű, Montserraton alapított kollektív befektetési vállalkozás, vagy egy az e Megállapodás 4. cikkének (2) bekezdésében említett jogalany nevében jár el, és az utóbbi esetében a kamatkifizetést végrehajtó gazdasági szereplővel közli az említett jogalany nevét és címét, és, amely ezen információt közli a honossága szerinti szerződő fél illetékes hatóságával;
 - (c) más haszonhúzó természetes személy nevében jár el, és közli a kifizetővel e haszonhúzó azonosítási adatait.
- (2) Amennyiben a kifizetőnek olyan információ van a birtokában, amely arra utal, hogy a kamatkifizetésben részesülő természetes személy vagy akinek részére a kamatot jóváírják esetleg nem a haszonhúzó, valamint amennyiben sem e cikk (1) bekezdésének (a) pontja, sem (1) bekezdésének (b) pontja nem alkalmazható, a kifizető köteles ésszerű lépéseket tenni a haszonhúzó azonosítási adatainak megállapítására. Amennyiben a kifizető nem tudja azonosítani a haszonhúzót, a kérdéses természetes személyt tekinti haszonhúzónak.

3. cikk A haszonhúzó személyazonossága és illetősége

- (1) Saját területén minden fél elfogadja és biztosítja azon eljárások alkalmazását, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a kifizető számára lehetővé tegyék a haszonhúzóknak és azok illetőségének e Megállapodás értelmében történő azonosítását. Az ilyen eljárásoknak meg kell felelniük a (2) és (3) bekezdésben megállapított minimumszabályoknak.

- (2) A kifizető a minimumszabályok alapján megállapítja a haszonhúzó személyazonosságát; a minimumszabályok aszerint, hogy mikor jött létre az ügyleti kapcsolat a kifizető és a kamat kedvezményezettje között, a következőképpen alakulnak:
 - (a) a 2004. január 1-je előtt létrejött szerződéses jogviszonyokra vonatkozóan a kifizető a haszonhúzó személyazonosságát, amely annak nevéből és lakcíméből áll, — a Magyar Köztársaság esetén különösen a kifizető honossága szerinti országban hatályban lévő rendelkezések, valamint a pénzügyi rendszerek pénzmosás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló, 1991. június 10-i 91/308/EGK tanácsi irányelv, Montserrat esetén pedig az azzal egyenértékű jogszabályok alapján — a rendelkezésére álló információ felhasználásával állapítja meg;

 - (b) a 2004. január 1-jén vagy azután létrejött szerződéses jogviszonyok alapján — vagy ezen időpontot követően szerződéses jogviszonyok hiányában — végrehajtott ügyletekre vonatkozóan a kifizető megállapítja a haszonhúzó személyazonosságát, amely annak nevéből és lakcíméből, valamint — amennyiben ilyen van — az adóügyi illetősége szerinti tagállam által kiadott adóazonosító számából áll. Ezen adatokat a haszonhúzó által bemutatott útlevel vagy hivatalos személyazonosító igazolvány alapján kell megállapítani. Amennyiben a lakcím ezen útlevelben vagy ezen hivatalos személyazonosító igazolványban nincs feltüntetve, azt a haszonhúzó által bemutatott bármilyen más, a személyazonosságot igazoló okmány alapján kell megállapítani. Amennyiben az adóazonosító szám nem szerepel a haszonhúzó által bemutatott útlevelben, hivatalos személyazonosító igazolványban vagy személyazonosságot igazoló bármilyen más okmányban — beleértve lehetőség szerint az adóügyi illetőségre

vonatkozó igazolást —, a személyazonossági adatokat a haszonhúzó útlevele vagy hivatalos személyazonosító igazolványa alapján ki kell egészíteni annak születési idejével és helyével.

- (3) A kifizető a haszonhúzó illetőségét a minimumszabályok alapján állapítja meg, amelyek aszerint változnak, hogy mikor jön létre a szerződéses jogviszony a kifizető és a kamat kedvezményezettje között. A következőkben megállapított feltételekre is figyelemmel a haszonhúzót abban a tagállamban kell illetőséggel rendelkezőnek tekinteni, ahol állandó lakóhelye található:
- (a) a 2004. január 1-je előtt létrejött szerződéses jogviszonyokra vonatkozóan a kifizető a haszonhúzó illetőségét, a Magyar Köztársaság esetén különösen az illetősége szerinti államban hatályban lévő rendelkezések, valamint a 91/308/EGK irányelv, Montserrat esetén pedig egyenértékű jogszabályok alapján rendelkezésére álló információ felhasználásával állapítja meg;
 - (b) a 2004. január 1-jén vagy azután létrejött szerződéses jogviszonyok – vagy ezen időpontot követően szerződéses jogviszonyok hiányában – végrehajtott ügyletekre vonatkozóan a kifizető a haszonhúzó illetőségét az útlevélben, a hivatalos személyazonosító igazolványban vagy szükség esetén a haszonhúzó személyazonosságát igazoló, általa bemutatott bármely más okmányban szereplő lakcím alapján, a következő eljárás szerint állapítja meg: valamely tagállam által kibocsátott útlevelet vagy személyazonosító igazolványt bemutató olyan természetes személyekre vonatkozóan, akik kijelentik, hogy egy harmadik országban bírnak illetőséggel, az illetőséget azon harmadik ország illetékes hatósága által kibocsátott illetőségigazolás alapján kell megállapítani, amelyben a természetes személy állítása szerint illetőséggel bír. Ilyen igazolás bemutatásának hiányában azon tagállamot kell az illetőség szerinti országnak tekinteni, amely az útlevelet vagy az egyéb hivatalos személyazonosító okmányt kiállította.

4. cikk A kifizető fogalmának meghatározása

- (1) E Megállapodás alkalmazásában „kifizető”: azon gazdasági szereplő, amely közvetlenül a haszonhúzó javára kamatot fizet vagy ír jóvá függetlenül attól, hogy a gazdasági szereplő

a kamatot eredményező követelés kötelezettje, vagy a gazdasági szereplő a kötelezett, illetve a haszonhúzó által kamat fizetésével vagy kamat jóváírásával megbízott.

- (2) Minden olyan a szerződő fél területén honos jogalanyt, amelynek kamatot fizetnek ki, vagy kamatot írnak jóvá a haszonhúzó javára, az ilyen kifizetéskor, illetve jóváírásakor szintén kifizetőnek kell tekinteni. E rendelkezést nem kell alkalmazni, ha a gazdasági szereplő az e jogalany által bemutatott hivatalos okirat alapján alappal feltételezi, hogy:
- (a) e jogalany egy jogi személy, az e cikk (5) bekezdésben említett jogi személyek kivételével; vagy
 - (b) annak nyereségei a vállalkozások adózásának általános szabályai alapján adóznak; vagy
 - (c) az egy, a 85/611/EGK tanácsi irányelvnek megfelelően elismert ÁÉKBV, vagy egy azzal egyenértékű, Montserraton honos kollektív befektetési vállalkozás.

Az ilyen, másik szerződő fél területén honos és e bekezdés alapján kifizetőnek minősülő jogalanynak kamatot fizető vagy annak kamatot jóváíró gazdasági szereplő, közli a jogalany nevét és címét, valamint a jogalanynak kifizetett vagy részére jóváírt kamat teljes összegét a honossága szerinti szerződő fél illetékes hatóságával, amely ezen információt továbbítja azon szerződő fél illetékes hatóságához, amelynek területén a jogalany honos.

- (3) Az e cikk (2) bekezdésében említett jogalany azonban választhatja, hogy e Megállapodás alkalmazásában ÁÉKBV-ként vagy a (2) bekezdés (c) pontjában említett egyenértékű vállalkozásként kezeljék. E választási lehetőség gyakorlásához olyan igazolás szükséges, amelyet a jogalany honossága szerinti szerződő fél állít ki, és amelyet e jogalany mutat be a gazdasági szereplőnek. A szerződő fél a területén honos jogalanyokra vonatkozóan megállapítja e választási lehetőség szabályait.
- (4) Amennyiben a gazdasági szereplő és e cikk (2) bekezdésében említett jogalany ugyanazon szerződő fél területén honos, e szerződő fél megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a jogalany megfeleljen az e Megállapodás rendelkezéseinek, amikor kifizetőként jár el.
- (5) Az e cikk (2) bekezdés (a) pontja alól mentesülő jogi személyek a következők:

- (a) Finnországban: avoin yhtiö (Ay) és kommandiittiyhtiö (Ky) / öppet bolag és kommanditbolag;
- (b) Svédországban: handelsbolag (HB) és kommanditbolag (KB).

5. cikk A kamatkifizetés fogalmának meghatározása

(1) E Megállapodás alkalmazásában „kamatkifizetés”:

- (a) valamennyi, követeléshez kapcsolódó, kifizetett vagy számlára jóváírt kamat, függetlenül attól, hogy jelzáloggal biztosított-e, vagy jogot ad-e a kötelezett nyereségében való részesedésre, különösen az állampapírokból, kötvényekből vagy adósságlevelekből — beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumokat és jutalmakat — származó jövedelmek; a késedelmes teljesítéshez kapcsolódó büntető kamatok nem tekintendők kamatkifizetésnek;
- (b) az (a) pontban említett követelések értékesítésekor, visszatérítésekor vagy visszaváltásakor felhalmozódott vagy tőkésített kamat;
- (c) a kamatkifizetésekből közvetlenül vagy egy, az e Megállapodás 4. cikk (2) bekezdésében említett jogalanyon keresztül közvetetten kapott jövedelmek, amelyeket a következők osztanak ki:
 - (i) egy, a 85/611/EGK tanácsi irányelvnek megfelelően engedélyezett ÁÉKBV; vagy
 - (ii) az (i) pontban meghatározottal egyenértékű, Montserraton honos kollektív befektetési vállalkozás;
 - (iii) e Megállapodás 4. cikk (3) bekezdése alapján választásra jogosult jogalanyok;
 - (iv) az Európai Közösséget létrehozó szerződés 299. cikke alapján, annak hatálya alá tartozó területen és Montserrat területén kívül illetékességgel bíró kollektív befektetési vállalkozások.

(d) a következő vállalkozások és jogalanyok részvényeinek vagy üzletrészeinek értékesítésekor, visszatérítésekor vagy visszaváltásakor szerzett jövedelmek, amennyiben ezek közvetlenül vagy közvetve más kollektív befektetési vállalkozásokon vagy a következőkben említett jogalanyokon keresztül az a) pontban említett követelések formájában meglévő eszközeik több mint 40%-át befektetik:

- (i) egy, a 85/611/EGK irányelvnek megfelelően engedélyezett ÁÉKBV; vagy
- (ii) az i. pontban meghatározottal egyenértékű, Montserraton honos kollektív befektetési vállalkozás;
- (iii) e Megállapodás 4. cikk (3) bekezdése alapján választásra jogosult jogalanyok;
- (iv) az Európai Közösséget létrehozó szerződés 299. cikke alapján, annak hatálya alá tartozó területen és Montserrat területén kívül illetékességgel bíró kollektív befektetési vállalkozások.

A szerződő felek azonban választhatják azt, hogy e cikk (1) bekezdés (d) pontjában szereplő jövedelmet csak olyan mértékig tekintik kamatnak, amíg az ilyen jövedelem megfelel az e cikk (1) bekezdés (a) és (b) pontja szerinti kamatkifizetésekből közvetlenül vagy közvetetten eredő nyereségeknek.

(2) Amennyiben a kifizető az e cikk (1) bekezdés (c) és (d) pontja tekintetében nem rendelkezik a kamatkifizetésekből eredő jövedelem arányára vonatkozó információval, a jövedelem teljes összegét kamatkifizetésnek kell tekinteni.

(3) Amennyiben a kifizető az e cikk (1) bekezdés (d) pontja tekintetében nem rendelkezik információval a követelésbe, illetve az említett bekezdés meghatározása szerinti részvényekbe vagy üzletrészekbe fektetett eszközök százalékos arányáról, e százalékos arányt 40% felettinek kell tekinteni. Amennyiben a kifizető nem tudja meghatározni a haszonhúzó által szerzett jövedelem összegét, a jövedelmet úgy kell tekinteni, hogy az megfelel a részvények vagy üzletrészek értékesítéséből, visszatérítéséből vagy visszaváltásából eredő jövedelemnek.

- (4) Amennyiben az e cikk (1) bekezdésben meghatározott kamatot egy, az e Megállapodás 4. cikkének (2) bekezdésében említett jogalany számlájára fizetik ki vagy írják jóvá, és ez a jogalany az e Megállapodás 4. cikkének (3) bekezdése alapján nem jogosult választásra, akkor az ilyen kamatot az ilyen jogalany általi kamatkifizetésnek kell tekinteni.
- (5) E cikk (1) bekezdésének (b) és (d) pontja tekintetében a szerződő felek választhatják azt, hogy a területükön lévő kifizetőktől megkövetelik, hogy a kamatot egy legfeljebb egy éves időszakon keresztül éves szinten állapítsák meg, és ezt az éves szinten megállapított kamatot kamatkifizetésként kezeljék akkor is, ha ezen időszakban nem történik értékesítés, visszaváltás vagy visszatérítés.
- (6) E cikk (1) bekezdésének (c) és (d) pontjától eltérve a szerződő felek választhatják azt, hogy a kamatkifizetés fogalmából kizárnak bármely, e rendelkezésekben említett, saját területükön alapított vállalkozásoktól vagy jogalanyoktól eredő jövedelmet, amennyiben az ilyen jogalanyok e cikk (1) bekezdésének (a) pontjában említett követelésekbe való befektetései nem haladják meg eszközeik 15%-át. Hasonlóképpen, e cikk (4) bekezdésétől eltérve, a szerződő felek választhatják azt, hogy az e cikk (1) bekezdésében említett kamatkifizetés fogalmából kizárják az e Megállapodás 4. cikke (2) bekezdésében említett, területükön alapított olyan jogalanyok számlájára kifizetett vagy arra jóváírt kamatot, amelyek nem jogosultak a 4. cikk (3) bekezdése alapján való választásra, amennyiben az ilyen jogalanyok e cikk (1) bekezdésének (a) pontjában említett követelésekbe való befektetései nem haladják meg eszközeik 15%-át.

Az egyik szerződő fél által gyakorolt ilyen választás a másik szerződő félre is kötelező érvényű.

- (7) Az e cikk (1) bekezdés (d) pontjában, valamint a (3) bekezdésben említett százalékos arány 2011. január 1-jétől 25%.
- (8) Az e cikk (1) bekezdésének (d) pontjában, valamint (6) bekezdésében említett százalékos arányt az érintett vállalkozások vagy jogalanyok alapszabályában vagy létesítő okiratában meghatározott befektetési politikájára, vagy ezek hiányában az érintett vállalkozások vagy jogalanyok eszközeinek tényleges összetételére való hivatkozással kell meghatározni.

6. cikk A hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokra vonatkozó átmeneti rendelkezések

- (1) Az e Megállapodás 10. cikkében említett átmeneti időszak alatt, de legkésőbb 2010. december 31-ig nem tekinthetők a 5. cikk (1) bekezdésének (a) pontja szerinti követelésnek az olyan belföldi és nemzetközi kötvények és egyéb hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírok, amelyek először 2001. március 1. előtt kerültek kibocsátásra, vagy amelyek eredeti kibocsátási tájékoztatóját a 80/390/EGK tanácsi irányelv szerint az illetékes hatóságok vagy harmadik országok felelős hatóságai ezen időpont előtt jóváhagyták, feltéve, hogy 2002. március 1-jén vagy azt követően nem bocsátanak ki további ilyen hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokat.

Amennyiben egy kormány vagy egy, az e Megállapodás mellékletében meghatározottak szerint hatóságként eljáró vagy egy nemzetközi szerződés által elismert kapcsolódó jogalany által kibocsátott, a korábbiakban említett hitelviszonyt megtestesítő értékpapírból 2002. március 1-jén vagy azt követően további kibocsátást hajtanak végre, az ilyen értékpapír kibocsátásának teljes egészét — amely az eredeti kibocsátásból és bármely további kibocsátásból áll — az e Megállapodás 5. cikk (1) bekezdésének (a) pontja szerinti követelésnek kell tekinteni.

Amennyiben a második albekezdés által nem szabályozott bármely más kibocsátó által kibocsátott, fent említett hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokból 2002. március 1-jén vagy azt követően további kibocsátást hajtanak végre, az ilyen további kibocsátást a 5. cikk (1) bekezdésének (a) pontja szerint követelésnek kell tekinteni.

- (2) E cikk nem akadályozza a szerződő feleket abban, hogy az (1) bekezdésben említett hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokból származó bevételeket nemzeti joguknak megfelelően adóztassák.

7. cikk Kölcsönös egyeztetési eljárás

Amennyiben a felek között nehézségek vagy kétségek merülnek fel e Megállapodás végrehajtását vagy értelmezését illetően, a szerződő felek törekednek arra, hogy az ügyet kölcsönös egyeztetéssel oldják meg.

8. cikk Titoktartás

- (1) Bármely szerződő fél illetékes hatósága által megküldött vagy részére szolgáltatott minden információt titokban kell tartani.
- (2) Valamely szerződő fél illetékes hatósága részére szolgáltatott információ — a másik szerződő fél előzetes, írásbeli hozzájárulása nélkül — kizárólag a közvetlen adózás céljából használható fel.
- (3) A szolgáltatott információ kizárólag a közvetlen adózás szempontjából érintett személyek vagy hatóságok számára tehető hozzáférhetővé, valamint kizárólag e személyek vagy hatóságok által és kizárólag ilyen célokra, illetve felügyeleti célokra — ideértve bármely fellebbezés kérdésében való döntést — használható fel. E célok érdekében az információ hozzáférhetővé tehető nyilvános bírósági eljárás vagy egyéb igazságszolgáltatási eljárás során.
- (4) Amennyiben valamely szerződő fél illetékes hatósága úgy ítéli meg, hogy egy másik szerződő fél illetékes hatóságától kapott információ hasznos lehet egy másik tagállam illetékes hatósága számára, úgy az illető szerződő fél illetékes hatósága az információt szolgáltató szerződő fél illetékes hatóságának beleegyezésével továbbíthatja az információt e másik tagállam illetékes hatóságának.

9. cikk Hatálybalépés

A Megállapodás azt a napot követő harmincadik napon lép hatályba, amelyen a Kormányok megküldték egymásnak az arra vonatkozó írásos értesítést, hogy az előírt alkotmányos követelményeknek megfeleltek, és az egyezmény rendelkezései azon a napon lépnek hatályba, amelytől kezdődően az Irányelv 17. cikke (2) és (3) bekezdésének megfelelően az Irányelvet alkalmazni kell.

10. cikk Megszűnés

- (1) E Megállapodás mindaddig hatályban marad, amíg valamely szerződő fél a Megállapodást fel nem mondja.
- (2) E Megállapodást bármely szerződő fél felmondhatja a másik félhez címzett, írásbeli felmondó nyilatkozat útján; a felmondó nyilatkozatnak meg kell határoznia a felmondáshoz

vezető körülményeket. Ilyen esetben e Megállapodás hatálya a felmondó nyilatkozat kézbesítésétől számított 12 hónap múlva szűnik meg.

11 cikk Az alkalmazás és az alkalmazás felfüggesztése

- (1) E Megállapodás alkalmazásának feltétele, hogy az Európai Unió minden egyes tagállama, az Amerikai Egyesült Államok, Svájc, Andorra, Liechtenstein, Monaco és San Marino, valamint az Európai Közösség tagállamainak vonatkozó függő és társult területei külön-külön olyan intézkedések fogadjanak el és hajtsanak végre, amelyek összhangban vannak az Irányelvben vagy az e Megállapodásban foglaltakkal, illetve megegyeznek azokkal, valamint a végrehajtásra azonos időpontot írnak elő.
- (2) Bármely szerződő fél a másik szerződő félhez címzett, a felfüggesztéshez vezető körülményeket meghatározó értesítés útján, az e Megállapodás 7 cikkében előírt kölcsönös egyeztetési eljárásra is figyelemmel, azonnali hatállyal felfüggesztheti e Megállapodás vagy annak bármely részének alkalmazását, amennyiben az Irányelvet az európai közösségi joggal összhangban átmenetileg vagy állandó jelleggel a továbbiakban nem kell alkalmazni, illetve ha valamely tagállam felfüggeszti végrehajtási jogszabályainak alkalmazását. A Megállapodás újra alkalmazandó, amint a felfüggesztéshez vezető körülmények megszűnnek.
- (3) Bármely szerződő fél a másik szerződő félhez címzett, a felfüggesztéshez vezető körülményeket meghatározó értesítés útján, az e Megállapodás 7 cikkében kölcsönös egyeztetési eljárásra is figyelemmel, felfüggesztheti e Megállapodás alkalmazását, amennyiben az (1) bekezdésben meghatározott valamely harmadik ország vagy terület az ebben a bekezdésben foglalt intézkedések alkalmazását időközben megszünteti. Az alkalmazás felfüggesztésére csak az értesítést követő két hónapot követően kerülhet sor. A Megállapodás újra alkalmazandó, amint a kérdéses harmadik ország vagy terület az intézkedések alkalmazását újra megkezdi.

Fentiek hitelül az erre kellőképpen felhatalmazott alulírottak a jelen Megállapodást aláírták.

Készült magyar és angol nyelven, az e nyelveken készült szövegek mindegyike egyaránt hiteles.

A KAPCSOLÓDÓ SZERVEZETEK JEGYZÉKE

E megállapodás 6. cikkének alkalmazásában a következő szervezetek tekintendők „hatóságként eljáró, vagy nemzetközi szerződés által elismert szerepű kapcsolódó szervezetnek”.

AZ EURÓPAI UNIÓN BELÜLI SZERVEZETEK:

Belgium

Vlaams Gewest (Flamand Régió)

Région wallonne (Vallon Régió)

Région bruxelloise/Brussels Gewest (Brüsszel Régió)

Communauté française (Francia Közösség)

Vlaamse Gemeenschap (Flamand Közösség)

Deutschsprachige Gemeinschaft (Német Ajkú Közösség)

Spanyolország

Xunta de Galicia (Galícia regionális kormánya)

Junta de Andalucía (Andalúzia regionális kormánya)

Junta de Extremadura (Extremadura regionális kormánya)

Junta de Castilla- La Mancha (Castilla- La Mancha regionális kormánya)

Junta de Castilla- León (Castilla- León regionális kormánya)

Gobierno Foral de Navarra (Navarra regionális kormánya)

Govern de les Illes Balears (a Baleár-szigetek kormánya)

Generalitat de Catalunya (Katalónia autonóm kormánya)

Generalitat de Valencia (Valencia autonóm kormánya)

Diputación General de Aragón (Aragónia regionális tanácsa)

Gobierno de las Islas Canarias (a Kanári-szigetek kormánya)

Gobierno de Murcia (Murcia kormánya)

Gobierno de Madrid (Madrid kormánya)

Gobierno de la Comunidad Autónoma del País Vasco/Euzkadi (az autonóm baszkföldi közösség kormánya)

Diputación General de Guipúzcoa (Guipúzcoa regionális tanácsa)
Diputación Foral de Vizcaya/Bizkaia (Vizcaya/Bizkaia regionális tanácsa)
Diputación General de Alava (Alava regionális tanácsa)
Ayuntamiento de Madrid (Madrid városi tanácsa)
Ayuntamiento de Barcelona (Barcelona városi tanácsa)
Cabildo Insular de Gran Canaria (a Kanári-szigetek sziget tanácsa)
Cabildo Insular de Tenerife (Tenerife szigetének tanácsa)
Instituto de Crédito Oficial (Állami Hitelintézet)
Instituto Catalán de Finanzas (Katalónia Pénzügyi Intézete)
Instituto Valenciano de Finanzas (Valencia Pénzügyi Intézete)

Görögország

Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος (Nemzeti Távközlési Szervezet)
Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος (Nemzeti Vasútszervezet)
Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (Állami Villamosenergia-vállalat)

Franciaország

La Caisse d'amortissement de la dette sociale (CADES) (Társadalmi Adósságtörlesztési Pénztár)
L'Agence française de développement (AFD) (Francia Fejlesztési Ügynökség)
Réseau Ferré de France (RFF) (Francia Vasúthálózat)
Caisse Nationale des Autoroutes (CNA) (Nemzeti Autópálya Pénztár)
Assistance publique Hôpitaux de Paris (APHP) (Párizsi Kórházak Köztámogatása)
Charbonnages de France (CDF) (Franciaországi Szénttanács)
Entreprise minière et chimique (EMC) (Bányászati és Vegyészeti Vállalat)

Olaszország

Régiók
Megyék
Járások
Cassa Depositi e Prestiti (Betéti- és Kölcsönpénztár)

Lettország

Pašvaldības (helyi önkormányzatok)

Lengyelország

gminy (falvak)
powiaty (kerületek)
województwa (megyék)
związkzi gmin (falvak társulásai)

powiatów (kerületek társulásai)

województw (megyék társulásai)

miasto stołeczne Warszawa (Varsó főváros)

Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Mezőgazdasági Szerkezetátalakítási és Modernizációs Ügynökség)

Agencja Nieruchomości Rolnych (Mezőgazdasági Tulajdon Ügynökség)

Portugália

Região Autónoma da Madeira (Madeira autonóm régiója)

Região Autónoma dos Açores (Açores autonóm régiója)

Törvényhatóságok

Szlovákia

mestá a obce (törvényhatóságok)

Železnice Slovenskej republiky (Szlovák Vasúttársaság)

Štátny fond cestného hospodárstva (Állami Útkezelő Alap)

Slovenské elektrárne (Szlovák Erőművek)

Vodohospodárska výstavba (Vízgazdasági Építő Társaság)

NEMZETKÖZI SZERVEZETEK:

Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank (EBRD)

AZ EURÓPAI BERUHÁZÁSI BANK

Ázsiai Fejlesztési Bank

Afrikai Fejlesztési Bank

Világbank / IBRD / IMF

Nemzetközi Pénzügyi Társaság

Amerika-közi Fejlesztési Bank

Európa Tanácsi Szociális Fejlesztési Alap

EURATOM

Európai Közösség

Corporación Andina de Fomento (CAF) (Andoki Fejlesztési Társaság)

Eurofirma

Európai Szén- és Acélközösség

Északi Beruházási Bank

Karibi Fejlesztési Bank

A 6.cikk rendelkezései nem sértik a Szerződő Feleknek a fent említett nemzetközi szervezetek tekintetében esetlegesen fennálló nemzetközi kötelezettségvállalásait.

HARMADIK ORSZÁGOK SZERVEZETEI:

Szervezetek, amelyek megfelelnek a következő kritériumoknak:

- 1) A nemzeti kritériumok szerint a szervezet egyértelműen közjogi szervnek minősül.
- 2) Az ilyen közjogi szerv olyan nem piaci szereplő, amely elsősorban nem piaci javak és szolgáltatások biztosítása mellett a közjó érdekében kezeli és finanszírozza a tevékenységek egy olyan csoportját, amelyet ténylegesen az államháztartás ellenőriz.
- 3) Az ilyen közjogi szervezet nagy és rendszeres állampapír-kibocsátó.
- 4) Az érintett állam garantálni tudja, hogy az ilyen közjogi szervezet bruttószítási záradék esetén nem fog lejárat előtti visszaváltást eszközölni.

X. számú melléklet a 2005. évi számú törvényhez

MEGÁLLAPODÁS LEVÉLVÁLTÁS FORMÁJÁBAN A MEGTAKARÍTÁSOKBÓL SZÁRMAZÓ JÖVEDELEM ADÓZTATÁSÁRÓL A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS A TURKS ÉS CAICOS SZIGETEK KÖZÖTT

A. A Magyar Köztársaság levele

Tisztelt Uram!

Ezennel hivatkozom „A megtakarításokból származó jövedelem adóztatására vonatkozó Megállapodásra Turks és Caicos Szigetek és a Magyar Köztársaság között”, melyet az Európai Unió Minisztereinek Tanácsa Magas Szintű Munkacsoportja (megtakarítások adóztatása) 2004. június 22-én fogadott el.

Abban a megtiszteltetésben van részem, hogy a fent említett szövegre való tekintettel

- javasoljam Önnek ennek a levélnek az 1. számú mellékletébe foglalt „Megállapodás a megtakarítások jövedelmének adóztatásáról” alkalmazását;

- javasoljam, hogy az említett Megállapodás a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló 2003/48/EK (2003. június 3.) tanácsi irányelv alkalmazásának napján lépjen hatályba, amely időpont az Irányelv 17. cikk (2) bekezdésében lefektetett feltételektől, és annak egymás irányába történő jelzésétől függ, hogy e Megállapodás hatálybalépéséhez szükséges belső alkotmányos eljárások befejeződtek;
- javasoljam kölcsönös kötelezettségvállalásunkat arra nézve, hogy a lehető legrövidebb időn belül lefolytatjuk az említett belső alkotmányos eljárásokat és a hivatalos csatornákon keresztül értesítjük egymást ezen eljárások befejezéséről.

Tisztelettel javaslom, hogy amennyiben a fent elmondottak az Ön Kormányára számára elfogadhatóak, ez a levél, 1. számú melléklete és az Ön visszaigazolása együttesen képezzék kölcsönös elfogadásunkat és minősüljenek Megállapodásnak a Magyar Köztársaság és a Turks és Caicos Szigetek között.

Kérem, fogadja nagyrabecsülésemet.

A Magyar Köztársaság kormánya nevében

Kelt Budapesten, 2004. október 1-jén magyar és angol nyelven, három példányban.

B. Turks és Caicos Szigetek levele

Tisztelt Uram!

Ezennel tisztelettel visszaigazolom a 2004. október 1. napon kelt levelét, amely az alábbiakat tartalmazza:

„Tisztelt Uram!

Ezennel hivatkozom „A megtakarításokból származó jövedelem adóztatására vonatkozó Megállapodásra Turks és Caicos Szigetek és a Magyar Köztársaság között”, melyet az Európai

Unió Minisztereinek Tanácsa Magas Szintű Munkacsoportja (megtakarítások adóztatása) 2004. június 22-én fogadott el.

Abban a megtiszteltetésben van részem, hogy a fent említett szövegre való tekintettel

- javasoljam Önnek ennek a levélnek az 1. számú mellékletébe foglalt „Megállapodás a megtakarítások jövedelmének adóztatásáról” alkalmazását;
- javasoljam, hogy az említett Megállapodás a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló 2003/48/EK (2003. június 3.) tanácsi irányelv alkalmazásának napján lépjen hatályba, amely időpont az Irányelv 17. cikk (2) bekezdésében lefektetett feltételektől, és annak egymás irányába történő jelzésétől függ, hogy e Megállapodás hatálybalépéséhez szükséges belső alkotmányos eljárások befejeződtek;
- javasoljam kölcsönös kötelezettségvállalásunkat arra nézve, hogy a lehető legrövidebb időn belül lefolytatjuk az említett belső alkotmányos eljárásokat és a hivatalos csatornákon keresztül értesítjük egymást ezen eljárások befejezéséről.

Tisztelettel javaslom, hogy amennyiben a fent elmondottak az Ön Kormányára számára elfogadható, ez a levél, 1. számú melléklete és az Ön visszaigazolása együttesen képezzék kölcsönös elfogadásunkat és minősüljenek Megállapodásnak a Magyar Köztársaság és a Turks és Caicos Szigetek között.

Kérem, fogadja nagyrabecsülésemet.”

Megerősíthetem, hogy a Turks és Caicos Szigetek egyetért a 2004. október 1-jén kelt levelének tartalmával.

Kérem, fogadja nagyrabecsülésemet.

A Turks és Caicos Szigetek kormánya nevében

Kelt, Grand Turk, 2005. április 17. magyar és angol nyelven, három példányban.

**A MEGTAKARÍTÁSOK ADÓZTATÁSÁRA VONATKOZÓ MEGÁLLAPODÁS
A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS A TURKS ÉS CAICOS SZIGETEK KÖZÖTT**

MIVEL:

1. Az Európai Unió Tanácsának („a Tanács”) a kamat formájában megjelenő megtakarítások adóztatásáról szóló, 2003/48/EGK irányelve („Irányelv”) 17. cikke előírja, hogy 2004. január 1-je előtt a tagállamoknak el kell fogadni és közzé kell tenni az ezen Irányelvnek való megfeleléshez szükséges, 2005. január 1-jétől alkalmazandó törvényeket, rendeleteket és közigazgatási rendelkezéseket, feltéve, hogy
 - „(i) a Tanács egyhangú határozatát követően a Svájci Államközösség, a Liechtensteini Hercegség, a San Mariniói Köztársaság, a Monacói Hercegség és az Andorrai Hercegség ugyanezen időponttól kezdve, az Európai Közösséggel létrejött megállapodásoknak megfelelően az ezen Irányelvben szereplő intézkedésekkel egyenértékű intézkedéseket alkalmaz;
 - (ii) minden megállapodás vagy más olyan rendelkezés hatályban van, amely biztosítja, hogy minden érintett függő vagy társult terület ugyanezen időponttól kezdve az ezen Irányelv II. fejezetében előírtakkal megegyező módon automatikus információcserét alkalmaz (vagy a 10. cikkben meghatározott átmeneti időszak alatt a 11. és 12. cikkben foglaltakkal megegyező módon forrásadót (withholding tax) alkalmaz)”.
2. Turks és Caicos szigetek megjegyzi, hogy a 2003. június 3-i Ecofin Tanács döntéseivel összhangban az Irányelv 10. cikke szerinti átmeneti időszak során a Tanács felkéri a Bizottságot, hogy kezdjen tárgyalásokba más fontos pénzügyi központokkal annak érdekében, hogy azok az Irányelvvvel megegyező intézkedéseket tegyenek meg.
3. Turks és Caicos szigetek EU-hoz fűződő viszonyát az Európai Közösséget létrehozó szerződés 4. része határozza meg. Turks és Caicos szigetek nem része az EU adóztatási területének.
4. Turks és Caicos szigetek tudomásul veszi, hogy — bár az EU-tagállamok végső célja az egymás közötti, kamatfizetésekre vonatkozó információcsere révén a kifizetett kamatok

azon tagállamban való effektív megadóztatása, amelyben a haszonhúzó adóügyi illetőséggel rendelkezik— három tagállam, nevezetesen Ausztria, Belgium és Luxemburg egy átmeneti időszakban nem köteles részt venni az információcserében, hanem a tagállamok az Irányelv hatálya alá tartozó, megtakarításokból származó jövedelemre forrásadót (withholding tax) alkalmaznak.

5. Az Irányelvben említett forrásadó (withholding tax) a Turks és Caicos szigetek nemzeti jogszabályaiban „retention tax”-ként (jelentése szintén forrásadó) szerepel. Ezért a Megállapodás alkalmazásában e két fogalmat szinonimaként, ugyanolyan értelemben kell használni (forrásadó – withholding tax/retention tax).
6. Turks és Caicos szigetek elfogadta, hogy 2005. január 1-jei hatállyal forrásadót (retention tax) alkalmaz a tagállamokkal kötött megállapodások értelmében, feltéve, hogy a tagállamok elfogadták az Irányelvnek való megfeleléshez szükséges törvényeket, rendeleteket és közigazgatási rendelkezéseket, és az Irányelv 17. cikkének, illetve ezen Megállapodás 17. cikke (2) bekezdésének feltételei általában véve teljesültek.
7. Turks és Caicos szigetek elfogadta, hogy az Irányelv 10. cikkének (2) bekezdésében meghatározottak szerint, az átmeneti időszakot követően az Irányelv II. fejezetében előírtakkal azonos módon automatikus információcserét alkalmaz a tagállamokkal kötött megállapodások értelmében.
8. Turks és Caicos szigetek rendelkezik a kollektív befektetési vállalkozásokra vonatkozó olyan jogszabályokkal, amelyek hatályukat tekintve egyenértékűnek tekintendők az Irányelv 2. és 6. cikkében említett EK-jogszabályokkal.

Turks és Caicos szigetek és a Magyar Köztársaság (a továbbiakban: „a szerződő fél” vagy „a szerződő felek”, kivéve ha a szövegkörnyezet mást indokol),

megállapodtak abban, hogy megkötik a következő — kizárólag a szerződő felek kötelezettségeit tartalmazó — Megállapodást, amely a következőket írja elő:

- (a) a haszonhúzó az e Megállapodás 6. cikkének megfelelően megállapított személyazonossága és illetősége;
- (b) a kifizető neve és címe;
- (c) a haszonhúzó folyószámlaszáma vagy ennek hiányában a kamatot eredményező követelés meghatározása;
- (d) az ezen Megállapodás 4. cikk (1) bekezdésében meghatározott, kamatkifizetésre vonatkozó információ. A kifizető által kötelezően szolgáltatott, kamatkifizetésre vonatkozó információ minimális adattartalmát azonban bármely szerződő fél a kamat vagy a jövedelem teljes összegére, valamint az értékesítésből, visszaváltásból vagy visszatérítésből eredő jövedelem teljes összegére korlátozhatja.

és a Magyar Köztársaság teljesíti e cikk (2) bekezdésében foglaltakat.

- (4) Az adóév végét követő hat hónapon belül a Magyar Köztársaság illetékes hatósága automatikusan megküldi Turks és Caicos szigetek illetékes hatóságának az e cikk (1) bekezdésének (a)–(d) pontjában említett, az adott év során teljesített összes kamatkifizetésre vonatkozó információt.

3. cikk A forrásadó-eljárás alóli kivételek

- (1) Az ezen Megállapodás 1. cikkének megfelelően forrásadót (retention tax) kivető Turks és Caicos szigetek előírja a következő eljárások egyikének vagy mindegyikének alkalmazását annak érdekében, hogy a haszonhúzók a forrásadó alóli mentességet kérelmezhessenek:
 - (a) az e Megállapodás 5. cikke szerinti haszonhúzó számára a Megállapodás 1. cikkében meghatározott forrásadó (retention tax) elkerülését lehetővé tévő eljárást, amely alapján a haszonhúzó a kifizető számára kifejezetten engedélyezi, hogy a kamatkifizetésekről beszámoljon azon szerződő fél illetékes hatóságának, ahol a

kifizetőt alapították. Ez az engedély minden, a kifizető által a haszonhúzó felé teljesített kamatkifizetésre vonatkozik;

(b) olyan eljárást, amely biztosítja a forrásadó (retention tax) alóli mentességet abban az esetben, ha a haszonhúzó a kifizetőjének bemutat egy, a szerződő fél területén adóügyi illetőséggel bíró illetékes hatóság által a nevére kiállított igazolást e cikk (2) bekezdésének megfelelően.

(2) A haszonhúzó kérelmére a szerződő fél területén adóügyi illetőséggel bíró illetékes hatóság igazolást állít ki, amely a következőket tartalmazza:

(i) a haszonhúzó nevét, lakcímét és adó- vagy egyéb azonosító számát, ennek hiányában születési idejét és helyét;

(ii) a kifizető nevét és címét;

(iii) a haszonhúzó folyószámlaszámát vagy ennek hiányában az értékpapír azonosító jelét.

Az ilyen igazolás három évet meg nem haladó időszakra érvényes. Az igazolást bármely azt kérelmező haszonhúzó részére a kérelmet követő két hónapon belül ki kell állítani.

(6) Amennyiben e cikk (1) bekezdésének (a) pontja alkalmazandó, Turks és Caicos szigeteknek a kifizető honossága szerint illetékes hatósága a 2. cikk (1) bekezdésében említett információt közli a Magyar Köztársaságnak a haszonhúzó illetősége szerint illetékes hatóságával. Az adott évben teljesített összes kamatkifizetésre vonatkozó információt évente legalább egyszer, a szerződő fél jogszabályai szerint megállapított adóév végét követő hat hónapon belül automatikusan közölni kell.

4. cikk A forrásadó (retention tax) megállapításának alapja

(1) A Turks és Caicos szigeteken honos kifizető e Megállapodás 1. cikkével összhangban a következőképpen vet ki forrásadót (retention tax):

- (a) e Megállapodás 8. cikk (1) bekezdésének (a) pontja szerinti kamatkifizetés esetén: a kifizetett vagy jóváírt kamat bruttó összegére;
- (b) e Megállapodás 8. cikk (1) bekezdésének (b) vagy (d) pontja szerinti kamatkifizetés esetén: e bekezdés (b) és (d) pontjában említett kamat vagy jövedelem összegére, vagy a kedvezményezett által viselt azonos összegű fizetési kötelezettség kivetésével az értékesítésből, visszaváltásból vagy visszatérítésből eredő jövedelem teljes összegére;
- (c) e Megállapodás 8. cikk (1) bekezdésének (c) pontja szerinti kamatkifizetés esetén: az e bekezdésben említett kamat összegére;
- (d) e Megállapodás 8. cikk (4) bekezdése szerinti kamatkifizetés esetén: a 7. cikk (2) bekezdésében említett jogalany minden egyes olyan tagja részére elszámolható kamat összegére, amelyek az 5. cikk (1) bekezdésének feltételeit teljesítik;
- (e) amennyiben Turks és Caicos szigeteken él az e Megállapodás 8. cikk (5) bekezdésében foglalt választási lehetőséggel: az éves szinten megállapított kamat összegére.
- (2) E cikk (1) bekezdés (a) és (b) pontja alkalmazásában a forrásadó (retention tax) a haszonhúzó követelésének fennállása időtartamával arányosan kell levonni. Ha a kifizető a rendelkezésére bocsátott információ alapján nem tudja meghatározni a fennállás időtartamát, akkor úgy kezeli a haszonhúzót, mintha annak követelése a fennállása teljes időtartama alatt létezett volna, kivéve, ha ez utóbbi bizonyítékot szolgáltat a szerzés időpontjára vonatkozóan.
- (3) A forrásadónak (retention tax) Turks és Caicos szigetek által történő kivetése nem zárja ki, hogy a haszonhúzó adóügyi illetősége szerinti másik szerződő fél a jövedelmet nemzeti joga szerint megadóztassa.
- (4) Az átmeneti időszak alatt Turks és Caicos szigetek előírhatja, hogy e Megállapodás 7. cikk (2) bekezdésében említett, a másik szerződő fél területén alapított jogalany kamatot kifizető vagy kamatot jóváíró gazdasági szereplőt — az említett jogalany helyett —

kifizetőnek kell tekinteni, és e kamatra a gazdasági szereplőnek forrásadót (retention tax) kell kivetnie, kivéve ha a jogalany hivatalosan hozzájárul ahhoz, hogy nevét, címét és a neki kifizetett vagy a részére jóváírt kamat teljes összegét e Megállapodás 7. cikk (2) bekezdés utolsó albekezdésének megfelelően közöljék.

5. cikk A haszonhúzó fogalmának meghatározása

- (1) Ezen Megállapodás alkalmazásában „haszonhúzó”: bármely természetes személy, aki kamatkifizetésben részesül, vagy bármely természetes személy, akinek részére kamatkifizetést írnak jóvá, kivéve, ha bizonyítani tudja, hogy a kamatot nem az ő javára fizették ki vagy írták jóvá. A természetes személy nem tekinthető haszonhúzónak, amennyiben:
- (a) e Megállapodás 7. cikk (1) bekezdése értelmében kifizetőként jár el;
 - (b) egy jogi személy, egy a nyeresége után a vállalkozások adózásának általános szabályai alapján adózó jogalany, egy a 85/611/EGK irányelvnek megfelelően engedélyezett ÁÉKBV, vagy egy egyenértékű, Turks és Caicos szigeteken alapított kollektív befektetési vállalkozás, vagy egy az e Megállapodás 7. cikkének (2) bekezdésében említett jogalany nevében jár el, és az utóbbi esetében a kamatkifizetést végrehajtó gazdasági szereplővel közli az említett jogalany nevét és címét, és, amely ezen információt közli a honossága szerinti szerződő fél illetékes hatóságával;
 - (c) más haszonhúzó természetes személy nevében jár el, és közli a kifizetővel e haszonhúzó azonosítási adatait.
- (2) Amennyiben a kifizetőnek olyan információ van a birtokában, amely arra utal, hogy a kamatkifizetésben részesülő természetes személy vagy akinek részére a kamatot jóváírják esetleg nem a haszonhúzó, valamint amennyiben sem e cikk (1) bekezdésének (a) pontja, sem (1) bekezdésének (b) pontja nem alkalmazható, a kifizető köteles ésszerű lépéseket tenni a haszonhúzó azonosítási adatainak megállapítására. Amennyiben a kifizető nem tudja azonosítani a haszonhúzót, a kérdéses természetes személyt tekinti haszonhúzónak.

6. cikk A haszonhúzó személyazonossága és illetősége

- (1) Saját területén minden fél elfogadja és biztosítja azon eljárások alkalmazását, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a kifizető számára lehetővé tegyék a haszonhúzóknak és azok illetőségének e Megállapodás értelmében történő azonosítását. Az ilyen eljárásoknak meg kell felelniük a (2) és (3) bekezdésben megállapított minimumszabályoknak.
- (2) A kifizető a minimumszabályok alapján megállapítja a haszonhúzó személyazonosságát; a minimumszabályok aszerint, hogy mikor jött létre az ügyleti kapcsolat a kifizető és a kamat kedvezményezettje között, a következőképpen alakulnak:
 - (a) a 2004. január 1-je előtt létrejött szerződéses jogviszonyokra vonatkozóan a kifizető a haszonhúzó személyazonosságát, amely annak nevéből és lakcíméből áll, — a Magyar Köztársaság esetén különösen a kifizető honossága szerinti országban hatályban lévő rendelkezések, valamint a pénzügyi rendszerek pénzmosás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló, 1991. június 10-i 91/308/EGK tanácsi irányelv, Turks és Caicos szigetek esetén pedig a Turks és Caicos szigetek törvényeinek és rendeleteinek megfelelő rendelkezései alapján — a rendelkezésére álló információ felhasználásával állapítja meg;
 - (b) a 2004. január 1-jén vagy azután létrejött szerződéses jogviszonyok alapján — vagy ezen időpontot követően szerződéses jogviszonyok hiányában — végrehajtott ügyletekre vonatkozóan a kifizető megállapítja a haszonhúzó személyazonosságát, amely annak nevéből és lakcíméből, valamint — amennyiben ilyen van — az adóügyi illetősége szerinti tagállam által kiadott adóazonosító számából áll. Ezen adatokat a haszonhúzó által bemutatott útlevel vagy hivatalos személyazonosító igazolvány alapján kell megállapítani. Amennyiben a lakcím ezen útlevelben vagy ezen hivatalos személyazonosító igazolványban nincs feltüntetve, azt a haszonhúzó által bemutatott bármilyen más, a személyazonosságot igazoló okmány alapján kell megállapítani. Amennyiben az adóazonosító szám nem szerepel a haszonhúzó által bemutatott útlevelben, hivatalos személyazonosító igazolványban vagy személyazonosságot igazoló bármilyen más okmányban — beleértve lehetőség szerint az adóügyi illetőségre

vonatkozó igazolást —, a személyazonossági adatokat a haszonhúzó útlevele vagy hivatalos személyazonosító igazolványa alapján ki kell egészíteni annak születési idejével és helyével.

- (3) A kifizető a haszonhúzó illetőségét a minimumszabályok alapján állapítja meg, amelyek aszerint változnak, hogy mikor jön létre a szerződéses jogviszony a kifizető és a kamat kedvezményezettje között. A következőkben megállapított feltételekre is figyelemmel a haszonhúzót abban a tagállamban kell illetőséggel rendelkezőnek tekinteni, ahol állandó lakóhelye található:
- (a) a 2004. január 1-je előtt létrejött szerződéses jogviszonyokra vonatkozóan a kifizető a haszonhúzó illetőségét, — a Magyar Köztársaság esetén különösen a kifizető honossága szerinti országban hatályban lévő rendelkezések, valamint a pénzügyi rendszerek pénzmosás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló, 1991. június 10-i 91/308/EGK tanácsi irányelv, Turks és Caicos szigetek esetén pedig a Turks és Caicos szigetek törvényeinek és rendeleteinek megfelelő rendelkezései alapján — a rendelkezésére álló információ felhasználásával állapítja meg;
 - (b) a 2004. január 1-jén vagy azután létrejött szerződéses jogviszonyok – vagy ezen időpontot követően szerződéses jogviszonyok hiányában – végrehajtott ügyletekre vonatkozóan a kifizető a haszonhúzó illetőségét az útlevélben, a hivatalos személyazonosító igazolványban vagy szükség esetén a haszonhúzó személyazonosságát igazoló, általa bemutatott bármely más okmányban szereplő lakcím alapján, a következő eljárás szerint állapítja meg: valamely tagállam által kibocsátott útlevelet vagy személyazonosító igazolványt bemutató olyan természetes személyekre vonatkozóan, akik kijelentik, hogy egy harmadik országban bírnak illetőséggel, az illetőséget azon harmadik ország illetékes hatósága által kibocsátott illetőségigazolás alapján kell megállapítani, amelyben a természetes személy állítása szerint illetőséggel bír. Ilyen igazolás bemutatásának hiányában azon tagállamot kell az illetőség szerinti országnak tekinteni, amely az útlevelet vagy az egyéb hivatalos személyazonosító okmányt kiállította.

7. cikk A kifizető fogalmának meghatározása

- (1) E Megállapodás alkalmazásában „kifizető”: azon gazdasági szereplő, amely közvetlenül a haszonhúzó javára kamatot fizet vagy ír jóvá függetlenül attól, hogy a gazdasági szereplő a kamatot eredményező követelés kötelezettje, vagy a gazdasági szereplő a kötelezett, illetve a haszonhúzó által kamat fizetésével vagy kamat jóváírásával megbízott.

- (2) Minden olyan a szerződő fél területén honos jogalanyt, amelynek kamatot fizetnek ki, vagy kamatot írnak jóvá a haszonhúzó javára, az ilyen kifizetéskor, illetve jóváíráskor szintén kifizetőnek kell tekinteni. E rendelkezést nem kell alkalmazni, ha a gazdasági szereplő az e jogalany által bemutatott hivatalos okirat alapján alappal feltételezi, hogy:
 - (a) e jogalany egy jogi személy, az e cikk (5) bekezdésben említett jogi személy kivételével; vagy
 - (b) annak nyereségei a vállalkozások adózásának általános szabályai alapján adóznak; vagy
 - (c) az egy, a 85/611/EGK tanácsi irányelvnek megfelelően elismert ÁÉKBV, vagy egy azzal egyenértékű, Turks és Caicos szigeteken honos kollektív befektetési vállalkozás.

Az ilyen, másik szerződő fél területén honos és e bekezdés alapján kifizetőnek minősülő jogalanynak kamatot fizető vagy annak kamatot jóváíró gazdasági szereplő, közli a jogalany nevét és címét, valamint a jogalanynak kifizetett vagy részére jóváírt kamat teljes összegét a honossága szerinti szerződő fél illetékes hatóságával, amely ezen információt továbbítja azon szerződő fél illetékes hatóságához, amelynek területén a jogalany honos.

- (3) Az e cikk (2) bekezdésében említett jogalany azonban választhatja, hogy e Megállapodás alkalmazásában ÁÉKBV-ként vagy a (2) bekezdés (c) pontjában említett egyenértékű vállalkozásként kezeljék. E választási lehetőség gyakorlásához olyan igazolás szükséges, amelyet a jogalany honossága szerinti szerződő fél állít ki, és amelyet e jogalany mutat be a gazdasági szereplőnek. A szerződő fél a területén honos jogalanyokra vonatkozóan megállapítja e választási lehetőség szabályait.

- (4) Amennyiben a gazdasági szereplő és e cikk (2) bekezdésében említett jogalany ugyanazon szerződő fél területén honos, e szerződő fél megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a jogalany megfeleljen az e Megállapodás rendelkezéseinek, amikor kifizetőként jár el.
- (5) Az e cikk (2) bekezdés a) pontja alól mentesülő jogi személyek a következők:
- (a) Finnországban: avoin yhtiö (Ay) és kommandiittiyhtiö (Ky) / öppet bolag és kommanditbolag;
- (b) Svédországban: handelsbolag (HB) és kommanditbolag (KB).

8. cikk A kamatkifizetés fogalmának meghatározása

- (1) E Megállapodás alkalmazásában „kamatkifizetés”:
- (a) követeléshez kapcsolódó, kifizetett vagy számlára jóváírt kamat, függetlenül attól, hogy jelzáloggal biztosított-e, vagy jogot ad-e a kötelezett nyereségében való részesedésre, különösen az állampapírokból, kötvényekből vagy adósságlevelekből — beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumokat és jutalmakat — származó jövedelmek, kivéve a nem üzleti tevékenység során magánszemélyek között lebonyolított kölcsön kamatát. A késedelmes teljesítéshez kapcsolódó büntető kamatok nem tekintendők kamatkifizetésnek;
- (b) az (a) pontban említett követelések értékesítésekor, visszatérítésekor vagy visszaváltásakor felhalmozódott vagy tőkésített kamat;
- (c) a kamatkifizetésekből közvetlenül vagy egy, az e Megállapodás 7. cikk (2) bekezdésében említett jogalanyon keresztül közvetetten kapott jövedelmek, amelyeket a következők osztanak ki:

- (i) egy, a 85/611/EGK tanácsi irányelvnek megfelelően engedélyezett ÁÉKBV; vagy
 - (ii) az (i) pontban meghatározottal egyenértékű, Turks és Caicos szigeteken honos kollektív befektetési vállalkozás;
 - (iii) e Megállapodás 7. cikk (3) bekezdése alapján választásra jogosult jogalanyok;
 - (iv) az Európai Közösséget létrehozó szerződés 299. cikke alapján, annak hatálya alá tartozó területen és Turks és Caicos szigetek területén kívül illetékességgel bíró kollektív befektetési vállalkozások.
- (d) a következő vállalkozások és jogalanyok részvényeinek vagy üzletrészeinek értékesítésekor, visszatérítésekor vagy visszaváltásakor szerzett jövedelmek, amennyiben ezek közvetlenül vagy közvetve más kollektív befektetési vállalkozásokon vagy a következőkben említett jogalanyokon keresztül az a) pontban említett követelések formájában meglévő eszközeik több mint 40%-át befektetik:
- (i) egy, a 85/611/EGK irányelvnek megfelelően engedélyezett ÁÉKBV; vagy
 - (ii) az (i) pontban meghatározottal egyenértékű, Turks és Caicos szigeteken honos kollektív befektetési vállalkozás;
 - (iii) e Megállapodás 7. cikk (3) bekezdése alapján választásra jogosult jogalanyok;
 - (iv) az Európai Közösséget létrehozó szerződés 299. cikke alapján, annak hatálya alá tartozó területen és Turks és Caicos szigetek területén kívül illetékességgel bíró kollektív befektetési vállalkozások.

A szerződő felek azonban választhatják azt, hogy e cikk (1) bekezdés (d) pontjában szereplő jövedelmet csak olyan mértékig tekintik kamatnak, amíg az ilyen jövedelem megfelel az e cikk (1) bekezdés (a) és (b) pontja szerinti kamatkifizetésekből közvetlenül vagy közvetetten eredő nyereségeknek.

- (2) Amennyiben a kifizető az e cikk (1) bekezdés (c) és (d) pontja tekintetében nem rendelkezik a kamatkifizetésekből eredő jövedelem arányára vonatkozó információval, a jövedelem teljes összegét kamatkifizetésnek kell tekinteni.
- (3) Amennyiben a kifizető az e cikk (1) bekezdés (d) pontja tekintetében nem rendelkezik információval a követelésbe, illetve az említett bekezdés meghatározása szerinti részvényekbe vagy üzletrészekbe fektetett eszközök százalékos arányáról, e százalékos arányt 40% felettinak kell tekinteni. Amennyiben a kifizető nem tudja meghatározni a haszonhúzó által szerzett jövedelem összegét, a jövedelmet úgy kell tekinteni, hogy az megfelel a részvények vagy üzletrészek értékesítéséből, visszatérítéséből vagy visszaváltásából eredő jövedelemnek.
- (4) Amennyiben az e cikk (1) bekezdésben meghatározott kamatot egy, az e Megállapodás 7. cikkének (2) bekezdésében említett jogalany számlájára fizetik ki vagy írják jóvá, és ez a jogalany az e Megállapodás 7. cikkének (3) bekezdése alapján nem jogosult választásra, akkor az ilyen kamatot az ilyen jogalany általi kamatkifizetésnek kell tekinteni.
- (5) E cikk (1) bekezdésének (b) és (d) pontja tekintetében a szerződő felek választhatják azt, hogy a területükön lévő kifizetőktől megkövetelik, hogy a kamatot egy legfeljebb egy éves időszakon keresztül éves szinten állapítsák meg, és ezt az éves szinten megállapított kamatot kamatkifizetésként kezeljék akkor is, ha ezen időszakban nem történik értékesítés, visszaváltás vagy visszatérítés.
- (6) E cikk (1) bekezdésének (c) és (d) pontjától eltérve a szerződő felek választhatják azt, hogy a kamatkifizetés fogalmából kizárnak bármely, e rendelkezésekben említett, saját területükön alapított vállalkozásoktól vagy jogalanyoktól eredő jövedelmet, amennyiben az ilyen jogalanyok e cikk (1) bekezdésének (a) pontjában említett követelésekbe való befektetései nem haladják meg eszközeik 15%-át. Hasonlóképpen, e cikk (4) bekezdésétől eltérve, a szerződő felek választhatják azt, hogy az e cikk (1) bekezdésében említett kamatkifizetés fogalmából kizárják az e Megállapodás 7. cikke (2) bekezdésében említett, területükön alapított olyan jogalanyok számlájára kifizetett vagy arra jóváírt kamatot, amelyek nem jogosultak a 7. cikk (3) bekezdése alapján való választásra, amennyiben az ilyen jogalanyok e cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett követelésekbe való befektetései nem haladják meg eszközeik 15%-át.

Az egyik szerződő fél által gyakorolt ilyen választás a másik szerződő félre is kötelező érvényű.

- (7) Az e cikk (1) bekezdés (d) pontjában, valamint a (3) bekezdésben említett százalékos arány 2011. január 1-jétől 25%.
- (8) Az e cikk (1) bekezdésének (d) pontjában, valamint (6) bekezdésében említett százalékos arányt az érintett vállalkozások vagy jogalanyok alapszabályában vagy létesítő okiratában meghatározott befektetési politikájára, vagy ezek hiányában az érintett vállalkozások vagy jogalanyok eszközeinek tényleges összetételére való hivatkozással kell meghatározni.

9. cikk A forrásadóból (retention tax) származó bevétel megosztása

- (1) Turks és Caicos szigetek visszatartja az e Megállapodás alapján levont forrásadó (retention tax) 25%-át, a bevétel fennmaradó 75%-át pedig átutalja a másik szerződő félnek.
- (2) E Megállapodás 4. cikke (4) bekezdésének megfelelően forrásadót (retention tax) kivető Turks és Caicos szigetek a bevétel 25%-át visszatartja, 75%-át pedig az e cikk (1) bekezdése szerint végrehajtott átutalásokkal arányosan átutalja a Magyar Köztársaság részére.
- (3) Az ilyen átutalásokra minden évben egy összegben kerül sor, legkésőbb Turks és Caicos szigetek jogszabályai által megállapított adóév végétől számított hat hónapon belül.
- (4) A forrásadót (retention tax) kivető Turks és Caicos szigetek megteszi a bevétel-megosztási rendszer megfelelő működéséhez szükséges intézkedéseket.

10. cikk A kettős adóztatás kiküszöbölése

- (1) A haszonhúzó számára adóügyi illetőséggel bíró szerződő fél a következő rendelkezésekkel összhangban biztosítja minden — Turks és Caicos szigetek által az e Megállapodásban említett forrásadó (retention tax) kivetése okán esetlegesen felmerülő — kettős adóztatás kiküszöbölését:

- (i) amennyiben a haszonhúzó javára jóváírt kamat Turks és Caicos szigetek forrásadó (retention tax) tárgyát képezte, a másik szerződő fél — nemzeti jogával összhangban — a forrásadó összegével megegyező adójóváírást biztosít. Amennyiben ez az összeg meghaladja a másik szerződő fél nemzeti joga szerint fizetendő adó összegét, e szerződő fél a forrásadó (retention tax) többletösszegét visszafizeti a haszonhúzóknak;
 - (ii) amennyiben az e Megállapodás 4. cikkében említett forrásadón (retention tax) felül a haszonhúzó javára jóváírt kamatot bármely egyéb típusú forrásadó (withholding tax/retention tax) terheli, és az adóügyi illetőséggel bíró szerződő fél — nemzeti jogával vagy a kettős adózási egyezményekkel összhangban — adójóváírást biztosít az ilyen jellegű forrásadókra (withholding tax/retention tax), az ilyen jellegű forrásadót (withholding tax/retention tax) az e cikk (i) albekezdésében meghatározott eljárás alkalmazása előtt jóvá kell írni.
- (2) A haszonhúzó számára adóügyi illetőséggel bíró szerződő fél az e cikk (1) bekezdésében említett adójóváírási rendszert az e Megállapodás 1. cikkében említett forrásadó (retention tax)-visszatérítéssel helyettesítheti.

11. cikk A hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokra vonatkozó átmeneti rendelkezések

- (1) Az e Megállapodás 14. cikkében említett átmeneti időszak alatt, de legkésőbb 2010. december 31-ig nem tekinthetők a 8. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti követelésnek az olyan belföldi és nemzetközi kötvények és egyéb hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírok, amelyek először 2001. március 1. előtt kerültek kibocsátásra, vagy amelyek eredeti kibocsátási tájékoztatóját a 80/390/EGK tanácsi irányelv szerint az illetékes hatóságok vagy harmadik országok felelős hatóságai ezen időpont előtt jóváhagyták, feltéve, hogy 2002. március 1-jén vagy azt követően nem bocsátanak ki további ilyen hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokat. Amennyiben azonban az átmeneti időszak 2010. december 31. után is folytatódik, e cikk rendelkezéseit csak az olyan hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírok tekintetében kell tovább alkalmazni:

- amelyek bruttósítási és lejárat előtti visszaváltási záradékot tartalmaznak, és
- amelyeknél a kifizető a forrásadót (retention tax) alkalmazó tagállamban honos, és e kifizető egy másik tagállamban illetőséggel bíró haszonhúzó részére fizet kamatot vagy közvetlenül annak javára kamatkifizetést ír jóvá.

Amennyiben egy kormány vagy egy, az e Megállapodás mellékletében meghatározottak szerint hatóságként eljáró vagy egy nemzetközi szerződés által elismert kapcsolódó jogalany által kibocsátott, a korábbiakban említett hitelviszonyt megtestesítő értékpapírból 2002. március 1-jén vagy azt követően további kibocsátást hajtanak végre, az ilyen értékpapír kibocsátásának teljes egészét — amely az eredeti kibocsátásból és bármely további kibocsátásból áll — az e Megállapodás 8. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti követelésnek kell tekinteni.

Amennyiben a második albekezdés által nem szabályozott bármely más kibocsátó által kibocsátott, fent említett hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokból 2002. március 1-jén vagy azt követően további kibocsátást hajtanak végre, az ilyen további kibocsátást a 8. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerint követelésnek kell tekinteni.

- (2) E cikk nem akadályozza a szerződő feleket abban, hogy az (1) bekezdésben említett hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokból származó bevételeket nemzeti joguknak megfelelően adóztassák.

12. cikk Kölcsönös egyeztetési eljárás

Amennyiben a felek között nehézségek vagy kétségek merülnek fel e Megállapodás végrehajtását vagy értelmezését illetően, a szerződő felek törekednek arra, hogy az ügyet kölcsönös egyeztetéssel oldják meg.

13. cikk Titoktartás

- (1) Bármely szerződő fél illetékes hatósága által megküldött vagy részére szolgáltatott minden információt titokban kell tartani. A titoktartás elve lényeges e Megállapodás megfelelő alkalmazásához és a folytonosság biztosításához.

- (2) Valamely szerződő fél illetékes hatósága részére szolgáltatott információ — a másik szerződő fél előzetes, írásbeli hozzájárulása nélkül — kizárólag a közvetlen adózás céljából használható fel.
- (3) A szolgáltatott információ kizárólag a közvetlen adózás szempontjából érintett személyek vagy hatóságok számára tehető hozzáférhetővé, valamint kizárólag e személyek vagy hatóságok által és kizárólag ilyen célokra, illetve felügyeleti célokra — ideértve bármely fellebbezés kérdésében való döntést — használható fel. E célok érdekében az információ hozzáférhetővé tehető nyilvános bírósági eljárás vagy egyéb igazságszolgáltatási eljárás során.
- (4) Amennyiben valamely szerződő fél illetékes hatósága úgy ítéli meg, hogy egy másik szerződő fél illetékes hatóságától kapott információ hasznos lehet egy másik tagállam illetékes hatósága számára, úgy az illető szerződő fél illetékes hatósága az információt szolgáltató szerződő fél illetékes hatóságának beleegyezésével továbbíthatja az információt e másik tagállam illetékes hatóságának.

14. cikk Átmeneti időszak

Az Irányelv 10. cikk (2) bekezdésében meghatározott átmeneti időszak végén Turks és Caicos szigetek köteles megszüntetni a forrásadónak (retention tax) és a bevétel megosztásának az ebben a Megállapodásban előírt alkalmazását, és a másik szerződő fél tekintetében az Irányelv II. fejezetében foglaltakkal megegyező módon köteles az automatikus információcserére vonatkozó rendelkezéseket alkalmazni. Amennyiben az átmeneti időszak során Turks és Caicos szigetek úgy dönt, hogy az Irányelv II. fejezetében foglaltakkal megegyező módon alkalmazza az automatikus információcserére vonatkozó rendelkezéseket, úgy ettől kezdve nem alkalmazhatja az e Megállapodás 9. cikkében meghatározott forrásadót (withholding tax/retention tax) és a bevétel megosztását.

15. cikk Hatálybalépés

- (1) A Megállapodás azt a napot követő harmincadik napon lép hatályba, amelyen a Kormányok megküldték egymásnak az arra vonatkozó írásos értesítést, hogy az előírt alkotmányos követelményeknek megfeleltek, és az egyezmény rendelkezései azon a napon lépnek hatályba, amelytől kezdődően az Irányelv 17. cikke (2) és (3) bekezdésének megfelelően az Irányelvet alkalmazni kell.

- (2) Amennyiben Turks és Caicos szigeteken nincsen közvetlen adózás, e Megállapodás 2. cikke nem hatályos a Magyar Köztársaságban.

16. cikk Megszűnés

- (1) E Megállapodás mindaddig hatályban marad, amíg valamely szerződő fél a Megállapodást fel nem mondja.
- (2) E Megállapodást bármely szerződő fél felmondhatja a másik félhez címzett, írásbeli felmondó nyilatkozat útján; a felmondó nyilatkozatnak meg kell határoznia a felmondáshoz vezető körülményeket. Ilyen esetben e Megállapodás hatálya a felmondó nyilatkozat kézbesítésétől számított 12 hónap múlva szűnik meg.

17. cikk Az alkalmazás és az alkalmazás felfüggesztése

- (1) E Megállapodás alkalmazásának feltétele, hogy az Európai Unió minden egyes tagállama, az Amerikai Egyesült Államok, Svájc, Andorra, Liechtenstein, Monaco és San Marino, valamint az Európai Közösség tagállamainak vonatkozó függő és társult területei külön-külön olyan intézkedések fogadjanak el és hajtsanak végre, amelyek összhangban vannak az Irányelvben vagy az e Megállapodásban foglaltakkal, illetve megegyeznek azokkal, valamint a végrehajtásra azonos időpontot írnak elő.
- (2) Bármely szerződő fél a másik szerződő félhez címzett, a felfüggesztéshez vezető körülményeket meghatározó értesítés útján, az e Megállapodás 12. cikkében előírt kölcsönös egyeztetési eljárásra is figyelemmel, azonnali hatállyal felfüggesztheti e Megállapodás vagy annak bármely részének alkalmazását, amennyiben az Irányelvet az európai közösségi joggal összhangban átmenetileg vagy állandó jelleggel a továbbiakban nem kell alkalmazni, illetve ha valamely tagállam felfüggeszti végrehajtási jogszabályainak alkalmazását. A Megállapodás újra alkalmazandó, amint a felfüggesztéshez vezető körülmények megszűnnek.
- (3) Bármely szerződő fél a másik szerződő félhez címzett, a felfüggesztéshez vezető körülményeket meghatározó értesítés útján, az e Megállapodás 12. cikkében kölcsönös egyeztetési eljárásra is figyelemmel, felfüggesztheti e Megállapodás alkalmazását, amennyiben az (1) bekezdésben meghatározott valamely harmadik ország vagy terület az ebben a bekezdésben foglalt intézkedések alkalmazását időközben megszünteti. Az alkalmazás felfüggesztésére csak az értesítést követő két hónapot követően kerülhet sor.

A Megállapodás újra alkalmazandó, amint a kérdéses harmadik ország vagy terület az intézkedések alkalmazását újra megkezdi.

Fentiek hitelül az erre kellőképpen felhatalmazott alulírottak a jelen Megállapodást aláírták.

Készült magyar, és angol nyelven, az e nyelveken készült szövegek mindegyike egyaránt hiteles.

/Melléklet: A kapcsolódó szervezetek jegyzéke/

MELLÉKLET

A KAPCSOLÓDÓ SZERVEZETEK JEGYZÉKE

E megállapodás 11. cikkének alkalmazásában a következő szervezetek tekintendők „hatóságként eljáró, vagy nemzetközi szerződés által elismert szerepű kapcsolódó szervezetnek”.

AZ EURÓPAI UNIÓN BELÜLI SZERVEZETEK:

Belgium

Vlaams Gewest (Flamand Régió)

Région wallonne (Vallon Régió)

Région bruxelloise/Brussels Gewest (Brüsszel Régió)

Communauté française (Francia Közösség)

Vlaamse Gemeenschap (Flamand Közösség)

Deutschsprachige Gemeinschaft (Német Ajkú Közösség)

Spanyolország

Xunta de Galicia (Galícia regionális kormánya)

Junta de Andalucía (Andalúzia regionális kormánya)

Junta de Extremadura (Extremadura regionális kormánya)

Junta de Castilla- La Mancha (Castilla- La Mancha regionális kormánya)

Junta de Castilla- León (Castilla- León regionális kormánya)

Gobierno Foral de Navarra (Navarra regionális kormánya)

Govern de les Illes Balears (a Baleár-szigetek kormánya)

Generalitat de Catalunya (Katalónia autonóm kormánya)

Generalitat de Valencia (Valencia autonóm kormánya)

Diputación General de Aragón (Aragónia regionális tanácsa)
Gobierno de las Islas Canarias (a Kanári-szigetek kormánya)
Gobierno de Murcia (Murcia kormánya)
Gobierno de Madrid (Madrid kormánya)
Gobierno de la Comunidad Autónoma del País Vasco/Euzkadi (az autonóm baszkföldi közösség kormánya)
Diputación General de Guipúzcoa (Guipúzcoa regionális tanácsa)
Diputación Foral de Vizcaya/Bizkaia (Vizcaya/Bizkaia regionális tanácsa)
Diputación General de Alava (Alava regionális tanácsa)
Ayuntamiento de Madrid (Madrid városi tanácsa)
Ayuntamiento de Barcelona (Barcelona városi tanácsa)
Cabildo Insular de Gran Canaria (a Kanári-szigetek sziget tanácsa)
Cabildo Insular de Tenerife (Tenerife szigetének tanácsa)
Instituto de Crédito Oficial (Állami Hitelintézet)
Instituto Catalán de Finanzas (Katalónia Pénzügyi Intézete)
Instituto Valenciano de Finanzas (Valencia Pénzügyi Intézete)

Görögország

Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος (Nemzeti Távközlési Szervezet)
Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος (Nemzeti Vasútszervezet)
Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (Állami Villamosenergia-vállalat)

Franciaország

La Caisse d'amortissement de la dette sociale (CADES) (Társadalmi Adósságtörlesztési Pénztár)
L'Agence française de développement (AFD) (Francia Fejlesztési Ügynökség)
Réseau Ferré de France (RFF) (Francia Vasúthálózat)
Caisse Nationale des Autoroutes (CNA) (Nemzeti Autópálya Pénztár)
Assistance publique Hôpitaux de Paris (APHP) (Párizsi Kórházak Köztámogatása)
Charbonnages de France (CDF) (Franciaországi Széntanács)
Entreprise minière et chimique (EMC) (Bányászati és Vegyészeti Vállalat)

Olaszország

Régiók
Megyék
Járások
Cassa Depositi e Prestiti (Betéti- és Kölcsönpénztár)

Lettország

Pašvaldības (helyi önkormányzatok)

Lengyelország

gminy (falvak)

powiaty (kerületek)

województwa (megyék)

związki gmin (falvak társulásai)

powiatów (kerületek társulásai)

województw (megyék társulásai)

miasto stołeczne Warszawa (Varsó főváros)

Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Mezőgazdasági Szerkezetátalakítási és Modernizációs Ügynökség)

Agencja Nieruchomości Rolnych (Mezőgazdasági Tulajdon Ügynökség)

Portugália

Região Autónoma da Madeira (Madeira autonóm régiója)

Região Autónoma dos Açores (Açores autonóm régiója)

Törvényhatóságok

Szlovákia

mestá a obce (törvényhatóságok)

Železnice Slovenskej republiky (Szlovák Vasúttársaság)

Štátny fond cestného hospodárstva (Állami Útkezelő Alap)

Slovenské elektrárne (Szlovák Erőművek)

Vodohospodárska výstavba (Vízgazdasági Építő Társaság)

NEMZETKÖZI SZERVEZETEK:

Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank (EBRD)

AZ EURÓPAI BERUHÁZÁSI BANK

Ázsiai Fejlesztési Bank

Afrikai Fejlesztési Bank

Világbank / IBRD / IMF

Nemzetközi Pénzügyi Társaság

Amerika-közi Fejlesztési Bank

Európa Tanácsi Szociális Fejlesztési Alap

EURATOM

Európai Közösség

Corporación Andina de Fomento (CAF) (Andoki Fejlesztési Társaság)

Eurofirma

Európai Szén- és Acélközösség

Északi Beruházási Bank

Karibi Fejlesztési Bank

A 11.cikk rendelkezései nem sértik a Szerződő Feleknek a fent említett nemzetközi szervezetek tekintetében esetlegesen fennálló nemzetközi kötelezettségvállalásait.

HARMADIK ORSZÁGOK SZERVEZETEI:

Szervezetek, amelyek megfelelnek a következő kritériumoknak:

- 1) A nemzeti kritériumok szerint a szervezet egyértelműen közjogi szervnek minősül.
- 2) Az ilyen közjogi szerv olyan nem piaci szereplő, amely elsősorban nem piaci javak és szolgáltatások biztosítása mellett a közjó érdekében kezeli és finanszírozza a tevékenységek egy olyan csoportját, amelyet ténylegesen az államháztartás ellenőriz.
- 3) Az ilyen közjogi szervezet nagy és rendszeres állampapír-kibocsátó.
- 4) Az érintett állam garantálni tudja, hogy az ilyen közjogi szervezet bruttósítási záradék esetén nem fog lejárat előtti visszaváltást eszközölni.
